

LUGLIO

1966

		c e c a	P. 1966	1966
1	P.Feřt	Notizie dalle Missioni	14	14
2	P.Feřt	Per la festa di San Procopio	15	15
4	P.Feřt	La celebrazione dei SS.Cirillo e Metodio a Roma	16	16
5	P.Feřt	Notizie dal mondo cattolico	17	17
6	P.Feřt	La legislazione ecclesiastica sui matrimoni misti	18	18
7	Prof.Dott.C.Vrána	Teilhard de Chardin /5/	19	19
8	P.Feřt	Notizie dal mondo cattolico	20	20
9	P.Feřt	Settimana nel mondo cattolico	21	21
10	P.Feřt	Omelia per la VI Domenica dopo Pentecoste	22	22
11	P.Feřt	Notizie dal mondo cattolico	23	23
12	P.Feřt	Il Convegno dei cattolici Tedeschi	24	24
13	P.Feřt	Catechismo nella famiglia /1/	25	25
14	Prof.Dott.Carlo Vrána	Notizie dal mondo cattolico	26	26
15	P.Feřt	Inchiesta sulle vocazioni tardive	27	27
16	P.Feřt	Teilhard de Chardin /6/	28	28
		Notizie dal mondo cattolico	29	29
		Intervista con le Suore Americane	30	30
		Settimana nel mondo cattolico - L'influenza	31	31
		dell'opinione pubblica	32	32

8	P.Feřt	Notizie dal mondo Cattolico Hierarchia nell'Oceania
12	P.Feřt	Catechismo nella famiglia /2/ <i>Kuerré jw. v dnu hči</i> La lettera su Duns Scotus
20	P.Feřt	La nuova liturgia
21	Mons. Ryan P.Feřt	<i>Le lettera su Duns Scotus.</i>
22	P.Feřt	Notizie dal Vaticano e mondo cattolico Inclusi effebi nuovo istituto ecumenico a Gerusalemme
23	P.Feřt	Settimana nel mondo cattolico. P -ořem e ořití. 26 feb encyclopedie Pensiero per la Domenica 1/1. P
25	P.Feřt	Chiesa cattolica e Federazione luterana
26	P.Feřt	Catechismo nella famiglia /3/. P
27	P.Feřt	Il Volumetto sui miracoli
28	Prof.Dott.Vrána	La Bibbia e la scienza /1/
29	P.Ovečka	Netizie dal mondo cattolico
30	P.Ovečka	Settimana nel mondo cattolico. P La Chiesa nell'allocuzione del S.Padre nostro C.A. or 16 ore all'Udienza generale
		10. P.Lefèbvre
		11. P.Lefèbvre
		12. P.Lefèbvre
		13. P.Lefèbvre
		14. P.Lefèbvre
		15. P.Lefèbvre
		16. P.Lefèbvre
		17. P.Lefèbvre
		18. P.Lefèbvre
		19. P.Lefèbvre
		20. P.Lefèbvre
		21. P.Lefèbvre
		22. P.Lefèbvre
		23. P.Lefèbvre
		24. P.Lefèbvre
		25. P.Lefèbvre
		26. P.Lefèbvre
		27. P.Lefèbvre
		28. P.Lefèbvre
		29. P.Lefèbvre
		30. P.Lefèbvre

V dnešním pořadu věnujeme hlavní pozornost KATOLICKÝM MISIÍM. Připojíme zprávy z katolického světa v přehledu.

Vážení posluchači, nejdříve vás upozorňujeme na úmysly apoštolátu modlitby v červenci; začínáme tento měsíc svátkem nejsvětější Kristovy krve, která byla cenou vykoupení našeho a vykoupení celého světa. Svátek velmi drahý zvěčnělému papeži Janu XXIII., který schválil pro celou Církev zvláštní litanie k uctění drahocenné Kristovy krve. Svatý Otec Pavel VI. doporučil členům Apoštolátu modlitby a všem ostatním katolíkům, kteří se chtějí podílet na křížové výpravě modliteb za lepší budoucnost lidstva, především člověka vědom ^{sv.} člověka úmysly: (Abi všichni věřící, laici i duchovní, ochotně odpověděli na výzvu k svatosti Církvi. Je to praktický důsledek II. vatikánského konečného cíle) liturgické reformy a hlouběji prožívaného tajemství Církve, ~~praktická~~ praktická aplikace dekretu o obnově řeholního života, o životě a kněžské službě kleru i dekretu o apoštolátu laiků. Svatost neznamená nic jiného než vzít zcela vážně za vlastní osobní věc, ať patříme do toho či onoho stavu, Kristovo evangelium, a především jeho přikázání lásky, odstraňovat z našeho života všechno, co překáží Kristovi, aby v nás mohl plně žít - aby o každém z nás platilo: Žiji já, nikoliv já, nýbrž žije ve mně Kristus. Tak se celý náš život stane živým svědectvím Krista, který žije nejen ve své slávě v nebi, ale v každém z nejmenších svých bratří na zemi. —

Druhý úmysl se týká misií v Asii: máme pomáhat svými modlitbami, aby sdělovací prostředky - tisk, rozhlas, televize - sloužily v asijských zemích k hlásání evangelia. - II. vatikánský sněm vydal už 4. prosince r. 1963 dekret o sdělovacích prostředcích a papež Pavel VI. zřídil 7. března roku 1964 zvláštní papežskou komisi pro sdělovací prostředky. Roku 1965 bylo jmenováno 23 poradců-odborníků a loňského roku stouplo jejich počet na 34 osoby. Ale dekrety, komise a plány samy o sobě daleko nestačí, aby se skutečná situace v asijských zemích změnila. Je to obrovský úkol a je třeba velikého zázraku, aby se začalo na tomto poli vážněji a soustavněji pracovat. Asijský svět /s výjimkou Japonska/ na tom stojí mnohem hůře

než Afrika. Alespoň několik statistik, abyste si udělali konkretní obraz o situaci: Po dle informační studie P. Františka Josefa Eilerse ze Společnosti Božího Slova, která vyšla roku 1964, v Asii připadalo na 1000 obyvatel 3,77 televizorů, kdežto v Evropě na každý tisíc připadá 61 televizorů, a vezme-li světový průměr, 33 televizních aparátů na jeden tisíc obyvatel. Pro rozhlasové přijímače je světový průměr 100 příjemců na 1000 obyvatel, evropský 213 a na Asii připadne na každý tisíc pouze 19 přístrojů. Ale v tom je zahrnuto i Japonsko, kde 75 procent rodin má vlastní televizor. Roku 1964 bylo v Japonsku 15,400.000 televizorů mezi domácím obyvatelstvem. Denní tisk v Japonsku při počtu asi 96 milionů obyvatelstva dosahuje výše nákladu skoro 42 miliony výtisků. Abychom si udělali obrázek ještě úplnější, tak si musíme uvědomit, že v tomto obrovském světadíle jsou jenom 3 procenta obyvatel křesťanského vyznání a na katolíky z toho připadají 2 procenta.

ak Když odečteme katolické obyvatelstvo Filipin, tak na obrovském asijském kontinentu žije jen 15 milionů katolíků; to není ani jedno procento. K tomu ještě třeba uvážit, že v mnoha zemích jsou skoro nepřekonatelné překážky politického rázu, *ak* jde o nesmírně veliké vzdálenosti, nesmírnou rozmanitost jazyků a kultur. *ak* Tomu přistupují obrovské obtíže rázu finančního i nedostatek vhodného a připraveného personálu. Některá vysílání vatikánského rozhlasu nebo některých jiných rozhladových stanic pro dálný východ jsou jenom nepatrnou kapkou pro tyto obrovské poště náboženské kultury.

Ale Církev se neleká ani tohoto obrovského úkolu. Neboť i na tomto poli moderní evangelisace rozhlasem, televizí, filmem a tiskem naléhá Kristův rozkaz: Jděte do celého světa, učte všecky národy. V tomto apoštolátě dávají krásný příklad katolíků evangelici svou velikou vysílací stanici nazvanou "Hlas Evangelia" v Addis Abebě v Habeši. Je v činnosti od roku 1963 a je majetkem Světového luteránského svazu. Určena především pro Afriku, ale může i některé asijské země. Z katolických dosud uskutečněných podniků připomínáme alespoň několik, vedených odborníky, které už docílily pěkných úspěchů: Je to rozhlasová stanice v Taichung na Formose, která vysílá celý den. Dále Obláti neposkvrněného početí mají na Filipinách vysílačku, která vysílá na

střední vlně. Největší rozhlasové a televizní středisko na Dálném východě, které začíná pracovat i ve filmové výrobě, řídí jesuité na Formose. Středisko umístěné ve čtyřposchodovém budově zaměstnává 76 hlavních pracovníků, mezi nimi je sedm kněží. Řídí je P. Filip Bourret, který před vstupem do řádu byl elektroinženýrem. Činnost střediska je mnohostranná: nejen vysílá programy, které se zabývají rodinnými a společenskými problémy, čínskou kulturou a výchovou, náboženskými, katechetickými i zdravotnickými otázkami, má i dramatická díla na programu a jejich programy přejímá řada jiných stanic v jihovýchodní Asii. - V Japonsku už řadu let působí Studio „Hnutí Dobrého pastýře“, které připravuje denně dvě vysílání, které přejímá 87 stanic. V červenci zahájí činnost veliká rozhlasová stanice v Manille na Filipinách, kterou zbudoval tamní episkopát za pomocí misijních papežských děl. Bude vysílat v 17 jazycích. Střední vlna bude sloužit Filipinským ostrovům a krátké vlny budou moci zasáhnout veliké části asijského kontinentu a Austrálii. Organisuje se těsná spolupráce s jednotlivými zeměmi a misijními územími. - Apoštolát katolického filmu v asijském světadílu zatím naráží na veliké potíže.

Z tohoto stručného předného referátu si můžete udělat jakousi představu o to, co se už uskutečnilo a jak veliká práce čeká průkopníky moderní evangelisace pomocí rozhlasu, televise a filmu v těchto končinách. Nemůžeme-li pomoci jinak, budeme pomáhat svou modlitbou a obětími pro rozšíření Kristova evangelia na v Asii.

misijnímu úmyslu

To byl náš výklad k měsíčnímu úmyslu apoštolátu modlitby. --ö-

Připojujeme přehled zpráv z katolického světa v přehledu. --ö-

Jak jsme alespoň stručně referovali včera večer, svatý Otec Pavel VI. posvětil tři nové vysílače rozhlasového střediska Vatikánské rozhlasové stanice v Santa Maria di Galeria. Dva krátkovlnné vysílače, každý o 100 Kilowatech, jsou darem newyorského arcibiskupa, kardinála Spellmanna a Sdružení Kolumbových rytířů. Nový vysílač Brown Boveri o síle 250 kilowattů je určen pro střední vlnu vatikánského rozhlasu. Byl pořízen z daru

různých fundací a dobrodinců. Slavností byl přítomen také kardinál Spellmann a spolu s ním kardinál státní sekretář Amleto Giovanni Cicognani, kardinál Testa a paderborhský arcibiskup kardinál Jäger, dále zástupci Rytířů Kolumbových a jiní dobrodinci, spolu s personálem a spolupracovníky vatikánské rozhlasové stanice. - Když posvětil nové vysílače, svatý Otec uvedl v chod dvě nové krátkovlnné vysílačky a navštívil také nový vysílač pro střední vlny. Ve své promluvě připomněl zásluhy svých předchůdců při vybudování střediska od Pia XI., kterému sám vynálezce rádia Marconi zbudoval první vysílačku ve vatikánských zahradách. Slíbil, že se vynasnaží, aby toto technické vybavení bylo dokončeno i po stránce organizační a programové, aby mohla Vatikánská rozhlasová stanice plnit dokonaleji své apoštolské poslání.

Cestou zpět přijal svatý Otec hold tří sousedních farností v blízkosti vatikánského rozhlasového centra a při návratu do Vatikánského paláce vystupoval na nádvoří papeže Damasa sbor studentů vyšší školy kardinála Doughertyho z Filadelfie i jejich kapelu, která zahrála několik amerických pochodů. Škola má 6 tisíc žáků. Doprovázel je filadelfský arcibiskup mons. Krol, polského původu.

Svatý Otec poslal telegram kardinálu Cagiano, arcibiskupovi v Buenos Aires v Argentině, v němž ho a celý episkopát i věřící lid celé argentiny ujišťuje zvláštními modlitbami ke Kristu, knížeti pokolje, aby na přímluvu Růdičky Boží osvěcoval myslí a vedi je k stálému rozvoji, založeném na opravdové bratrské lásce.

Světové konference Světové rady církví, která se bude konat v Ženevě od 12. do 26. července t.r., se zúčastní osm pozorovatelů-konsultorů, zvolených sekretariátem pro jednotu křesťanů. Mimo ně Světová rada církví další tři hosty z katolické strany: ekonomistku Lady Jackson z Harvardovy univerzity, Viléma Ryana T.J. ředitele sociální akce kanadské katolické konference a Patera Tomáše Sýránského ze sekretariátu pro jednotu křesťanů. Hlavní téma porad 'Závazky křesťanů v technické a sociální revoluci dnešní doby' Porad se zúčastní na 400 odborníků z řad kleru a laiků protestantských a pra-

Obvyklý sobotní pořad 'Od soboty do soboty' si dnes dovolíme poněkud pozměnit. Místo týdenního komentáře věnujeme vzpomínce našemu slavnému byzantologovi prof. dr. Františkovi Dvorníkovi, který se dožije o svátku sv. Cyrila a Metoděje 5. července zlatého kněžského jubilea. -Místo naší duchovní přípravy na neděli vsuneme jako přípravu na zapomenutý svátek sázavského světce svatého Prokopa stručnou reportáž z italských slovanských Emaus v Norče v Umbrii, kterou doplníme přehledem zpráv z minulého týdne.

Upozorňujeme, že v neděli 3. července papež Pavel VI. vysvětí v bazilice sv. Petra v Římě 70 jáhnů na kněze, určené pro latinskou Ameriku. Obřad začne už v 8 hodin ráno podle italského letního času. Budete jej však moci alespoň částečně sledovat v přímém přenosu z basiliky od půl desáté středoevropského času na krátkých vlnách v pásmu 19, 25 a 31 m. Slavnost bude provázena také slovenským komentářem.

-ö-

JMÉNO PROFESORA DR. FRANTIŠKA DVORNÍKA je známo nejenom u nás, nýbrž v celém vědeckém světě, zvláště mezi odborníky byzantských církevních dějin. O svátku slovanských apoštolů, v úterý 5. července t.r. uplyne ^{nula} půlstoletí, kdy na jeho hlavu v olomoucké katedrále sv. Václava vložil ruce tehdejší olomoucký arcibiskup, kardinál Lev Skrbenský a vysvětil ho na kněze. Dr. Dvorník se narodil v předvečer svátku nanebevzetí Panny Marie roku 1893 v Chomýži na úpatí svatého Hostýna a v tamním kostele, když ~~mohl~~ před několika roky navštívil svou domovinu, slavil slavnou mše svatou, jakoby už tenkrát chtěl anticipovat své zlaté kněžské jubileum. Jeho vědecké dílo zahrnuje daleko přes 150 studií. Mezi nimi jsou některé spisy, které ho proslavily v celém světě, a otevřely mu bránu na Harvardovu universitu ve Spojených státech, kde řadu let přednášel byzantské dějiny. Byl to první katolický kněz, který se stal profesorem ~~foto~~ věhlasné universitě. ~~Tam~~ už řadu let je členem byzantologického ústavu Harwardovy university ve Washingtoně. ~~Tam~~ mu byla dána možnost, aby mohl pokračovat ve svých badatelstvích pracích a připravit vydání některých svých děl. Především ho proslavily studie o patriarchovi Fotiovi, kterými postavil do zcela nového

světla styky mezi Východem a Západem a na základě nových pramenů podal zde-
la nový názor na úkol patriarchy F. tia v dějinách rozkolu. Kardinál Tisse-
rant vděčně ocenil osobním dopisem tuto Dvorníkovu práci, kterou francouzská
akademie věd poctila čestnou cenou. Dr. Dvorník je členem řady vědeckých spo-
lečností a akademíí v Evropě i za mořem. V Americe byl vyznamenán Hastingskou
zlatou medajlí při zasedání Americké vědecké společnosti pro středověká stu-
dia v Cambridge a čestnou cenou Americké katolické historické společnosti.
Největší radost mu však způsobilo přijetí a ocenění jeho díla od nezapome-
nutelného papeže Jana XXIII., který ho přivítal jako svého dlouholetého
průtele a jmenoval poradcem přípravné komise pro záležitosti východní cír-
kve druhého vatikánského sněmu. Připojíme se k jeho gratulantům na celém
světě a své přání budeme provázet modlitbou k Pánu: Ad multos annos. Mno-
ja ljeta. -

Ta byla naše příležitostná vzpomínka k zlatému kněžskému jubileu Prof.
dr. Františka Dvorníka. - Upozorňujeme, že ~~tento~~^{den} dne se dožívá stříbrného
~~také~~^{naš} kněžského jubilea ~~náš~~ spolupracovník a známý překladatel nového zákona
prof. Ondřej Petru z české dominikánské provincie. ~~A~~ I jeho zahrneme do
své vzpomínky před Pánem spolu s dlouhou řadou ostatních, ~~které~~^{a zde} nemůžeme
vyjmenovat, ~~kteří téhož dne dostali kněžské svěcení, a už telik let působí~~
~~blahodárně na cyrilometodějské vinici.~~

-ö-

A nyní se na chvíli přeneseme do italské Umbrie do krásného údolí, kde
mezi horami a lesy bylo rodiště sv. Benediktika a jeho sestry svaté Scho-
lastiky - do Norčí. Loni na podzim se podařilo zakotvit několika mnichům
benediktinům z pražských Emauz založit v bývalém kapucínském klášteře MA-
dony delle grazie /Matky Boží milosti/ klášter slovanské kongregace beň
nediktinské svatého Vojtěcha a doufají, že na podzim budou moci otevřít
noviciát pro členy slovanských národů, kteří chtějí zasvětit svůj život
Božímu podelu řehole sv. Benedikta. Ačkoliv tam jsou jenom čtyři mniši spolu
s presidentem slovanské benediktinské kongregace nejdůstojnějším opatem
emauzským Maurem Vérzichem, za krátkou dobu udělali ze zpustlého kláštera

oslavovat malé Emauzy a začaly tam žítky padat Pána Boha podle starobylé tradice gregoriánským zpěvem a pravidelnou monastickou bohoslužbou. Alespoň nějakou ukázku, pokud se mi podařilo zachytit ji na zvukový pás. Antifona a hymnus je ze mše svaté k poctě sv. Benedikta, patrona Evropy. Zavěrečná antifona k svátku sv. Prokopa.

ALLELUJA ze mše sv. sv. Benedikta

HYMNUS LAETA DIES MAGNI DUCIS /8 slok/

A teď zaletíme v duchu na Sázavu a zamysleme se nad dědictvím a odkazem našeho patrona svatého Prokopa, zakladatele sázavského kláštera. Kronikář nám ho líčí: Tako: „Láskou k Ježíši Kristu celičkou duší zahořev, marností tohoto světa povrhl. a a všeho, ano i sebe sama se zřekl. A v poušti proti vášním modlitbami, bděním a posty statečně bojoval.“ A dále říká letopisec: Byl pln žhoucí lásky k bližnímu, mírností proslulý, překypující horlivostí víry... Kázáním svým duše posluchačů jako vítaný déšť v pravý čas svlažoval. Chudým s takovou ochotou a vlídnou pečlivostí sloužil, jakoby Kristus sám tu byl přítomen...“

A nemenší význam má svatý Prokop pro nás jakožto vzor vroucí lásky k vlasti, která pudí k neúnavné práci pro duševní i hmotné blaho národa. Založený jím klášter sázavský stal se na dlouhý čas mocným kulturním střediskem národním. Vzpomeneme tedy na tohoto našeho patrona a doporučíme mu i klášter slovanské benediktinské kongregace sv. Vojtěcha v umbrijské Norči, aby na jeho přímluvu a na přímluvu svatého Benedikta Pán jej chránil a jím tam žehnal.

LAUS DEO NOSTRO, qui hodie beatum Procopium immortali caelitum coronat
caelis
gloria laurea; ut qui qui amator fuit in terris, jugiter in sit consolator
noster, Alleluja.

Chvála našemu Bohu, který dnes blahoslaveného Prokopa zdobí korunou nebeštanou; aby aby jako nás měl rád na zemi, byl naším těšitelem v nebi, Alleluja. -

Naše pouť do italských Emauz se příliš protáhla. - Zprávy a komentář si budete moci vyslechnout ve slovenském vysílání: v sobotu a v neděli večer jednoduchou růženici o čtvrt na deset na obvyklých vlnách vatikánského rozhlasu. -

Dr. Dvorníkovi věnujeme v zpomínce v úterním večerním vysílání. V pondělí

večer o půl desáte na obvyklých vlnách vatikánského rozhlasu si budete moci poslechnout reportáž z baziliky svatého Klimenta v Římě; jak Češi v Římě oslavili svátek slovanských apoštolů spolu s panem kardinálem Branem, který sloužil mše svatou a měl příležitostnou promluvu; ~~ale i~~ naše ~~české~~ úterní náboženské schůzky začneme znova až o týden později, v úterý 12. července. —

Končíme české vysílání vatikánského rozhlasu. Pochválen buď Ježíš

Kristus. Ladetur Iesus Christus.

Češi v Římě s kardinálem Beranem u sv. Klimenta oslavují sv. Cyrila a Metoděje
Laudetur Iesus Christus. - Pochválen buď Ježíš Kristus. - Volá vatikánský
rozhlas.

EJHLE OLTÁŘ. -

sotofondo: Češi v Římě spolu s kardinálem Beranem oslavují v bazilice sv.
Klimenta svátek našich apoštolů sv. Cyrila a Metoděje v neděli 26. června.
Dokončit sloku a nechat vyznít:

Draží přátelé, v červenci bývá Řím poloprázdný. Proto letos česká římská
kolonie anticipovala oslavu našich slovanských apoštolů. Sešli se tam už
v neděli 26. června večer v kapli sv. Cyrila a Metoděje, zbudovanou na pod-
nět biskupa Štrossmayera Lvem XIII. Pod oltářem se chová vzácný ostatek sv.
Cyrila, který byl nalezen v jubilejním roce 1963, v úhledném reliktviáři,
který dala pořídit Křesťanská akademie v Římě. Přišel mezi nás náš milý pan
kardinál. Oblékl se do mešních rouch. Přisluhují mu jeho sekretáři dr. Škar-
vada a dr. Skalický, k varhanám zasedl dp. Milan Petřík. Začala mše svatá
sloužená 'po našem', podle nových liturgických privilegií. Věřící recituji
konfiteor... Mešní formulář byl ze IV. neděle po svatém Ducha. Jak vroucně
za celý národ doma i za rozptýlené krajané po celém světě jsme prosili Pána
o smilování. - Epistolu a evangelium přečetli česky sekretáři pana kardinála
a pan kardinál k nám promluvil o významu našich apoštolů pro nás:

KARDINÁL

V druhé části promluvy mluvil o druhém daru, který nám přinesli - o úctě ma-
riánské a pak pokračoval. *Byl vondru z Rm -*

Konec řeči.

Společný český Otčenáš stoupal nejenom se rtů, nýbrž *i nosil* ze srdeč!

Otčenáš...

Nakonec po svatém přijímání a závěrečných modlitbách nám pan kardinál požehnal
Požehnání

POSLEDNÍ SLOKA a v ní závěr

Ta byla reportáž z ~~krátké~~ římské baziliky sv. Klimenta, kde římští Češi
s kardinálem Beranem oslavovali svátek sv. Cyrila a Metoděje.

Jak jsme vám už oznámili, vážení posluchači, v našem sobotním vysíláni začneme naše úterní náboženské besedy až příští týden, 12. července. ~~Zač-~~
Budeme v ně
~~neme~~ soustavně hovořit o našem Kredu, probírat jeden článek víry za druhým, ale spíše ve volném rozhovoru než ve formě tradiční katechese. Budeme Vám vděčni, když na tento nový cyklus rozhovorů o náboženství upozorníte také své známé.

Nevím, zda jste mohli sledovat naše dvě reportáže :první z italských Emauz u příležitosti svátku svatého Prokopa a druhou z baziliky sv. Klimenta v Římě, kde římská česká kolonie anticipovala oslavu svátku sv. Cyrila a Metoděje. Zgela zvláštního lesku a kouzla letošní oslavě dodala přítomnost pražského arcibiskupa pana kardinála Josefa Běrana. Po mši svaté se římští krajané sešli v refektáři pohostinných irských otců dominikánů k malému občerstvení v římském červnovém vedru. ~~V~~ Všichni měli příležitost pozdravit pana kardinála a promluvit s ním. Bylo to velmi srdečné. ~~Domácí ráz~~ naší poslední schůzky v prvním ročním semestru jí dodal zvláštního teplo. Teď se Řím stále více vyprazdňuje. ~~Nezamý~~ ^{Uvítání} ~~vyplňují~~ ^{jou} stále množství turisté, kteří se nebojí římského horka. -

Uvážujeme, že tuto středu, I. středu v měsíci, 6. července věnujeme naše večerní vysílání především českým kněžím, jako ~~v~~ měsíci minulém.

Nejdříve ZPRÁVY Z VATIKÁNU A Z KATOLICKÉHO SVĚTA. - Ti, kdø nemohli sledovat poslední tři dny slovenské vysílání vatikánského rozhlasu, budou si tak moci doplnit obraz o náboženské situaci v Římě a jinde ve světě. -

Z VATIKÁNU A Z ŘÍMA. - Svatý Otec Pavel VI. vysvětil poslední neděli v básilice svatého Petra sedmdesát jáhnù na kněze. Všichni novokněží pùjdou pracovat do zemí Latinské Ameriky. 57 jich je z kléru diecésního a 13 řeholníkù. 31 novokněží bylo z ze semináře pro latinskou Ameriku Naší paní Guadalupské ve Veroně. Pocházejí z rùzných italských diecézí. 13 jich je určeno pro Brazílii, 7 do Mexika, po pøti do Argentiny a Uruguay a 1 do Venezuely. 10 novosvěcencù pocházelo z Ocsha ze Španìlska, osm z lovañské koleje pro latinskou Ameriku, 6 z římské koleje Pio Latino Americano, 1 z

z římské koleje pro Brazili. Z řeholníků bylo pět jesuitů z Chieri , 5 z misijní kongregace pro misie africké 2 z národní koleje Křistových legionářů a jeden z rádu servitů. 23 novosvěcenců půjde do Brazylie, 14 do Mexika, po pěti do Argentiny, Uruquaye a VENEZUELY, po čtyřech do Čile a Kolumbie, po dvou do Bolívie, Guatemały a Perù, po jednom do Ekvádoru, Paraguaye a do republiky dominikánské.

Svatý Otec ve své promluvě k novosvěcencům zdůraznil především okolnost, že se zde uskutečňuje po prvé přání II. vatikánského koncilu o vzájemné pomoci církvi v ~~krajích~~ se pociťuje nedostatek kněží. Neboť novosvěcenci pocházejí z různých zemí, ze starého i nového světa, z kleru diecésního i řeholního. Vyzval pak novokněze, aby se snažili důsledně uskutečňovat ve svém životě svatost, o niž tak krásně mluví obřady svěcení!

V úterý se sešla ~~na~~ posvátná kongregace obřadů: Jednala o zahájení procesu blahořečení zakladatelky polské kongregace Sester sv. Felice, známých podle jménem feliciánek, služebnice Boží Marie Anděly Truszkowské. Zemřela roku 1899 v Krakově. Dále zkoumala spisy služebníků Božích Antonína Provola, zakladatele Společnosti Mariiny pro výchovu hlučhoněmých; zakladatelky institutu sester Piaristek Pavly Mental Furnes; a další Polky ~~na~~ Vojtěchy Ledochowské, zakladatelky kongregace sester sv. Vojtěchy Trpícího srdce Ježíšova a sestry Josefy od Ježíše z kongregace sester adorátorek Ježíšova Srdce.

Na místě oratoria sv. Petry ve vatikánském městě se bude nová veliká síň pro společné audience poutníků. Sál bude mít 11 tisíc míst k sedení, 2 tisíce míst k stání a 500 míst v blízkosti trůnu pro papeže. V případě nutnosti, když se odstraní sedadla, sál bude moci pojmet 24 tisíc poutníků. ~~Na~~ Sál bude vybaven moderními prostředky telekomunikačními, zvláštními pro rozhlas a televizi a místnostmi pro žurnalisty. Bude spojen s vatikánskou basilikou sv. Petry, zvláštní chodbou.

POLSKÉ MILLENIUM. - Podle novinářských zpráv kardinál Wyszyński při oslavách polského millenia pokřestanění v Sandoměři prohlásil: 'Nemáme žádné

tajné plány. Obětujeme naše modlitby Bohu a myslíme, že nikdo nemusí mít obavy z našich zpěvů, z našich pobožností, z našeho náboženského nadšení. Naše projevy nikomu neškodí ani neruší veřejný pořádek, třebas jsou často neorganisované a spontánní. I když nás chtějí vyprovokovat, naše ruce složené na srdci, se nezvednou proti nikomu. Pobožnosti se zúčastnilo obrovské množství lidí, takže se nevtěsnaly do Sandoměřské katedrály, ale tísnily vedoucích se v ulicích ~~jámu~~ ke katedrále. Úřady nedovolily, aby milostný obraz Černé madony čenstochowské byl převezen z Varšavy do Sandoměře.

Poláci ve Francii sešli se v neděli v parku školy Stanislav v Osny u Poitouise, aby společně oslavili tisícročí pokřestanění. Bylo jich přes 10 tisíc. Pontifikální mši svatou pro ně sloužil pařížský arcibiskup koadjutor Monsignor Pierre Veuillot. V promluvě arcibiskup vyzýval všechny, aby se modlili o pravý mír mezi lidmi a o spravedlivou svobodu pro všechny. Po mši svaté se konal průvod s obrazem matky Boží čenstochowské a odpoledne byl odhalena pamětní deska na millenium u lurdské jeskyně ve Školním parku.

STRUČNĚ Z KATOLICKÉHO SVĚTA. - Kardinál König, arcibiskup vídeňský posvětil nový rakouský ústav pro latinskou Ameriku.

Mariánská legie v Tanzanii v posledních měsících vykonala veliké dílo na poli náboženské výuky. Na ostrově Zanzibaru pracuje 8 skupin zvaných praesidia, čtyři anglické a čtyři domorodé řečí swahili. Znárodněním všech škol byla ohrožena náboženská výuka katolických dětí i katechumenů.

V Londýně bude postaven pomník svatému Tomáši Morovi, velikému státníku, kancléři krále Jindřicha VIII., a mučedníkovi. Tomáš Morus je vzorem křesťanského gentlemana v nejušlechtilejším smyslu smyslu. Byl prohlášen za svatého Pia XI. roku 1935.

Sedmáctý 'Katholikentag' - sjezd německých katolíků se bude konat od 13. do 17. července v Bambergu.

Skupina exegetů katolických, protestantských i židovských z řady evropských zemí, z Velké Británie a z Izraele společně studují otázku antijudaismu v novém zákoně.

Dnešní pořad českého vysílání vatikánského rozhlasu věnujeme především našim kněžím. Opakuje se ve čtvrtek odpoledne o půldruhé /středoevropského času/ na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

Důstojní páновé, milí spolubratří! - Dnes si můžete poslechnout rozhovor církevním o novém zákonodárství v otázce smíšených manželství. - Zakončíme několika myšlenkami pro měsíční duchovní obnovu. -

-ö-

REGISTROVÁNO 11 min.

-ö-

Pracovní kroužek Vinculum při Křesťanské akademii v Římě vydal nedávno cyklostilovaný svazek o 148 stranách pro kněze. NAŠE DUCHOVNÍ OBNOVA. Třetí řada upravených kněžských rozjímání Gastona Courtois. Je tam také kapitola : Kněz a nemocní. - Podáme z ní několik myšlenek.

I když nás naše funkce přímo neváží, abychom se starali o nemocné, znamenalo by vážně zmrzačit své kněžství, kdyby v něm nebylo místa pro trpící údy Ježíše Krista. Zamyslit se nad tím, jaká má být naše láska k nemocným, a zpytovat se čas od času, jaký je můj vztah k nemocným, je pro každého kněze velmi užitečné. - ~~Všem~~ ^{je} Tyři základní myšlenky ~~na~~ nám mohou usnadnit tuto meditaci. - Kněz je pokračovatelem Krista Pána v jeho lásce k nemocným. Prolétneme stránkami evangelia, ~~kde~~ se Kolikrát ^{se tam} setkáváme s Kristem, jak se s láskou sklání k nemocným! a Zvláště se zastavíme u 25té kapitoly evangelia sv. Matouše. Zdá se, že je to právě milosrdněství, které nás může zachránit před věčnou záhubou. - Cokoliv jste učinili jednomu z mých nejménších bratří, mně jste učinili... Když jsem byl nemocný, navštívili jste mě! - ~~Matá~~ A těchto slovech ~~vále~~ druhý důvod pro naši starost o nemocné: Nemocní jsou trpící údy Kristovy. Služba nemocným je služba samému Kristu. - Třetí důvod je: výslovné přání církve; Zamysleme se nad kánonem 468 církevního zákoníku: Sedula cura et effusa caritate debet parochus aegrotos in sua paroecia, maxime vero morti proximos adjuvare... 4.kapitola 5. titulu rituálu o návštěvách a péči o nemocné nám dá další látku k rozjímání a zpytování svědomí. - A konečně si musíme uvědomit, že péče o nemocné je pramenem pohatých milostí pro naše posvěcení, pro na-

✓. Ší duchovní správu a kněžský apoštolát. Němocní, kteří umějí trpět jako křesťané a kteří se dovedou položit jako oběť na paténu Církve - jsou požehnáním pro celou farnost. || Pane, udělej mě knězem podle svého srdce a nauč mě milovat nemocné, cítit s nimi, *sloužit jim*, říct je znát hluboký význam bolesti snášené s odevzdánístí a ve spojení s tvým křížem! Amen! —

9 To bylo několik myšlenek pro měsíční duchovní obnovu.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Dnešní poprvé vystíleny v září v rozhlasu vysílajíme především
nábožnou tematiku. Opevňuje se ve čtvrté odpoledne o půl druhé /středeční skečka/
ho Ježiša/ na křížovém vrcholu v délce 31 a 25 m. Všechno naší středeční besedy několika
velkých žáků a mládežnických spolukrásat, zároveň násí středeční besedu několika
informacemi, které mohou zajít především nás hned. Zastavíme se pak
na několik minut u téma: Dnešní ištíli o prohloubení a obnovu morální
theologie. — Zákonem několika myšlenek pro měsíční duchovní obnovu. —

HLASATEL. - Máme dnes ve vatikánském rozhlasovém studiu otce Ondřeje Petru. Většina z vás ho zná jako biblistu, jehož překlady z epištol a evangelíí slýcháte v kostele, pokud kněz užívá ~~misál~~ misálu vydaného Křesťanskou akademii v Římě. Ale ne všichni vědí, že překladatelský zájem o Písmo svaté je u otce Ondřeje - řekl bych - jeho soukromá láska. Povoláním je církevní právník, který přednáší tento předmět na Papežské universitě svatého Tomáše, a kromě toho je činný jako soudce v církevních manželských procesech. Proto jsme ho požádali, aby nám odpověděl na některé otázky týkající se smíšených manželství, jak to vyplývá z březnové instrukce kongregace pro nauku víry. A začneme hned s otázkou základní: Proč církev tak nerada vidí manželství mezi katolíkem a nekatolíkem? Není to dnes - po vatikánském sněmu - už mentalita překonaná?

P. PETRŮ: - Neřekl bych. Stačí se zamyslit nad listem svatého Pavla Efesanům. Říká tam v páté kapitole, že křesťanské manželství naznačuje hlubokou jednotu lásky mezi Kristem a církví. Z toho pak už samo sebou plyne, že manželé mají být zajedno právě ve všem, co formuje a ovlivňuje celý jejich život, tedy hlavně v náboženství. Mluvil jsem kdysi s jednou paní, která žila v celkem šťastném manželství s nekatolíkem. Rodinný život byl vzorný, jeden syn se stal knězem - a přece mi ta paní otevřeně přiznala, že každého od smíšeného manželství zrazuje: i při vší lásce a vzájemném porozumění chybí vnitřní jednota, když v náboženství každá strana jede svou vlastní cestou. - A manželské spolužití se stává ještě problematičtějším, když ta druhá strana vyznává náboženství, podle kterého je například dovolen rozvod. To pak může znamenat stálé nebezpečí pro klidné trvání manželství.

HLASATEL. - Promiňte, otče, ale nedíváte se na tu otázkou snad příliš teoreticky? Dnešní způsob života nese s sebou, že se katolíci častěji stýkají s nekatolíky ve společnosti i v zaměstnání, a to zase vede k možnosti lepšího výběru při volbě partnera pro manželství. A to ani nemluvíme o tom, že vatikánský sněm svým ekumenickým zaměřením se snaží položit základy k jednotě všech křesťanů. A nejsou právě smíšená manželství jednou z cest, jak sblížit katolíky s nekatolíky?

P. PETRŮ: - Jdete na mne se silnými důvody, které všechny mají v sobě zrnko pravdy. A myslím, že právě tyto vámi uváděné důvody způsobily, že otázka smíšených manželství byla teď znova regulována onou instrukcí podepsanou kardinálem Ottavianim. -

HLASATEL. - Promiňte, že vás přerušuji. Krátce a dobré: změnila tedy církev radikálně své zákonodárství stran smíšených manželství?

P. PETRŮ. - Odpověďél bych: Ano i ne. Podívejte se: Až dosud platily zhruba tyto zásady: církev jen velmi nerada dovolovala smíšená manželství především z obavy, aby nebyla ohrožena víra katolické strany a aby děti z takového manželství byly skutečně křtěny a vychovávány katolicky. Aby církev dosáhla těchto svých požadavků, žádala tak zvané záruky: nekatolická strana musela písemně slíbit, že nebude bránit katolické straně ve vykonávání náboženských povinností a že dovolí katolický křest a katolickou výchovu dětí. A ke katolickému křtu dětí a k jejich katolické výchově se podobně ~~zavazovala~~ zavazovala i strana katolická.

HLASATEL. - To je všechno pěkné. Ale jak to jde dohromady s náboženskou svobodou, kterou vyhlásil vatikánský sném?

P. PETRŮ. - Ano, tím jste se dotkl nejbolelivějšího místa celého problému. Abychom to lépe pochopili, můžeme rozdělit nekatolické partnery katolíků na dvě skupiny: První pokládá všecka náboženství za více méně rovnocenná, za rozličné cesty k témuž Bohu. Takovému člověku ovšem ty závazky o katolické výchově dětí nepůsobí zvláštní potíže. Víte jistě, že ~~zavazoval~~ katolický sňatek uzavřel český bratr dějepisec Palacký s katolickou dcerou advokáta Měchury: vyžadované záruky podepsal a čestně je plnil. - Ale je druhá skupina nekatolíků, kteří jsou ve svědomí přesvědčeni o pravdě jen svého náboženství. Jak může takový hluboce věřící nekatolík přistoupit na záruky, že děti budou vychovávány katolicky! Vždyť by tak jednal proti svému svědomí. A právě zde vychází nové církevní zákonodárství vstříc nekatolické straně.

HLASATEL. - Tedy teď už nekatolická strana se nemusí zavazovat ke katolické výchově dětí?

P. PETRŮ. - Tak jednoduché to zase není. Podle nové instrukce má farář jednat takto: 1) žádat od katolické strany záruky, že děti budou vychovávány katolicky; - 2) má vyložit nekatolické straně, jak vážný závazek ve svědomí vzala na sebe strana katolická, a uctivě ~~nekatolíka~~ vyzvat, aby se dobrovolně k tomu závazku připojil. Když však nekatolický partner je přesvědčen, že takové jednání by bylo proti jeho svědomí, biskup napíše do Říma a dostane další pokyny, jak se v tomto případě chovat. Ale katolická strana v každém případě musí dát záruku, že udělá všecko, aby děti byly vychovávány katolicky.

HLASATEL. - Promiňte, důstojný otče, ale na první pohled se zdá, že církev tím dovoluje i teď ještě přece jen příliš málo.

P. PETRÚ. - Snad - ale jsou ještě další úlevy, které dříve nebyly. Tak například při smíšeném manželství můžebiskup dovolit všechny obřady - i mši svatou se snoubeneckým požehnáním, což dříve bylo vyloučeno. A dále: církev zrušila exkomunikaci, kterou stíhala katolíka, když se dal oddat před nekatolickým duchovním. - Aby bylo jasno: takové spojení katolíka v nekatolickém kostele je dálé před církví neplatné, ~~ale katolík už není pro to stížen klatbou~~ ^{a hrášek}. - A je teď také dovoleno, že smíšenému sňatku v katolickém kostele může být přítomen i duchovní nekatolické strany, po uzavření manželství k snoubencům promluvit a společně s přítomnými se za ně pomodlit.

HLASATEL. - A co myslíte, důstojný otče: je to už poslední slovo církve v této záležitosti?

P. PETRÚ. - Těžko být prorokem, ale přesto myslím, že ne. Naznačil to anglikánský primas Ramsey, když po rozhovoru s papežem Pavlem výslovně prohlásil, že tato nová instrukce je první krok na cestě ke vzájemnému respektování svědomí jak strany katolické, tak i nekatolické. A přitom můžeme poznamenat, že ve vztahu k pravoslavným dovolil sném více: manželství katolíka se stranou pravoslavnou, uzavřené před pravoslavným duchovním, je sice v zásadě nedovolené, ale platné. Koncil vycházel přitom z faktu, že pravoslavní duchovní jsou platně vysvěceni a mají tedy apoštolskou posloupnost. Myslím, že časem podobné uvolnění bude dán i pro sňatek katolíků s anglikány, protože je známo, že dnes velká část anglikánské hierarchie je asi pravoplatně vysvěcena: od roku 1932 totiž skoro ke každé biskupské konsekraci přibírájí anglikáni jednoho biskupa katolického, a ti mají, jak se všeobecně uznává, skutečnou apoštolskou posloupnost.

HLASATEL. - Děkujeme vám,.....



ústav pro studium
totalitních režimů

V našem pořadu Pokoncilové aktuality pokračuje dr Karel Vrána v rozhovoru o Pier Theillard de Chardinovi. - Mluví dr. Karel Vrána.

REGISTRACE 9.30 min!

Děkuji vám ,pane doktore. Těšíme se na pokračování příští čtvtek.

-ö-

Připojujeme přehled zpráv z Vatikánu a z katolického světa.

Při včerejší generální audienci v bazilice svatého Petra mluvil svatý Otec Pavel VI. o hrobu svatého Petra, nad nímž byla zbudována vatikánská basilika. Připomněl, že tento chrám je pro každého katolíka tak drahý nejenom po archeologické, historické a umělecké stránce, nýbrž pro věřící je to především místo víry a modlitby a symbol jednoty katolické církve. Ne smíme se proto dívat na tento vzácný památník víry jako na nějaké muzeum, jako na div architektury, kde je nashromážděno tolik krásných děl, musíme otevřít svou duši a nechat k nám promluvit tajemství těchto zdí a meditovat, modlit se, stoupat v křesťanské naději a modlit se. Svatý Otec pak citoval několik úryvků z nového formuláře k poctě slavného apoštola a prvního koryfeje Petra, který byl nedávno schválen Svatým synodem řecké pravoslavné církve. V XV. století tento formulář byl odstraněn z liturgie pro polemické spory s římskou latinskou církví. Obnovuje se znova autentický hlas, kde se sdružuje západ i východ v harmonické jednotě. Pavel VI. připojuje, že to je nejen krásná památka na dávné doby, nýbrž zároveň i radostné znamení nového časů, kdy se vracíme ve společné radosti a v bratrské víře oslavovat osobnost a poslání svatého apoštola Petra, předního z apoštolů a základ Církve.

Filmový mezinárodní katolický úřad udělil svou cenu na berlínském filmovém festivalu britskému filmu 'Georgygirl' - Hlavní osobnost - piše se v motivaci přisození ceny - se pohybuje v prostředí plném egoismu, individualismu a materialismu a vykazuje tak řadu negativních známk, ale právě skrze tutéž ústřední osobnost jsou tyto negativní postoje odsouzeny a zdůrazněny vysoké hodnoty humanitní.

Rakouské sdružení pro motorizaci misií zámořských známé pod zkratkou MIVA poslalo v posledních dnech 55 různých dopravních prostředků/aut, motorových člunů a traktorů/ do různých misionářských stanic. Za poslední dva roky Miva poslala misím 142 různých dopravních prostředků.

Včera byly za přítomnosti pařížského arcibiskupa kardinála Feltina zahájeny letní kurzy na pařížském katolickém institutu. Letošních kursů se z ciziny zúčastní 1200 studentů ze 75 různých států. Kardinál Feltin mimo jiné upozornil, že tyto kurzy dívají studentům příležitost, aby prohloubili se svými francouzskými ^{započatý} kolegyn dialog, který má tak veliký význam i pro světový mír.

Montrealský arcibiskup kardinál Léger při příležitosti 18té schůzky Severní a jižní Ameriky, která se konává každý druhý rok, upozornil na význam ekumenického hnutí. Musíme zůstat věrní ekumenickému duchu, řekl kardinál, a vyhýbat se všemu, co by mohlo nějak poškodit nebo zpomalit ekumenismus. Křesťané, pokud tě je možné, musejí vystupovat vždy společně. Musíme se vytrvale modlit za pokrok hnutí jednoty všech křesťanů. A místo, abychom se stále tázali a čekali, co by druhé křesťanské církve měly nebo mohly dělat pro jednotu, musíme se spíše často tázat, co Bůh žádá od nás, abychom v té věci podnikli. - Schůzky se zúčastnil také generální sekretář Světové rady Církví Evžen Carson Böake, anglikánský biskup montrealský a prímas řeckopravoslavné církve americké mons. Ivakos. KRY v Římě skončila řádová generální kapitola minoritů, která začala 14 června a potvrdila v úřadě generálního představeného řádu veleďust. Otce Basila Heisera.



ústav pro studium
totalitních režimů

Sopečnatý a hornatý auvergnský kraj přitahoval chlapeckou duši Pierrovu a probouzel v ní neuhasínající touhu po poznání skrytých a tajemných sil, které vytvořily vesmír a zemi. Už jako chlapec Pierre Teilhard hledal v hmotě něco prapůvodního a absolutního. Sbíral písně nejen nerosty nýbrž i staré pohozené kusy železa. Tvořil si první museum. Jednoho jarního dne - bylo mu asi šest let - se vypravil se svou čtyřletou sestrou bez vědomí rodičů k prvnímu "výzkumu" sopek. Na otázku udivených rodičů, co hledal v sopečném kraji, odpověděl s naprostou samozřejmostí: "Chtěl jsem vidět, co je uvnitř". Vzpomínaje na první začátky svého vědeckého oázímu Páter Teilhard napsal: "Nebýlo jistě víc než šest nebo sedm let, když jsem pocítil přitažlivost hmoty, nebo přesněji: přitažlivost něčeho, co zářilo v samém srdeci hmoty".

Teilhardova duše se už v útlém dětství probudila k dvěma velkým láskám, začala gravitovat k dvěma ústředním pólům: ke Kristu a k zemi. Celý další život, vědecký i náboženský, v dramatickém úsilí o sjednocení těchto dvou sluncí, která zářila na jeho obzoru.

4 - Student a řeholník.

V dubnu roku 1892 Teilhard vstoupil jako jedenáctiletý chlapec do jezuitské koleje Notre-Dame de Mongré ve Villefranche-sur-Saône/Rhodan/. Patří k duchovnímu poslání jezuitského rádu

vychovávat akademickou mládež v duchu zdravé modernosti a činné uvědomělé křesťanské víry, učit ji posvěcovat vědu náboženstvím a sloužit náboženství vědou. Teilhard de Chardin převedl tento školský program v život.

Studoval snadno a výborně. Vynikal v literárních i vědeckých oborech, s vyjímkou náboženství. Budoucímu apoštolu technologického věku se mžxtem nelíbily přesládlé a bezkrevné formulky . jimiž oplýval tehdejší katechismus. Profesoři a spolužáci na něm obdivovali jene bystrou inteligenci nývrž především "zoufale vyppělou moudrost", jak se vyjádřil jeho učitel Páter Henri Brémond. Student Teilhard se zdánlivě nikdy neúčastnil občasných mladistvých nadšení své třídy. Zachovával si vždy hluboký klid. Pod tímto zevnějškem však dřímal a rostla velká vášen: kameny.

Ze studentské koleji uznalo jeho kněžské a řeholní povolání. V sedmnácti letech si uvědomil, že jeho další život může mít smysl jen tehdy, bude-li zasvěcen velkým a absolutním ideálům. Jeho duše tehdy prožívala palčivou potřebu nadprůměrné a mimořádné dokonalosti. To byl začátek jeho rozhodnutí vstoupit do řádu svatého Ignáce z Lojoly.

20. března 1899 byl přijat do jezuitského noviciášu v Aix-en-Provence. Patřilo už teď k jeho životnímu slohu, že se vrhal celou svou mladistvou bytostí do duchovního přerodu. Musel si uvědomit,

že vnitřní svoboda vyplývající z věrnosti k řeholnímu ideálu, se platí, a to draze. V jednou okamžiku se mu zdálo, že se musí vzdát neodvolatelně vzdát své velké lásky k přírodním vědám, k svým "kamenům". Duchovní vůdce Páter Troussard pomohl nezkušenému novicovi překonat tuto krizi. Poukázal mu na to, že ukřižovaný Kristus vyžaduje plný rozvoj jeho přirozených vloh a osobnosti tak jako od něho očekává nadpřirozené posvěcování.

Po dvou letech noviciátu - 25. března 1901 - složil řeholní sliby zcela svobodně a v jasném vědomí závazků, které na sebe bral. O tomto rozhodném kroku napsal: "Při skládání slibu choduby jsem pochopil jako nikdy předtím, nakolik peníze mohou být prostředkem ve službě a v slavě Boha; při slibování čistoty jsem si uvědomil jako nikdy předtím, do jaké míry muž a žena se mohou doplňovat a navzájem se povznášet k Bohu; skládaje slib poslušnosti porozuměl jsem lépe svobodě, kterou Bůh uděluje tomu, kdo mu slouží".

Proti církevní zákony tehdejší francouzské vlády přiměly Tovaryšstvo Ježíšovo odejít do exilu. Řeholní bratr Pierre Teilhard vyemigroval se svou komunitou na anglický ostrov Jersey. Pokračoval ve studiu; volný čas věnoval geologickému výzkumu ostrova. V letech 1905-1908 vyučoval fyzik a chemii na jezuitské koleji v Kahýře v Egyptě. Theologická studia dokončil v Anglii. Na kněze byl vysvěcen 24. srpna 1911.

Když se urovnaly nábožensko-politické poměry Francie, rádoví představení poslali Otce Teilharda do Paříže, aby se vědecky spe-
cializoval v oborech, které ~~atraktivní~~ jí ho mládi vždy přitahovaly : paleontologie a geologie. ~~Vyprávění~~ Teilhard něl šestí, že ho do těchto vědních oborů uvedli velcí badatelé a skvělí uči- telé jako abé Henri Breuil z Collège de France a profesor Mar- cellin Boule z Musea přírodních dějin.

Vypuknutí první světové války znamené pro Teilharda nucené přerušení studia. Je povolán do armádní sanitní služby. Život mezi vojáky na frontě a v zápozech, neustálé nebezpečí, mnohé bitvy, setkání se smrtí, která prosévala řady jeho kamarádů - to vše prohlubuje, hněte, dotvořuje a utužuje Teilhardávu duši. "Člověk, který se zčastnil nelidského, nebo lépe nadliského života tisíců sobě podobných, člověk, v jehož blízkosti přešla jejich smrt, nebude se už nikdy moc zajímat jen o fosilního člověka a nemyslit při tom na člověka své doby a na člověka zítřka. Nebude už nikdy jen sběratelem kostí nýbrž jeho láska bude platit živému lidstvu a s něžnou úuctou se bude sklánět nad zemi, materškou půdou a kolébkou člověka.

Po skončení války se Teilhard vrátil proměněn a vyzrán ke svým kamenům a kostím. Doktoroval v paleontologii a nějaký čas vyučoval na Katolickém Institutu v Paříži dříve než byl poslán do Číny, aby spolupracoval s jiným jezuitou Páterem Vincentem při paleontologické výzkumu Dálného Východu.

5 - Na Dálném Východě.

Sektání s Čínou, s jejím pravěkem a s její moudrostí znamenalo pro Otce Teilharda rozhodující událost v jeho životě a v jeho myšlení. Na Dálném Východě si uvědomil meze západní křesťanské kultury, zde poznal pravé rozměry lidstva. Zde daleko od evropské vlasti prohloubil a upevnil své přesvědčení, že jedině v Kristu mohou lidské rasy a kultury najít svou spásu a své naplnění. Evropský tradiční kulturní styl se ukázal nedostatečný pro dynamickou, odvážnou a universalistickou osobnost francouzského jezuity. Páter Teilhard se tedy zapojil do výzkumné a vědecké práce Národní čínské geologické společnosti v Pekingu/National Geological Survey of China/.

Získal si brzy hodně přátel a začal vytvářet snu "teilhardovskou síť", da níž postupně zatáhl téměř všechny klíčové geology a paleontologie světa. Na konci roku 1929 píše svým přátelům: "Přejímám stále více vedení geologického a paleontologického výzkumu čínského pravěku ve znémé oblasti Šu-Ku-Tien", ležící asi 50 km na jihozápad od Pekingu.

Výzkumné práce organizované Geologickou společností za přímé účasti Otce Teilharda vyvrcholily sensančním objevem. Ve staré vyvětráné jeskyni v Šu-Ku-Tienu se našlo jedno z nejbohatších nalezišť fosilií čínského pračlověka. Ve věde jsou tyto čínské pralidské zkameněliny známy pod jménem: *Sinanthropus* nebo též *Homo pekinensis*. Objevením čínského pračlověka prává vědecká práce teprve začala - a to hlavně pro Pátera Teilharda. S mladistvým nadšením pracoval přesném léta na určení *časopisu* geologické doby a na stanovení podobnosti a rozdílů a závislostí *Sinanthropa* s pračlověkem objeveným na ostrově Jáva a s dnešním člověkem "*Homo sapiens*". Trpělivými vědeckými rozborami se Teilhardovi podařilo zařadit čínského pračlověka do

do geologického a paleontologického prostředí Asie.

V letech 1931 a 1932 se Páter Teilhard zúčastnil jako geologický odborník slavné vědecké výpravy napříč Asií, tak zvané "žluté okružní cesty"/*Croisière jaune*/, organizované francouzskou automobilovou společností Citroen a s fijanční pomocí washingtonské "národní zeměpisné společnosti". Nezasloužil se jen o výsledky na poli vědeckého poznání. Svou strhující lidskou a kněžskou osobnosti vytvořil mezi vědci a pracovníky přátelskou jednotu a opravdové kamarátství.

Teilhard neznal odpočinku, když šlo vědu. Prozkoumal asijský jih po stránce geologického rozvrtsvení. Vědecká vyspělost, bohaté zkušenosti získané přímo v terénu, živelná potřeba spojovat, sjednocovat poznané skutečnosti vedly Teilharda k tomu, aby spolu s mladým jezuitou a geologem Otcem Leroy-em založil v Pekingu 1940 Ústav pro geoarbiologii. Ústav zasvětil Kristu Králi. Nad bránu ústavu dal napsat: "Aby Bůh byl vším ve všem".

Čínsko-japonská váška jej odloučila od ostatního světa, který v těchto letech ~~maxxajík~~ byl opět v plamenech druhé světového konfliktu. Otec Teilhard flíktu. V nuceném exilu třídil vědecký materiál, nasbíraný na svých na svých cestách po asijském kontinentu. Mimořádál také své myšlenky, zkušenosti a intuice, které hledaly v jeho duchu syntetické vyjádření. Roku 1945 dokončil ještě v Číně své hlavní dílo "Člověk jako biologický jev"/*Le Phénomène humain*/, které však vyšlo po jeho smrti.

Unaven, nemocen a vyčerpán vrátil se po válce do Evropy.

Když se zotavil, pustil se znova do vědecké práce. Tětokrát pracoval s Američany na geologickém a paleontologickém výzkumu východní Afriky, kterou pokládal za kolébku lidstva. Jednou vyslovil přání: "Chtěl bych zemřít v dnech Vzkříšení". Vzkříšení Kristus, kterého nacházel a miloval v tvrdívých silách vesmíru a v dramatu lidských dějin, povolal k sobě Otce Pierra Teilharda 10. dubna 1955 na Hod Boží velikonoční. Myšlenka tohoto moderního apoštola však žije dál a ukazuje nám cestu k absolutnímu pólu vesmíru, ke Kristovi.

V dnešním pátečním večerním pořadu, vážení posluchači, jsme pro vás připravili ZPRAVODAJSKÝ PŘEHLED Z KATOLICKÉHO SVĚTA A V KATOLICKÝM VLASTNÍM. Tento pořad se opakuje v sobotu odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

Chvála Kristu, milí přátelé. - Začneme přehledem zpráv Z VATIKÁNU A Z ŘÍMA. - Dnes skončily v Římě porady biskupských delegátů a církevních asistentů italské katolické akce. Svatý Otec Pavel VI. přijal delegáty a asistenty ve zvláštní audienci. Ve své promluvě řekl, že italská katolická akce našla v II. vatikánském sněmu spíše potvrzení svých zásadních směrnic než podnět k reformě. Úkol duchovního rádce, jak se říkalo u nás, v katolické akci není sice dosud přesně definován ve smyslu církevního práva, ale ~~vlastníkem~~ je jeho vymezení zcela jasné. Je to poslání velmi delikátní, neboť laikům je třeba ponechat mnohem více iniciativy než dříve. Církevní autorita se začíná ~~zakládat~~ více osob. Proto při zachování vlastní kněžské autority duchovní rádce se musí vystříhat všech forem tvrdě uplatňujících autoritu a jakéhosi paternalismu. - Učastníci audience darovali svatému Otci společný dar jménem celé katolické akce italské ve prospěch hladovějících a trpících.

7. července

Pavel VI. ~~zakládal~~ jmenoval prozatímní komitát, který má za úkol uvést v život ~~zákon~~ 26. článek dekretu II. vat. koncilu o apoštolátu laiků a 90. článek pastorální konstituce Radost a naděje. Presidentem komitátu byl jmenován arcibiskup quebecký z Kanady kardinál Mořic Roy. Místopředsedou arcibiskup Mons. Castelli a sekretářem Mons. Achilles Glorieux. Členy komitátu byli jmenováni Miss Rosemarie Goldie, dr. Johann Schauf, prof. August Vaninstendaele a advokát Vittorino Veronese. Spojení se státním sekretariátem zprostředkuje Mons. Silvio Luoni. Všechny osobnosti - jak církevní tak laici - ~~které~~ mají velké zkušenosti na poli laického apoštolátu. Komitát je výslednicí studia zvláštní pokoncilové komise pro laický apoštolát. Podle přání II. vatikánského sněmu má být vytvořen zvláštní sekretariát, který by měl podávat informace o různých iniciativách apoštolátu

laiků, studovat problémy, které se objeví na tom poli, skýtat rady jak církevním autoritám tak ~~značkářským~~ laikům při jejich apoštolském působení. Ustavení komitátu je známkou, že II. vatikánský koncil pokračuje, že nechce zůstat jen mrtvou literou, ale ^{chce} přejít do života.

Z KATOLICKÉHO SVĚTA. - Ekumenické hnutí. - V Jerramungap v Australii budují chrám, který má být otevřen katolíkům, anglikánům, presbyteriánům a ostatním křesťanským náboženským společnostem.

V Trevíru v Německu u ~~azza~~ benediktinského opatství sv. Matěje byl zřízen zvláštní institut pro studium anglikánské církve. Vědecké středisko sleduje prohloubení znalostí anglikánské teologie, aby tak přispělo k jednotě křesťanských církví.

Společné porady ředitelství pro jednotu křesťanů a Světové rady církví o společné sociální akci měly připravit světovou konferenci Světové rady církví, která se bude konat v Ženevě od 12. do 16. července. Hlavní téma jednání, jak jsme již oznámili, je studovat povinnost křesťanských církví za dnešního technického a společenského rozvoje světa. Bylo zjištěno, že je řada problémů, kde mohou církve vyvinout společnou iniciativu. Na příklad v boji proti rasové diskriminaci, proti hladu a bídě; v podporování sociálního, hospodářského a kulturního rozvoje; pomáhat uprchlíkům, aby se mohli zařadit do společenského života; pracovat pro světový mír; podporovat aktivní účast křesťanů v mezinárodních organizacích.

Montrealský arcibiskup....cfr./7.7.str.2/
prázdninové dvoj

Různé zprávy: Po lední číslo měsíčníku Cyrilometodějské ligy, MÓVÍ ŽIVOT který vydává Křesťanská akademie v Římě je velmi pestré: přináší dokončení o cestě pana kardinála Brana po Spojených státech a Kanadě s řadou fotografických snímků, na jednom je s čelenkou indiánského pohlavára na hlavě. Dří Radimský shrnuje prozatímní bilanci kardinálový cesty mezi americkými krajinami v těchto slovech:

Pořad 'Od soboty do soboty' vysíláme každou sobotu večer na obvyklých vlnách vatikánské rozhlasové stanice: na střední vlně 196 m a na krátkých vlnách v pásmu 48,41 a 31 m. Tento pořad se opakuje v neděli odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m. -

-ö-

Upozorňujeme, že každou druhou neděli v měsíci, tentokrát 10. července dopoledne Vatikánský rozhlas vysílá českou homilií ~~nesk~~ ve čtvrt na deset středoevropského času na krátkých vlnách v pásmu 41 m, 31, 25 a 19 m. - V neděli večer a v pondělí odpoledne vatikánský rozhlas česky nevysílá. Zato si můžete poslechnout slovenské vysílání : v neděli večer o čtvrt na deset na obvyklých vlnách, na kterých se vysílá česky. V pondělí odpoledne v jednu hodinu na krátkých vlnách v pásmu 41 m, 31 a 25 m. -

-ö-

týdenním

Chvála Kristu, milí přátelé! - Začneme, jako obvykle, zpravodajským přehledem KATOLICKÉ OBZORY. - Místo týdenního komentáře: ~~Duchovní pouť na~~
~~autogramy R.C. října~~
~~Stejanov Velichrad.~~ - Zakončíme liturgickou poznámkou pro neděli.

-ö-

KATOLICKÉ OBZORY. - Týdenní zpravodajský přehled.

Z VATIKÁNU A Z ŘÍMA. - Ve středu ~~8.~~ zájmu celého světa je situace ve Vietnamu. L'Osservatore Romano ~~zveřejnil~~ 6. července přinesl na první straně zprávu o pastýřském listu arcibiskupa Baltimorského kardinála Vavřince Shehana, v němž vyzývá katolíky Spojených států severoamerických, aby využili svého morálního i občanského vlivu, aby válka ve Vietnamu zůstala v dovolených mezích. Kardinál připomíná výroky papežovy a učení II. vatikánského sněmu, které výskovně odsuzuje ničení měst nebo velkých oblastí spolu s jejich obyvateli. - Názory papežovy na válku a mír jsou známy, ~~praví také jako~~ jeho neúnavná snaha, aby se Vietnamu dostalo co nejdříve spravedlivého míru. Padesátiminutová audience, kterou 8. července poskytli velvyslanci států ~~Organisace~~ ^{Státi} ~~Spojených~~ ^{Papež} národů, Arturovi Goldbergovi a státnímu vice-sekretářovi pro Mezinárodní organizace panu Sisco, neměla jiný účel, než dosažení rychlého mírového jednání a skončení války. —

Mimulou neděli vysvětil svatý Otec Pavel VI. 70 kněží pro latinskou Ameriku. 57 novokněží je z různých diecésí italských, španělských a severoamerických, 13 z různých řeholi. V promluvě papež poukázal na to, že to je první krok na cestě vzájemné pomoci diecésí s přebytkem kněžstva těm, které trpí nedostatkem kněžských povolání. —

Mezi zahájenými procesy blahořečení, které se projednávaly minulé úterý, jsou také dvě sestry polského původu: zakladatelka polské kongregace sv. Felice, služebnice Boží Maria Anděla Truscowská, a zakladatelka sester sv. Vršily Trpícího srdce Ježíšova, Voršila Ledochowská. —

V Ě Vatikáně na místě oratoře sv. Petra se začala budovat veliká audiencní síň, kde bude 11 tisíc míst k sedění a 2 tisíce míst k stání. —

Pavel VI. jmenoval prozatímní komitát pro provedení některých základních ustanovení II. vatikánského sněmu o apoštolském laikátu. Presidentem komitátu je quebecký arcibiskup kardinál Mořic Roy. Laičtí členové komitátu pocházejí ze Spojených států, z Německa, z Belgie a z Itálie. —

EKUMENISMUS VE SVĚTĚ. — Příště týden bude zahájena v Ženevě světová konference Světové rady církvi. Jejím účelem je především studovat úkoly křesťanů za dnešního technického a sociálního rozvoje světa. Konference se účastní 8 pozorovatelů-poradců se strany katolické církve a tři hosté — odborní znalci. —

Montrealský arcibiskup kardinál Leger znovu zdůraznil při goradách o křesťanské spolupráci v Severní a Jižní Americe, že katolíci se musejí vyhýbat všemu, co by mohlo poškodit nebo zpomalit jednotu křesťanů. Místo čekání, co ostatní udělají pro jednotu, tažme se často, co Bůh žádá od nás, abychom udělali pro uskutečnění. *úkoly křesťanů*

STRUČNĚ Z CELEHO SVĚTA. — Od 13. do 17. července se koná v Bambergu celonárodní sjezd německých katolíků tak zvaný Katolikentag. Je to už osmdesátý den německých katolíků. —

Vídeňský arcibiskup kardinál König posvětil ve Vídni nový ústav pro Latinskou Ameriku.

Poláci ve Francii oslavili millenium pokřestanění v Osny u Paříže.

Pražský arcibiskup kardinál Josef Beran je v Německu, kde světí nový kostel ve farnosti Böttingen. Je to už třetí kostel, který vybudoval tamní farář, náš krajan, veledůstojný pán Josef Šmidl.

Po sloužháte vatikánský rozhlas. To byl náš týdenní přehled KATOLICKÉ OBZORY. -

Následuje místo týdenního komentáře: Vzpomínka na arcibiskupa Antonína Cyrila Stojana.

Milí přátelé, jsme v měsíci červenci, měsíci kdysi tradičních poutí a náboženských manifestací na Velehradě a na svatém Hostýně. A tu mi snad nebudez zazlivat, že místo obvyklého týdenního komentáře vás na několik minut zavedu ~~na Velehrad~~ v duchu na Velehrad, do královské kaple, ku hrobu arcibiskupa Antonína Cyrila Stojana. Musím se opravit: Služebníka Božího Antonína Cyrila Stojana. Návštěvníci Velehradu, pokud jsem se s nimi mohl někdy v poslední době setkat, vždycky mi říkali, že Stojanův hrob v královské kapli není nikdy opuštěn. Že tam jsou stále čerstvé květiny. Snad ~~Shad tam ještě visí v rámečku malá~~ je to pravda. ~~KOMPLEKTNÍ~~ Stojanova fotografie s vlastnoručním nápisem: 'Až já budu v hrobě hnít, přijďte se za mne po modlit!' — Jeden poutník k tomu dodal: 'Jednu modlitbu za něho, ale druhou už k němu, k našemu tatičkovi Moravy!' — Nebyl tehdy ještě dlouho pochován na Velehradě, když o něm jeden návštěvník z Čech napsal v Národních listech: Vedle slavných Přemyslovců očekává den vzkříšení Stojan, synek chudého domkáře, ale skutečný pán a král moravského lidu! Ale mnohem výstižněji to napsal tehdejší pražský nuncius, pozdější kardinál Marmaggi, Stojanovu nástupci arcibiskupovi Leopoldu Prečanovi: Antonín Cyril Stojan, tento velkolepý duch, který již přijal nebeskou odměnu a nesmrtnou korunu za své práce, stůj milostivě jako nerozlučný pomocník při tobě a při vás všech.'

Nesmíme zapomenout na našeho Stojana. Letos o svátku sv. Cyrila a Metoděje uplynulo 90 let od jeho vysvěcení na kněze v olomoucké katedrále sv. Václava. Do svého deníku tenkrát si napsal: Dnes leží před oltářem,

opět a opět jsem opakoval: Buď můj život jedna Boží chvála, slastí Kristus, chotí Církve, tužbou ctnosti krásy, a mzdou lidu spása. - Tyto Sušilovské verše zní nám dnes snad poněkud cize ve své naivní prostotě, ale zamysleme se nad jejich obsahem. Je to životní program Kristova kněze. A Stojan tento program žil a uskutečňoval každý den. Při svěcení na biskupa znova opakoval tataž slova. ~~Na vlnách~~ Skoro celý svůj život působil ve veřejném životě a v politice; byl poslancem na říšském i zemském sněmu, byl poslancem a pak senátorem československé republiky, ale vždycky na prvním místě byl knězem. 'Nejlepší politiká je milovat Krista Fána' - říkal. A jakkoli jenom slova, to dokazoval celý jeho lidumilný život. Miloval všechny lidí, hleděl pomocí každému, kdo se na něho obrátil, i když prosebník bojoval proti církvi, Stojana napadal a urážel. ~~Stojan~~ Viděl v každém trpícím člověkovi trpícího Krista. Uznávali to i nekatolíci. Stojan neměl skutečných nepřátel. - A ten jeho široký rozhled, ~~P~~ předhonil svou dobu o mnoho desíti let. Jeho snahy unionistické, jeho velehradské unionistické sjezdy, jeho apoštolařství pro zahraniční Čechy. Bylo to veliké srdce. Plné Boha a lásky k lidem.

Jak víte, roku 1965 začal oficiální diecésní beatifikační proces. Příslušná přípravná komise pro beatifikaci byla schválena církevními i státními úřady. Byli jste informováni svými faráři, čím můžete přispět, aby přípravný proces mohl být co nejúspěšněji skončen. Především je třeba mít v živé paměti Stojanova památku, s důvěrou prosit o jeho oslavu a doporučet jeho přímluvě naše malé i velké potřeby.

Poklekněme v duchu k jeho hrobu a pomodleme se:

/viz modlitbu za blahořeční/.



A jako myšlenku na neděli: Podle Stojanova příkladu naplňujme tak důsledně a věrně svůj křest, jak nám o tom píše svatý Pavel v nedělní epíšti:
Umřeli jsme hříchů, abychom žili Bohu. Ale dokážeme to jen v síle Kristova těla, v častém a hodném svatém přijímání. —

Dnes je VI. neděle po svatém duchu. I. liturgické čtení je vzato z listu sv. apoštola Pavla Římanům /ze 6. kapitoly, od 3. do 11. verše/ Bratři, my všichni, kteří jsme byli pokřtěni ve jménu Ježíše Krista, tím křtem jsme byli uvedeni do jeho smrti. Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Krista vzkřísla Otcova velebná moc, tak i my teď musíme žítí úplně novým životem. Něboť jestliže jsme s ním srostli tím, že jsme mu podobní v jeho smrti, budeme mu tak podobní i v jeho zmrvýchchstání. Vždyť přece víme, že starý člověk ~~byl~~ v nás byl spolu s ním přibit na kříž, aby ztratila svou moc přirozenost nakloněná k hříchu a my abychom už hříchu neotročili. Přece kdo umřel, týbec už nehřeší. Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme ^{pevně} presvědčeni o tom, že budeme taky mít účast v jeho životě. Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrvých již neumírá, smrt nad ním už vlády nemá. Když umřel, bylo to proto, aby zničil hřích jednou provždy, a když žije, žije pro Boha. Považujte se tedy za mrvé hříchu, ale žijící Bohu, když jste spojeni s Kristem Ježíšem, naším Pánem. -

Evangelium napsal svatý Marek. Prvních devět veršů kapitoly osmé. -

V ten čas byl u Ježíše velký zástup lidí a neměli už u sebe jídlo. Zavolal učedníky a si své učedníky řekl jim: 'Je mi těchto lidí líto, protože tři dny jsou tady se mnou a nemají už co jíst. A kdybych je poslal hladové domů, opustí je cestou sily; někteří z nich jsou tu zdaleka. Učedníci mu odp věděli: 'Kde by tady v neobydleném kraji mohl kdo sehnat tolik chleba, aby se nasytili? ' - Ježíš se zeptal: 'Kolik bochníčků máte? ' - Odpověděli: 'Sedm. 'Rozkázal tedy, aby se lidé rozložili po zemi. Pak vzal těch sedm bochníčků, pomodlil se nad nimi, rozlámal je a dával učedníkům, aby je předkládali, a oni to udělali. Měli také několik malých ryb. Požehnal je a řekl, aby i ty lidem předložili. A najedli se dosyta, a ještě se sesbíralo sedm košíků zbylých kousků. Těch lidí, kteří se najedli, bylo na čtyři tisíce. Potom je rozpustil.' - CHVÁLA TOBĚ, KRISTE!

Bratří a sestry, nepřipomíná nám toto dvojí čtení slávost velikonoční? Apoštol nám mluví o křtu, ve kterém jsme byli pohřbeni s Kristem, abychom s ním povstali k novému životu. To byla ústřední myšlenka velikonoční slavnosti. Evangelium mluví o rozmnovení chlebů. Ale Kristu Pánu nešlo jen o materiální zázrak, nechtěl zahnat pouze fysický hlad a únavu několika tisíců lidí. On myslil na duchovní hlad a duchovní vyčerpanost milionů lid-

ských bytostí, pro něž chtěl připravit eucharistický stůl. Také velikonoční myšlenky. Ustavení nejsvětější svátosti oltářní, obnova kalvárské oběti v oběti mešní, velikonoční svaté přijímání. Obojí čtení chce kříž křesťanské obci znovu názorně připomenout, že křesťanské velikonoce nejsou jen nějakou prchavou připomínkovou slavností, jako bývají různá světská jubilea. Velikonoce jsou něčím trvalým, co stojí uprostřed našeho života. Něco, do čeho jsme byli vklíněni jednou provždy, na věky. Kristus není jen historická osoba, která žila, která trpěla, která zemřela, která milovala. Kristus je stále živý mezi námi a v nás. A každá neděle je jen obnovou neděle velikonoční a nové prožívání velikonočního tajemství našeho vykupnictví. O velikonocích jsme jásványm Alleluja pozdravovali den, který učinil Pán - Den Páně. Každá neděle pro naše křesťanské předky byla den Páně. Den zasvěcený Bohu. Den z něhož se rozlévalo světlo na celý nastávající týden. Den, kolem něhož kroužil celý jejich život, poněvadž dával obsah námahám všedních dní, udržoval důvěru v klesajících, byl oddechem pro slabé a zprítomňoval naději na věčný den Páně, k němuž všichni nezadržitelně spějeme.

vidíme

Dnes jm v celém světě - socialistickém i tak zvaném kapitalistickém snažení světě - setřít rozdíl mezi dnem Páně a ostatními dny. Jedni chtějí udělat z neděle všední den jako tisíce ostatních a znesvěcují ho zbytečnou prací, jiní zase se na neděli dívají jako na den pouhé zábavy a často i hrěné zábavy - ve středu jejich zájmu není Bůh a člověk jako obraz Boží, jako člen Boží rodiny, nýbrž člověk jako sobecké individuum, které myslí jen na ukojení hmotných choutek - jakoby člověk byl pouhým strojem anebo nějakým tažným zvířetem.

Církev si je dobře vědoma velkých a zásadních změn ve světě: převratu národního hospodářských a společenských, přestavby celého prostředí a vzájemných lidských vztahů, neboť v některých zemích skoro úplně zmizela venkovská idyla v předimenované industrializaci a v technickém pokroku. Stačí jen prolistovat pastorační konstituci o Církvi v dnešním světě, stačí se zamyslit nad první encyklikou papeže Pavla VI. o dialogu se světem. A ani to není třeba. Vzpomeňme jen na nové přizpůsobení církve potřebám dnešní doby v usnadnění eucharistického postu, sloužení večerních mší svatých, přiblížení ústředního křesťanského tajemství modernímu člověku pomocí liturgie skavené v lidovém jazyku! To všechno nám říká jen jednu věc: Církev dělá všechno, aby zachovala světu Krista, jeho přítomnost, jeho milost a

požehnání. Neboť svět a lidé v něm , ať říkají co chtějí a myslí si co chtějí ,potřebují Krista. Nemohou bez něho žít. On je jediný Spasitel všech lidí. On je jediný pevný základ , na němž možno budovat lepší budoučnost lidstav. - Pastorační konstituce začíná slovy Gaudium et spes. Radost a naděje...Ano každá neděle nám má v srdci obnovit radost,kterou jsme prožívali s Kristem v děnu jeho slavného vzkříšení a utvrdit nás v naději, že s ním dojdeme cíle: Jestliže jsme s Kristem zemřeli,jsme pevně přesvědčeni o tom, že budeme mít taky účast v jeho životě! Ale právě ty mnohé překážky a obtíže nás musí přivést k těsnějšímu spojení s Kristem: neděle musí pro nás být dvojnásob dnem Páně, když při mši svaté budeme také - tak jak to dělali první křesťané uprostřed moře pohanského světa- přijímat živého Krista ve svatém přijemání.

Jenom tak se budeme moci stát obrodným kvasem, živým svědectvím a strkovat svým příkladem netečné nebo i nepřátelské prostředí, do kterého nás Přozřetelnost postavila.

Proto s důvěrou se budeme modlit spolu s celou církví: Bože zástupu, v tobě je plnost všeho dobra.vštěp nám tedy do srdce lásku k tvému jménu a rozmanoz názk v nás nábožnost: dej vzrůst tomu, co je dobré, a horlivostí své otcovské lásky zachovej to, co vzrostlo. Skrze Krista našeho Pána. Amen.



ústav pro studium
totalitních režimů

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

V dnešním pořadu ~~zpráv~~, vážení posluchači, uslyšíte ZPRÁVY Z KATOLICKÉHO SVĚTA a příležitostnou poznámku: ~~Katholikentag~~ německých katolíků a II. vatikánský koncil. Tento pořad se opakuje v úterý odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách 31 a 25 m. -

-ö-

Upozorňujeme, že v úterý večer 12. července na obvyklých vlnách vatikánské rozhlasové stanice zahájíme III. cyklus hovorů o náboženství: KRISTUS MEZI NÁMI. - Ve čtvrtek 14. července v rámci našich besed: POKONCILOVÉ AKTUALITY dr. Karel Vrána zakončí svůj cyklus o Pier Teilhard de Chardinovi. -

-ö-

Z VATIKÁNU A Z ŘÍMA. - V neděli v poledne se sešlo na náměstí svatého Petra tisíce poutníků. ~~Ukázala~~ se tam také skupina manifestantů se standardi a nápisy: Mír ve Vietnamu. - Boj proti hladu - a podobně. ~~Ne~~ italského policisty, ~~Na~~ svatopetrské náměstí patří pod suverenitu ~~vatikánského~~ státu a ~~že~~ jsou na něm zakázány politické manifestace. ~~Jakékoliv~~ ~~Brzy~~ ~~jiným~~ ~~politicke~~ manifestanti sklonili své standardy nebo odešli. - Když se pak v okně své pracovny za burácejícího potlesku několikatisícového shromáždění z nejrůznějších národů objevil svatý Otec Pavel VI. vyzval před modlitbou Anděl Páně všechny, aby se neustávali modlit za mír: Ještě jednou vás vyzýváme, abyste se modlili za velikou záležitost světového míru! - řekl papež. Po mariánské modlitbě udělil apoštolské požehnání.

V sobotu byl zahájen v Nizze ve Francii 53. sociální týden francouzských katolíků. Hlavní téma studijního sjezdu je "Veřejné mínění" a jeho problémy v dnešní době. Papež Pavel VI. dal poslat prostřednictvím svého kardinála ~~předsedovi~~ Sociálních týdnů profesrovi Alain Barrière-Ovi státního sekretáře dlouhý list, v němž upozorňuje na směrnice posledních papežů, které ukazují cestu, jak se mají katolíci stavět k těmto otázkám.

Kardinál Wyszański ~~předal~~ svatému Otci Pavlu VI. jménem všech polských biskupů ~~římskokatolických~~ za všechno, co ~~vykonal~~ papež pro polské katolíky u příležitosti slavení polského millenia pokřestanštění.

Svatá Stolice věnovala na boj proti hladu v Indii přes půl milionu dolarů. V podrobné zprávě, kterou poslal apoštolský internuncius v Indii, Mons.

James Robert Konox vedoucím americké dobročinné služby, se mluví o finančování projektů životní důležitosti: stavba zavodňovacích kanálů, studní, organizační rybolovu v mořích, zřízení vzorných hospodářství. Ovšem mnoho peněz bylo vynaloženo i na okamžitou pomoc a i do velmi vzádlných vesnic zvláště ohrožených mohly být dopraveny, pokrmy, šatstvo a léky. Byla zřízena řada pojízdnych klinik. Některé akce se konaly ve spolupráci s indiemi d' obročinnou společností a s mezinárodní společností pro rozvoj zemědělství v Indii, kde spolupracují katolíci s protestanty.

P. Eduarda Dhanise, T.J.

Svatý Otec přijal dnes rektora papežské university gregoriánské spolu se skupinou dvanácti theologů, kteří se sešli k vědeckému symposiu, aby studovali otázky týkající se dogmatu o dědičném hříchu. Svatý Otec Pavel VI. poukázal ve své promluvě na důležitost těchto studií, v nichž by nynější stav exegese a katolického dogmatu o dědičném hříchu byl uvažován také ve světle dosavadních výsledků moderních přírodních věd, zvláště antropologie a paleontologie, tak aby bylo možno toto učení podat způsobem přístupnějším lidem dnešní doby. Zároveň však svatý Otec upozornil, že tyto srovnávací studie mají své hranice a že posice polygenetického evoluzionismu těžko se dají srovnat s pravým katolickým učením.

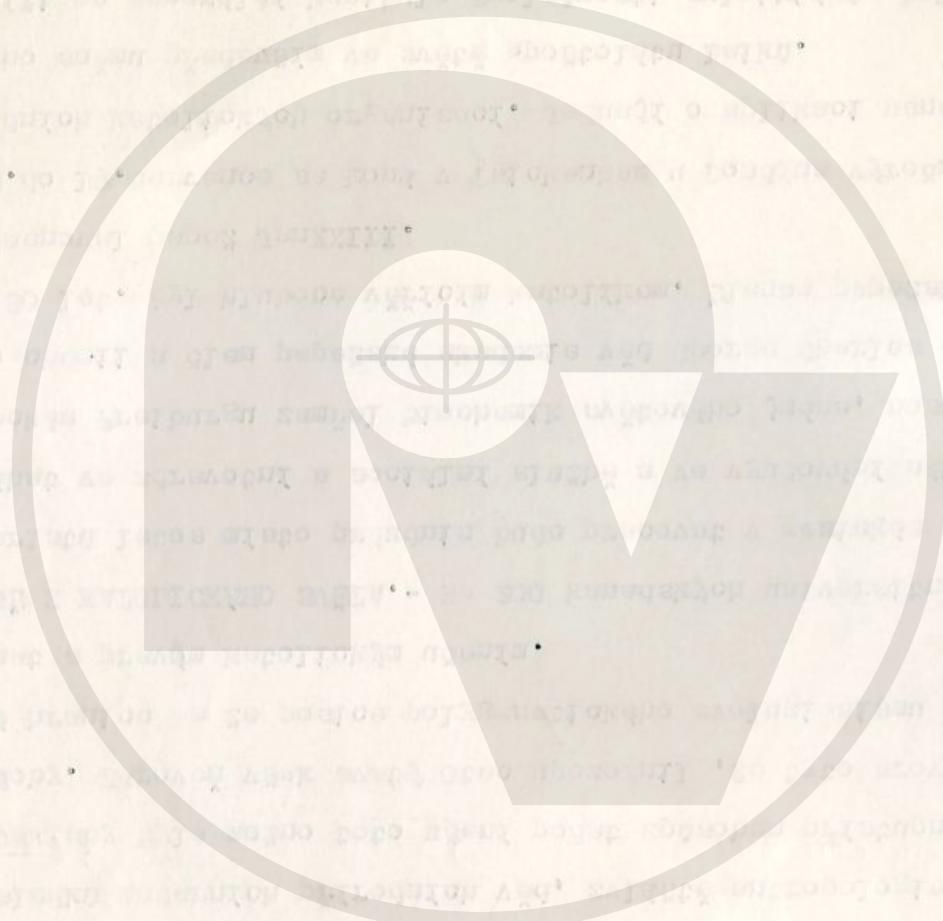
STRUČNĚ Z KATOLICKÉHO SVĚTA. - Na 200 kanadských universitních studentů a seminaristů letos místo prázdnin bude pracovat v mexickém státě Hidalgo a vypomáhat ve zdravotní a sociální službě a ve vyučování náboženství.

V německém Freiburgu zemřel biochemik světového jména, nositel Nobelovy ceny pro chemii a člen papežské akademie věd George Charles de Hevesy ve věku 80 let. Byl hluboce věřícím katolíkem. Členem papežské akademie věd ho jmenoval papež Jan XXIII.

Od 13. do 19. července se koná v Twickenham u Londýna výroční konference Mezinárodních katolických organizací. Jednají o aplikaci usnesení II. vatikánského sněmu především ve světě apoštolátu Haiku.

V Paříži na generální kapitule Společnosti sulpiziánů byl zvolen nový generálním superiorem Mons. Jean Brunon, světící biskup toulousský. Sulpiciáni mají 671 členů, z toho 304 francouzského původu. Řídí kněžské semináře/

ve 47 francouzských diecézí. Mimo Francii působí v Kanadě, ve Spojených státech, ve Vietnamu, v Japonsku, v západní Africe a v latinské Americe.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Následuje příležitostná poznámka: Katholikentag německých katolíků a II. vatikánský sněm. - -ö-

Milí přátelé! - Celostátní výroční sjezdy německých katolíků mají už velmi dlouhou tradici a nikdy nebyly pouhou zevnější náboženskou manifestací; ~~zároveň~~ měly vždycky nemalý význam pro utváření ~~zároveň~~ života a apoštolátu katolické Církve v Německu. Letošní Katholikentag v Bambergu je už 81vní. Bude se konat od 13. do 17. července. Mnichovský arcibiskup, kardinál Julius Döpfner v jednom novinářském interview řekl o významu letošního Katholikentagu zvláště toto: - Je to první sjezd německých katolíků po skončení II. vatikánského sněmu. Proto to má být zároveň první odpověď na reformní snahy vatikánského koncilu. Konciloví Otcové v Hrázdišti chtěli obnovit celou Církev v její víře a lásce, chtěli přizpůsobit Kristovo spasné poselství dnešním lidem, aby mu lépe rozuměli. Jak toto přání koncilu provedeme v Německu, v našich diecézích? To je otázka, kterou se budeme zabývat na letošním sjezdu, ale musíme se k ní vracet ještě řadu dalších let. Letos to bude první pokus o odpověď. Pastorální konstituce o Církvi nám v dnešním světě nám sama dává dobrou radu: Musíme zkoumat znamení doby a vysvětlovat je v duchu evangelia. Při tom musíme být velmi realističtí. Varovat se idealismu a romantismu. Musíme si uvědomit, jaká je naše Církev v Německu. Tento obraz nebude jednoduchý. S radostí musíme uznat tolik dobré vůle, otevřenosti, nadějně iniciativy, ale musíme si také uvědomit, že je mnoho lidí, kteří dosud nerozumí tajemství Boží lásky, které nám chce koncil přiblížit. A proto musíme hledat příčiny v našich farnostech i spolcích, v dosavadním způsobu konání bohoslužeb a tak dále. Nimoto si musíme být stále vědomi, že naše společnost je pluhařská: Některí věří na věčnost a Krista, ale jiní se nehlásí už k Bohu a ke Kristovu evangeliu. Bude třeba hledat cesty k navázání dialogu i s těmi, kteří stojí mimo církev.

Interviewista poukázal na to, že na 1500 vedoucích různých církevních organizací a spolků a diecézí budou studovat přebudování německého kato-

licisnu po organisační stránce. - Kardinál k tomu řekl, že se právem mluví o přeorganisovanosti německého katolicismu, ale že není možno prostě nechat stranou všechny staré organisační formy a vytvořit nový aparát podle nějakého ideálního abstraktního plánu. Bude třeba zjednodušit ledacos, ale nesmí se zapomenout, že sama konkrétní situace vyžaduje mnohotvárného apoštola. A to nejdůležitější je nikoliv přepsat některé koncilové texty do svých programů, ale především přijmout ducha koncilu a v tom duchu řešit konkrétní problémy přítomné chvíle!

Tazatel se zmínil o určité krizi uvnitř církve, o neklidu, o demokratizaci v církevním životě. - Kardinál Döpfner řekl, že neslyšíte rád slovo o demokratizaci, poněvadž neodpovídá skutečnosti a vede k mylným závěrům. Církev nemůže být demokratická v tom smyslu, žeaby místo vrchního pastýřského úřadu mohl nastoupit nějaká autorita z vůle věřících. Církevní společnost má jako hlavu Ježíše Krista a od něho pochází všechna autorita a povolání k jednotlivým službám v Církvi. Koncil sice zdůraznil rozmanitost darů a úkolů, ale především zdůraznil odpovědnost každého, ať laika nebo kněze, v úkolech jemu přikázaných. - Nejasnost, nejistota vznikají často z toho, že časné a přechodné církevní zřízení se zaměňují za podstatné, které se nemohou měnit. A tam, kde se jeví krise v kázni, je to známka, že tam už mnohem dříve nebylo vnitřního přesvědčení. A bez toho nic nepomohou zevnější nařízení a zákazy. Nemusíme se báti tolik různosti mínění, když je nebudeme vydávat za celé a jediné evangelium, dokud máme na mysli celku a naše diskuse se děje v lásce. Taková výměna názorů vede k větší jasnosti, k osobnímu přesvědčení, k větší odpovědnosti. -

Za heslo letošního sjezdu katolíků zvolili svola Petrova na Kristovu výzvu: Zajed na hlubinu a rozestřete síť k lovu: NA TVÉ SMOVO. rozestřu síť, řekl Petr, poněvadž pracovali celou noc a nic nechytili. Slova, která poukazují na přemožení vnitřní krize katolicismu, silnější vírou, nadějí, láskou a důvěrou. Na to kardinál řekl: Když jde o vnitřní život věřících, není jej možno vyjádřit v nějakých statistikách: ale jsme v nebezpečí slabé víry a vychládající lásky vždycky. V tom je skutečné nebezpečí. A končí slovy papeže Jana

Kdo má víru, ten se nebojí a netřese. On nechce předbíhat události, není pesimista, nikdy neztratí nervy. - I pro české katolíky bude dobré, když se zamyslí nad těmito slovy papeže Jana a budou v lásce a s důvěrou ke svým kněžím a biskupům upřímně provádět přání a reformy II. vatikánského sněmu, všude, kde se to dá!

Toto byla naše poznámka: Letošní Katholikentag německých katolíků a II. vatikánský sněm.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

12.7.

Kinta nuz hmn. (I)

A čím bychom měli začít, Jaroslave?

J.- Já myslím, že bychom si měli nejdříve ujasnit, co to znamená věřit? Dnes mnoho lidí pokládá náboženství za odbytou věc. Náboženství a víra v Boha, to prý patří spíš do historie než do života! Ale na druhé straně snad nikdy se tolik nepsalo o náboženských otázkách, jako dnes. Kolik knih se každý rok publikuje, které se zabývají náboženstvím, XXXXKDXXXKXKAXXJSMX
praktických křesťanských Ale to množství nikterak nepřispívá k větší jasnosti. Některí říkají, že víra je jakýsi vrozený cit, jiní vidí v náboženství kus rodinné tradice anebo přežitek minulých kapitalistických dob. Jiní mluví o víře jako o sobním přesvědčení, jako o životním a světovém názoru. Co je tedy víra, Otče, pro nás katolíky?

V. Máš pravu, Jaroslave....

proto se víra také může nazývat životním a světovým názorem.

MAR.- Já jsem sice měla náboženství jenom v nižších třídách. Ale pokud se pamatuji, tak v našem katechismu stálo, že věřit znamená mít za pravdu všechno, co Bůh zjevil a co nám Církev k věření předkládá?

V. Ano, tak to bylo v našem starém katechismu, Maruško!....

.....skrze Církev a její poučování.

Jaroslav: A je to asi jediná cesta! Či ne? Vždyť většina lidí, kteří věří v Boha, došli k tomu poznání jen prostřednictvím společnosti, ve které se narodili nebo ve které žijí. Je to především matka, od níž má dítě první znalosti o Bohu, jsou to náboženské zvyky a tradice v rodině, nebo v nějaké kastě nebo kmennu, které ovlivňují mladého člověka. A později

12.7.66.

Kněží mluví (1)

když jsou větší, je to zase společnost, která na ně působí i v náboženském smyslu: církev nebo náboženská sekta. A tak poslední důvod, proč na příklad katechumeni v misijních zemích uvěří v Boha křesťanů je duchovní převaha misionáře, podobně jako dítě věří, poněvadž má důvěru ke svým rodičům a později ke svému duchovnímu: katechetovi nebo farářovi... .

P.V. Pomalu, pomalu, Jaroslave!....

.....Maruško, nezdá se vám to trochu jiné, než jak jste se tomu učila v katechismu? A nevím, zda byste dovedla krátce říci to, čím jsem chtěl doplnit a jaksi uživotnit příliš abstraktní poučku našich starých katechismů?

MAR. Rozhodně, Otče, je to jiné. Ale mně se zdá, že to, co jste nám řekl, je mnohem srozumitelnější a životnější. Myslím, když věříme, nejde jen o rozumové poznání, nestačí jen znát náboženské pravdy, musíme je také přenést do našeho života. A hlavně, ~~že~~ je na tom pěkně, že, že nevěříme jen něco, ale věříme někomu. V tomto osobním poměru ke Kristu Pánu a k jeho Otci má co říci také naše srdce.

P.V. - Velmi dobře. Snad bychom ~~že~~ mohli stručně říci asi takto: Křesťansky věřit znamená přijímat rozumem i srdcem všechno, čemu nás Pán Ježíš učí, a žít podle toho. On nás učí ještě dnes. Vždyť nám to slíbil: Já jsem s vámi až do konce světa. - Ale o tom více až příště.

Chvála Kristu, milí přátelé, a na shledanou nebo na slyšenou přští úterý při naší besedě.

Tento pořad ~~je~~: KRISTUS MEZI NÁMI. ~~xx~~ Hovory o náboženství. se opakuje ve středu odpoledne o půldruhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.



ústav pro studium
totalitních režimů

Začínáme III. seriál našich hovorů o náboženství. KRISTUS MEZI NÁMI.

Změnili jsme malíčko název našeho pořadu, poněvadž v letních měsících se naše rodiny těžko sejdou kolem rodičovského stolu, aby || prokrokovali o katechismu, ~~ana~~ Domníváme se, že otázky víry jsou tak těsně spjaty se životem, že o nich můžeme mluvit i ve volné přírodě, na dovolené nebo ve ckvílích oddechu mezi prací. Vítáme v našem kroužku nového kamaráda ~~Miloše~~ ~~Jana~~ ~~P.~~

|| Krátkého, || Řekli jsme si, že budeme soustavně probírat apoštolské vyznání víry: Věřím v Boha. Někteří z nás je možná už zapomněli, některí je snad nikdy ani ~~naučeli~~, a zůstaly jim v paměti ~~jen~~ ~~Maria~~ úryvky, které slyšeli při bohoslužbě při ~~Marie~~ návštěvě kostela. Ale to nevadí. Seznámíme s obsahem našeho ~~Maria~~ malíčkovského vyznání víry postupně. Nejde nám ~~že~~ ani tak o to, abychom je dovedli odříkat z paměti, ale především abychom mu zuměli. A ~~že~~ bychom měli začít, ~~Milosí?~~ ~~Carne~~ ~~A~~ ~~že~~ co máme verit, ~~že~~ když vlasteli církev, ~~co~~ bychom měli hovořit dnes, ~~Milosí?~~

M.- Já myslím, že bychom si měli nejdříve ujasnit, co to znamená věřit? *Co je to věřit?*
~~Ale v této dobu pokládaly náboženství za odbytou věc, která nám patří do~~
historie než do praktického života, ~~přece~~ snad nikdy nebylo publikováno
tolik knih o náboženství ~~a u nás zvláště proti náboženství a proti víře~~
~~v Boha~~ jako v posledních desíti letích. Ale to množství ~~věry~~ neprispívá
k větší jasnosti. ~~Sám~~ jsem jich přečetl několik: ~~Náboženství~~ ~~Náboženství~~ ~~Náboženství~~
~~Náboženství~~ Někteří říkají, že víra je jakýsi vrozený cit ~~bez rozumového~~
~~základu~~ jiní v ní vidí ~~jeden~~ kus rodinné tradice a nebo ~~ještě~~ přežitek kapita-
listických dob, a ~~jiní~~ jiní mluví o víře jako o osobním přesvědčení, o ži-
votním a světovém názoru. ~~Jak se dívají na víru katolíci?~~

P.V. - Máš pravdu, Miloši, máxim, kdy Nietzsche prohlásil; ~~že~~ Bůh je mrtev!
A ~~že~~ je
~~že~~ sami odpůrci náboženství ro~~z~~ za rokem dokazují, že Bůh žije, že
Kdyby byl osváděn mrtev, tak by proti němu nemuseli bojovat, vydávat na ~~že~~
~~že~~ miliony tiskoviny proti náboženství a víře, ~~že~~ znemožňovat svobodné hlásání
náboženství, ~~že~~ rušit náboženské pořady a všechno. Atheistická propaganda
nezničila náboženství ani neudělala mnoho nevěrčů z přesvědčení; ~~že~~ jedno
se jí ~~že~~ podařilo: popletla lidem pojmy; ~~že~~ nevědí, čí jsou. ~~že~~ Zato se ~~že~~ vždy
vydává za víru ~~náboženství~~, co s nimi nemá vůbec nic společného.

Rozšiřují falešné peníze. Nazývají často vírou, co nemá vůbec nic společného s náboženskou vírou. Ale nesmíme k nim být příliš přísní. Víra je životní akt, kterým se projevuje celá lidská osobnost. A jako každý životní akt je ve své vnitřní struktuře velmi složitá. ~~a~~ ^{že} se těžko vtěsnat do nějaké matematické formule nebo vyjádřit jedním slovem. Za druhé víme ze zkušenosti, že není ⁴ sprochu, aby v něm nebylo pravdy trochu. Žádný blud není absolutní, absolutní může být jen pravda. A proto v každém bludném tvrzení je alespoň nějaký odraz světla pravdy. V katolickém pojmu víry je uzavřen hluboký náboženský cit i zděděná tradice, ale zároveň i jasné rozumové poznání, které možno ~~z~~ filosoficky zdůvodnit, ale především je v každém úkonu víry osobní rozhodnutí, které ovlivňuje vnitřní i zevnější postoj člověka k všemu, ~~na~~ z čeho se ~~natáčí~~ ^{stláčí} jeho život. ~~proto~~ ^{Tak} se víra může ~~vysvětlit~~ nazývat životním a světovým názorem.

B MAR.: Ale neučili jsme se v katechismu; já jsem měla náboženství alespoň v nižších třídách; že věřit znamená mít za pravdu všechno, co Bůh zjevil a co nám Církev předkládá k věření? -

PZV. Ano tak to bylo v našem starém katechismu, Maruško. Je to pravda, ale není to celá pravda. Víra má za základ Boží zjevení a předpokládá zvláště osvícení duše. Víra je dar Boha, který se nám dává poznat, právě tak jako Božím darem je celá naše lidská existence. ~~Náboženství~~ ^{Víra} je starší než Církev. Lidé věřili dávno před začátkem církve. S vírou ~~Bohem~~ se setkáváme v nejstarším pravěku lidstva i u primitivních národů. Ale dokonalý obraz o Bohu nám dal teprve Ježíš Kristus, Syn Boží, zakladatel Církve. A proto poučka katechismu nám spíše ukazuje cestu, po které člověk může dojít k dokonalé víře; Skrze Církev a její ^{mu} učování.

Dan ~~a~~ ^a nuniti ~~želání~~ cestu?

A MILOŠ: Ale když se díváme na život konkrétně, tak se mi zdá, že ~~Většina~~ ^{jen} lidí, kteří věří v Boha, dojdou k tomu poznání prostřednictvím společnosti, ve které se narodili a žijí. Je to především matka, od níž má dítě první znalosti o Bohu, jsou to náboženské zvyky rodiny, kmene nebo kasty, které ovlivňují mladého člověka, ~~kyž~~ ^{kyž} se stává větším, je to náboženská společnost: církev, sekta, která ho formuje. A tak poslední důvod, proč katechumeni v misijních zemích uvěří v Boha křesťanů je duchovní převaha jejich misionáře, podobně jako dítě věří, poněvadž má plnou důvěru ke svým věřícím rodičům a později ke svému duchovnímu: katechetovi nebo farářovi.

P.V. - Pomalu, Miloši. Toto osobní svědectví hlasatelů evangelia, ať už je to matka, kněz či misionář je často bezprostřední důvod k víře, ~~u mne~~
~~hýček~~, ale není to důvod poslední. ~~Uma~~ Rodinná, národní nebo i církevní tradice nemůže jít do nekonečna. Můsela někde začít. Musí mít nějaký pramen, z kterého vyvěrá. A pro naši katolickou a vůbec křesťanskou víru tímto zdrojem je Ježíš Kristus. ~~Uma~~ Je pravda a budeme mít si to muset ještě důkladněji vysvětlit, že celá viditelná příroda kolem, právě tak jako naše nitro, naše srdce jsou stálým Božím zjevením, svědectvím pro ~~je~~ existenci Boha. ~~A~~ Člověk může ~~u~~ přirozenými silami dojít k ~~Takomu~~ poznání ~~že~~ ~~Boha~~ ~~byl~~ ~~t~~ ~~je~~ Bůh, ~~Zjevení samého Boha~~, zvláště v jeho jednorozém Synu Ježíši Kristu, mělo rozhodující vliv, že ~~poznání Boha a uznání Boha se tak hluboko vrylo do lidské existence~~. Svatý Pavel to shrnul v listě Židům ve známých slovech, která slýcháváme při třetí vánoční mši svaté: V rozličných časech a rozmanitými způsoby mluvil kdysi Bůh k našim předkům skrze lidi osvícené shůry. Když však přišla poslední doba, promluvil k nám skrze svého Syna. /Žid. I, 1-2/ - Příroda se svými ~~ky~~ živly, které člověk nemůže spoutat, by ~~nás~~ mohla vést jen k poznání Boha hrozného majestátu, před nímž se člověk musí trást a bát. Ale Kristus nám zjevil pravou tvář Boha, ukázal nám Otce a jeho srdce plné lásky k lidem. On sám, jak nám o tom píše, v 17. kapitole svého evangelia apoštol Jan, na konci ~~svého díla~~ shrnul jeho výsledky tato slova: Zjevil jsem tvé jméno lidem, které jsi mi dal. - A to je čený život: aby poznali tebe, jediného pravého Boha, a toho, kterého jsi poslal, Ježíše Krista. Já jsem tě oslavil na zemi, že jsem dokonal dílo, které jsi mi svěřil... /17, 3-4/. - Naše křesťanská víra pochází od Ježíše Krista, on je otcem nových věřících. Proto my nevěříme jen v něco, my věříme čekomu, živé osobě Ježíše Krista. A proto ~~u~~ našem ~~vyznání~~ víra není jen hladný rozumový závěr, nybrž je v ní nutně zúčastněno i naše srdce. Každé čerím v Boha je zároveň adorací a vyznáním lásky, je mravním závazkem a asvěcením života Bohu, který je láskou. A proto jen ten, kdo žije podle křesťanského zákona lásky, může plně věřit. Křesťansky věřit znamená křesťansky žít. Maruško dovedla byste shrnout v ~~novém~~ poučku to, co jsme si nes připomněli?

B. MAR. - Křesťané věří v zámenu sňatků s jinými lidmi učením Pána Ježíše Krista i srdcem a žít podle Toto učení.

T.V. - Ans, to je moje rada. Dnes můžete slavit, ale jížliž by
úterý večer budeme pořádat výročí bezvíd o když vás všechny

Připojujeme přehled zpráv z Vatikánu a z katolického světa.

Z VATIKÁNU A Z ŘÍMA. - Svatý Otec Pavel VI. přijal dnes ve zvláštní audienci v konsistorním sále ve Vatikánu členy generální žádové kapituly minoritů, spolu s generálním představeným vld& Otcem Basilem Heiserem. Ve své promluvě svatý Otec zdůraznil některé charakteristické známky řeholního života vůbec a františkánského zvláště a poukázal na poslání řeholí v moderním světě podle přání II. vatikánského koncilu. V pátečním večerním vysílání přineseme podstatné části papežovy promluvy, spolu s jinými zprávami o řeholním životě.

Z KATOLICKÉHO SVĚTA. - V kolejí svatého Stanislava v Paříži začaly studijní dny školských bratří z celé Francie. Kursu se účastní na 400 bratří z různých církevních institucí. Pojednává se především o speciálním rázu křesťanské školy a o náboženské svobodě v ní. Studijní dny zahájil arcibiskup koadjutor Mons. Veuiillot. Ve své úvodní konferenci řekl, že katolické školy musejí vychovávat mládež tak, aby mohla vydávat později v životě autentické svědectví Kristu.

V Holandsku v diecésích Utrecht, Rotterdam a Groningen 7 řeholních congregací zavřelo své vlastní ústavy a založili společný interregionální seminář. Filosofická fakulta nového ústavu bude v Amsterdamě a theologická v Utrechtě. Podobnou dohodu udělali před několika dny 8 řeholních společností v diecésích Breda a s Hertogenbosch.

V Bragenu v Rakousku se koná 20. sjezd katolických učitelů. Rakouských. Hlavní téma studijního sjezdu je "Škola ve službě demokracie". Výchovy k demokracii. Závěrečnou konferenci bude mít vídeňský arcibiskup kardinál König. Promluví o II. vatikánském sněmu a duchovních silách ve světě. —

V Mexiku vytvořili stálou radu pro kněžská a řeholní povolání. Nový organismus chce navázat styky s rodinami i s mládeží, aby ^{tož} se zvýšil počet povolání k duchovnímu stavu. —

Kardinál Josef Beran po vysvěcení nového farního kostela v Böttingen, navštívil rottenburgského biskupa Mons. Leiprechta a zúčastní se zítra zahájení 81. sjezdu německých katolíků v Bambergu.

V dnešním pořadu po zprávách z Říma a z katolického světa vám přečtu několik ukázk z ankety o tak zvaných pozdních povoláních: NIKDY NENÍ POZDĚ. Tento pórād se opakuje ve čtvrtek odpoledne na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m! X

Svatý Otec Pavel VI. přijal dnes v bazilice svatého Petra velmi mnoho poutníků z evropských zemí, z obou Amerik a z Afriky: byli tam novokněží a seminaristé, studenti a vojáci, řeholní sestry a různé skupiny laického apoštola. Mezi přítomnými byla řada novomanželů, kterým papež věnoval zvláštní pozornost; vedle papežského trůnu skupina ministrantů z basiliky sv. Petra a z vatikánského malého semináře, a arcibiskup z Cap Coast z Ghany se skupinou domorodých křesťanů, kteří přinesli svatému Otci darem ukázky domorodého lidového umění z ebenu a ze slonové kosti. - Svatý Otec vešel do basiliky za potlesku přítomných a zpěvu náboženských písni, mezi nimiž zvláště se vyznačovali poutníci z Německa. // Svatý Otec mluvil o prozřetelnostním poslání Církve. - Je to téma, k němuž se papež vraci znova a znova. Je to hlavní téma II. vatikánského koncilu. Návštěva u papeže nesmí sloužit jen k ukojení jakési zvědavosti, nýbrž má přispět také k hlubšímu poznání náboženských pravd: Ptají-li se dnes lidé, co dělá církev, obyčejně si tuto otázku překládají takto: k čemu Církev slouží. Dnes jsou lidé zvyklí všechno hodnotit z hlediska praktického a hospodářského. Ale abychom pochopili poslání církve v dnešním moderním světě, stačí vzpomenout Kristových slov: Vy jste světlo světa. - Církev je světlo světa. Církev nese světu poselství pravdy a moudrosti, které dávají smysl našemu pozemskému životu. Ona probouzí v člověku svědomí. Ona zprostředkuje člověku pravé poznání sebe. A není to jen poznání spekulativní, je to poznání, které vede k činům je to kvas, povolání, odpovědnost, je to určitý cíl, kterého musíme dosáhnout. Žádný humanismus nemůže dát člověku taklik ideí, energií, taklik naděje pro lidské srdce i pro lidskou společnost, jako Církev. - Papež skončil přáním, aby si poutníci odnesli z Říma větší vděčnost ke Kristu za to, že založil Církev, a dal jí p. slání, aby osvěcovala a vychovávala lidstvo. //

Svatý Otec v sobotu 16. července přesídlí na papežskou letní vilu v Castel Gandolfo. Generální audience budou od příští středy budou ve velké aule tamní vily a každou neděli v poledne se bude modlit Anděl Páně spolu s věřícími na nádvoří papežské vily.

Pavel VI. poslal zvláštní list k poradám mezinárodních katolických organizací, které se konají v těchto dnech v Londýně v Thickenham. Svatý Otec považuje konferenci za nesmírně důležitou pro další rozvoj laického apoštolátu a pro praktickou aplikaci příslušných směrnic daných jak v pastorální konstituci O církvi v moderním světě tak v dekretě o apoštolátu laiků.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

NIKDY NENÍ POZDĚ. - Několik příkladů pozdních povolání.

Mám před sebou, milí přátelé, červencové číslo Salesiánského věstníku: *Bulletino Salesiano*. Vydávají jej pro salesiánské spolupracovníky. Rájek Jak listuji, tak vidím nápis: Měli už své postavení v životě. Pod ním je uveřejněno deset úryvků z dopisů mladých lidí, kteří ačkoliv už měli jiné povolání, rozhodli se pro kněžství a začali se připravovat v jednom ústavě pro pozdní povolání. Snad některé z vás bude zajímat poznat mentalitu těchto italských mladých mužů. -

Pavel, 20 let. V osmáti letech jsem odešel do Německa, abych se naučil německému jazyku. Vzdálenost od domova, nepříjemné prostředí mě přivedlo, abych častěji přijímal tělo Páně. Přicházely mi myšlenky: Staň se knězem. Zamítl jsem je. Tolik lidí si dělá z kněze jenom smích! Po návratu domů dělal jsem dvouroční kurs a stal jsem poštovním úředníkem. Myšlenka na kněžství se vracela. Bylo mi příliš těžké zaměnit pohodlný život za kněžský talár. Na začátku roku jsem dělal po prvé duchovní cvičení. Poznal jsem jasné, že má cesta k životnímu štěstí jejen v kněžském a misionářském životě. Neměl jsem odvahy rozhodnout se: Šel jsem na vojnu. Po vojně jsem se rozhodl dát se Bohu zcela jako jeho kněz. A jsem šťastný. -

Pierluigi, 20 let. - Když mi bylo patnáct let, o svátku sv. Petra na mě zapůsobila slova evangelia: Udělám tě rybářem lidí. Ale obtíže rodinné, pracovní okolnosti mi bránily, abych mohl jít za tímto hlasem. Když jsem chodil do večerní školy, tak jsem píznal, jak mnozí chlapci v honbě za požitkem, sklizeli jen hořké zklamání. Naopak ti, kdo našli Boha, byli tak veselí a šťastní. Vstupuji do noviciátu, abych mohl šířit Boží radost mezi mládeží. -

Jean Marie, 23 let. - Jsem Francouz. Před půlročním rokem říkali o mě totéž, co se říká dnes o tolika nadějných mladých letech... Sétkal jsem se s jedním svatým knězem. Ukázal mi Boha a jeho lásku k lidem. A tu jsem přestal běhat za lidskými láskami a začal hledat lásku nebeského Otce. A jednou při modlitbě jsem se nabídl Pánu: Dělej se mnou, co chceš! Slyšel jsem vonitru odpověď: Dám ti tolik lásky, že ji musíš rozdávat druhým! - Je mi třicet. Opustil jsem otce, matku, auto, povolání, kariéru. Stal jsem se malíčkým. A

cítím se docela štěstným.

Luciano, 25 let. - Mám už 25 let a jsem teprve v páté třídě gymnasia. 8 let jsem byl zaměstnán u jedné firmy. Nevedlo se mi špatně. Moji přátelé se divili, proč měním v tak pozdním věku. Neměl jsem pro nějinou odpověď než slova: 'Když Pán Bůh volá, tak nemůžeme předstírat, že máme před sebou krásnou životní kariéru. Tu můžeme říci jen: Pane, jsem k tvým službám! -

Carlo, 28 roků. - Po prvé mi přišla myšlenka na kněžství v 18ti letech. Bylo to při jednom kursu katolické akce, kde se mluvilo o nedostatku kněžských povolání. Tato první touha dozrála ve skutek až po deseti letech. Myslil jsem, že nejsem hodný takového povolání. A měl jsem strach z nového studia po tolika letech daleko od kniž v práci na polích. Moji farní kněží, pro něž jsem měl vždy upřímný obdiv, mi pomohli překonat tyto potíže.

Luigi, 27 let. - Není snadné v několika slovech říci historii povolání ke kněžství. V mé případě se jednalo o dlouhé dozrávání, ani v dětství ani když jsem byl studentem, mi nepřišla myšlenka na kněžství. O kněžství se nemůže snít jako o zasnoubení, o budoucí rodině, o radostech povolání... .

Kněžství je Boží dar. Pán Bůh mě zavolal, když mi bylo 27, když jsem skončil lékařská studia, když jsem začal s celým mladistvým elánem svou lékařskou praxi a když jsem byl jistý, že budu moci uskutečnit ideál katolického apoštola ve svém povolání. A najednou při duchovních cvičeních se mi ukázalo povolání ke kněžství docela v novém světle. Radil jsem se se svým zpovědníkem. Potvrdil mi mé rozhodnutí. Nelituji toho. Co se mi zdálo nemožné, to je mi nyní hračkou. Pravé povolání přináší s sebou sílu a hluboký pokoj. Zdá se mi, jako bych nikdy neměl být ničím jiným než knězem: zde rozhoduje jen milost povolání, kterou nás Bůh volá, abychom sloužili Božímu lidu.

Sandra, 25 let, přivedla ke kněžství četba evangelia; Armande ve 20 letech se rozhodl ke kněžství, poněvadž mu jeho přítel kněz dovedl ukázat Ježíše; Sergia přivedly do semináře prázdniny; Pán Bůh má různé cesty. Ale nikdy není pozdě. Je třeba jen umět říci Pánu: Tu jsem. Co chceš, abych dělal!

V dnešním pořadu POKONCILOVÉ AKTUALITY dr Karel Vrána ukončí svůj cyklus o francouzském učenci a mysliteli Pier Theillard de Chardinovi. Tento pořad se opakuje v pátek odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m. - Mluví dr. Vrána. *Mu 8.7.66*

Děkuji Vám ,pane doktore. - Myslím, že naši posluchači Vám jsou nesmírně vděčni za to, že jste je v našich čtvrtičních besedách seznámil s osobností a životním dílem Pier Theillard de Chardina. Třeba nebylo možné v rámci pořadu našich krátkých ~~besed~~ zabývat se důkladně a po všech stránkách kontroverzním dílem francouzského jesuity, všichni, kdo sledovali rozhovory vdp. Vrány , se budou moci alespoň poněkud orientovat ve spletí někdy protichůdných názorů na Teilharda. Jsme ochočni odpovědět na případné dotazy anebo podle přání doplnit neúplný obraz geniálního myslitele v některé z našich čtvrtičních besed. -

-ö-

Připomíjeme přehled zpráv z Vatikánu a z katolického světa:
 V Thickenhamu u Londýna se koná konference Mezinárodních katolických organizací. Papež Pavel VI. poslal sekretářovi valného shromáždění konference Vojtěchovi de Habichtovi zvláštní dopis, podepsaný kardinálem státním sekretářem. V listě se zdůrazňuje mimorádný význam konference ,první po II. vatikánském sněmu, která chce se hlouběji zamyslit nad učením koncilových otců a aplikovat je ve světle různých zkušeností různých mezinárodních organizací. Ale tato konference má připravit třetí světový kongres laického apoštolátu, který se bude konat v Římě příští rok. List končí významnou výzvou: "Pastorální konstituce o církvi v dnešním světě vás naléhavě vyzývá, abyste byli aktivně přítomni v mezinárodní společnosti a připomíná, že křesťané ~~mají~~ zvláštní úkol v mezinárodních organizacích pro budování světové společnosti opravdu bratrské a hledající mír. Shromáždění mezinárodních katolických organizací má už dlouhou zkušenosť a proto přijme tuto výzvu otců koncilu a zapojí ji do svého vlastního programu činnosti.

Svatý Otec Pavel VI. v sobotu 16.července přesídlí z Vatikánu na svou letní vilu v Castel Gandolfo. Tam bude udílet středeční generální audience

audience ve velké aule vily a v neděli se modlítvat s poutníky anděl Páně v poledních hodinách na nádvoří papežského letoviska.-

V ~~z~~ velkém semináři milánském ve Venezeno zemřel mons. Arnošt Camagni, který po 22 let kázal v bazilice sv. Karla na římském Corsu a po dvanáct let každý pátek mluvil k nemocným z vatikánského rozhlasu. Ostatní přítel svatého otce Pavla VI. Papež hned po obdržení zprávy jeho skonu za něj sloužil mši svatou.

V Ženevě se koná světová konference svolaná Světovou radou Církvi. Prací se účastní 410 delegátů, z toho dvě třetiny laiků. Je přítomno 8 katolických pozorovatelů - konsultorů a tři katoličtí odborníci, zvláště pozvaní sekretariátem konference. Hlavní téma důležité konference je : Křečané tváří v tvář technické a sociální revoluci dnešní doby. - Konferenci předcházela společná ekumenická pobožnost v kapli střediska. ~~MISSIO~~ Promluvili president švýcarských reformovaných církví dr. Lavanchy, jeden z ~~místopředstavitele~~ prof. dr. Martin Niemoeller a bývalý generální sekretář Rady církví dr. Visser't Hooft. - Dr. Lavanchy nazval konferenci odvážným dobrodružstvím na cestě za řešením velmi těžkých problémů současné společnosti v duchu evangelia. Dr. Visser't hooft zdůraznil, že hlavním účelem konference je uskutečnit ekumenickou spolupráci na sociálním poli. Dr. Niemoeler poukázal na to, že v době, kdy člověk je vystaven politickým a technologickým vlivům dříve neznámým, musíme hledat nový způsob, jak bychom evangelické poselství mohli zpřístupnit i dnešnímu člověku. - Jeden z katolických pozorovatelů mons. Charles Moeller bude mluvit o posledním vývoji katolické sociální nauky, zvláště jak ji světu presehtoval papež Jan XXIII. ve svých encyklikách. a jak se jeví v pastorální konstituci o Církvi v dnešní době.



V Dnešním pořadu věnujeme zvláštní pozornost řeholnímu životu. Dala nám k tomu příležitost promluva sv. Otce Pavla VI. k členům řádové generální kapituly minoritské větve řádu sv. Františka. - Tento pořad se opakuje v sobotu odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 25 a 31 m.

-ö-

V úterý přijal svatý Otec Pavel VI. v konsistorním sále ve vatikánském paláci členy řádové generální kapituly řádu menších bratří sv. Františka konventuálů u nás známých pode jménem minoritů nebo černých františkánů. Provázel je nově potvrzený generální ministr řádu Otec Basil Heiser. Řád má v 35 provincích ve všech světadílech asi 5 tisíc členů. Na řádové kapitule byli přítomni i provinciálové ředoví z Polska a z Jugoslavie. Česko-slovenskou provincii zastupoval vdp. Foltýn. - Svatý Otec v promluvě k 75 kapitulárum chtěl odpovědět především na dvě otázky: předně v čem je podstata řeholního života vůbec, a za druhé chtěl poukázat na charakteristické známky františkánské spirituality. - Otázky, které se týkají nejenom minoritů, nýbrž i mnohých jiných osob, které se zasvětily Boží službě v řeholi. Papež poukázal, že v poslední době se dívají mnozí na řeholní život jako na jakousi umělou formu duchovního života, bez hluboké a ~~žhavé~~ dramatické životní zkušenosti, naopak zcela se vyčerpávající jen v asketických a disciplinárních předpisech, které se dnes pokládají ^{spíše} za zbytečnou přítěž, než za pomoc pro dosažení křesťanské dokonalosti, což má být hlavní účel řeholního života. Papež připomíná II. vatikánský koncil. Vzpomeňte si, s jakým důrazem koncil vyzýval, k obnově podstaty řeholního života. Stačí si přečíst 6. kapitolu dogmatické konstituce o Církvi a koncilem ^{Lumen Gentium} dekret o přizpůsobení řeholního života Perfectae caritatis. Podle téhoto dokumentu podstatou řeholního života je v dokonalé lásce, kterou se snaží řeholní osoby uskutečnit zachováváním evangelických rád a následováním Ježíše Krista a to v nejrůznějších formách. To naznačuje mnoho možností a proto též relativní svobodu, s kterou Duch svatý vede duše k témuž cíli křesťanské dokonalosti. - Svatý Otec pak vyzýval přítomné, aby se zadívali do svého nitra. Co je řeholní život? - tázal se znovu. To je pozorné naslouchání hlasu v hlubinách duše, který nás zve: Pojď!

A mít odvahu říci rozhořné ano, které nás osvobodí ode všeho pozemského, třebas se to zdá tak užitečné a krásné, a s radostí se dát na cestu za Kristem. Papež líčí chvíle intimního spojení duše zasvěcené v modlitbě a pak její návrat mezi staré známé, do profánního světa jako nový člověk, který nechce nic od světa, který chce jen dávat - člověk-bratr -. Je to nové společenství, které umožňuje mluvit opravdu evangelicky, jak se nikdo neodváží mluvit, a které budí u druhých důvěru, že se svěřují se svými tajnostmi, které by neřekli nikomu, tomuto pokornému zasvěcenci Kristovy školy. - To je řeholní život, vyjádřený spíše životní zkušeností než abstraktním pojmem.

A potom líčí svatý Otec charakteristické známky františkánského života. Františkánská zbožnost je kristocentrická. Musíte zůstat věrní této vlastní tradici. Tak nejlépe vyvrátíte názory některých, jakoby spiritualita některých řeholníků dávala přednost kultu svých světců místo úcty Kristu a Bohu a živila se spíše různými místními a zvláštními pobožnostmi místo slavením liturgických tajemství Církve. - Na konec upozornil na zvláštní ctnosti františkánské řehole: chudobu, nadpřirozenou radost, prostotu života s její poesíí. Paupertas cum laetitia! Radostná chudoba, Aggiornamento, přizpůsobení se potřebám doby, to neznamená přizpůsobit se modernímu naturalismu a hedonismu. Musíme přizpůsobit praktické normy rozumným požadavkům doby, ale zachovat ducha staré řehole. Snažit se s láskou a odvahou uskutečňovat do slovné zachování slov evangelia. A k tomu láska, která je náplní křesťanské dokonalosti, a dala vaší řeholi název serafinská řehole. -

To byly hlavní myšlehky z promluvy sv. Otce Pavla VI. k členům řádové generální kapituly minoritů. -

-6-

V Československu bylo mnoho kongregací, které se řídily řeholí sv. Františka. Některé působí i za hranicemi. Tak na příklad jsou to Školské sestry sv. Františka, které měly mateřinec v Praze a nyní jej mají v Římě. Celkem mají asi 66 domů a na 700 sester. - Na Moravě byly známé Milosrdné sestry sv. Františka, které měly mateřinec v Brně na Sirotčí. Z této kongregace odešlo několik sester do Spojených států, aby tam založily větev své kongregace. Ale Dích svatý měl jiné úmysly. Jejich pokusy vedly k založení nové, moder-

ní františkánské diecésní kongregace Mariánských sester. Poznal jsem sestry Martu, nyní generální představenou, i její první asistentku sestru Terezku, když jejich kongregace zapouštěla první kořínky do americké půdy v Nebrasce ve starém sirotčinci pana biskupa Kučery v Lincolnu. - Překvapily mě svou návštěvou v Hímě. Nemohl jsem je ani poznat v jejich novém řeholním šatě. Ale raději nechám je mluvit samy, aby nám pověděly něco své nové kongregaci a prvních zkušenostech:

INTERVIEW registr. /5-6 min./

To byl rozhovor s matkou Martou, generální představenou Mariánských sester v lincolnské diecézi v Nebrasce, a její první asistentkou, setrou Terezií. - Nezbyl nám čas na popis jejich ~~práce~~ řeholního šatu: Vyměnily černý šat za šedý, hábit zkrácený, závoj téže barvy jako hábit. Nechává částečně odkryté vlasy, takže tvář má přirozený výraz. Místo náprsního límce oblékají jakési bolerko téže barvy a na něm mají odznak s ukřížovaným krucifixem. Bílý prací límeček. Při práci bolerko odloží a vezmou zástěru; nový řeholní působí velmi mile, a zvláště na jinověrce. -



ústav pro studium
totalitních režimů

Pořad od soboty do soboty - vysíláme každou sobotu večer na obvyklých vlnách vatikánské rozhlasové stanice: na střední vlně 196 m a na krátkých vlnách v pásmu 48. 41 a 31 m. Tento pořad se opakuje v neděli odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m! —

Chvála Kristu, milí přátelé! - Prolétneme nejdříve našim řádním zpravodajským přehledem: KATOLICKÉ OBZORY. - Následuje týdenní komentář: Mohou katolíci ověřovat veřejné mínění? - Zakončíme stručnou myšlenkou na neděli!

-ö-

KATOLICKÉ OBZORY - Týdenní zpravodajský přehled.

Z VATIKÁNU A Z ŘÍMA. // Přes všechno úsilí svatého Otce Pavla VI. a různých státníků, v poslední době zvláště ministerské předsedkyně Indie paní Ghandi, se dosud nepodařilo pootevřít testu k mírovému jednání. Naplňuje nás velikou bolestí osud civilního obyvatelstva v Jižním a Severním Vietnamu, a zvláště osudy katolické menšiny, kdysi tak kvetoucí, která v posledních letech byla vystavena nejenom výlečným pohromám, nýbrž i pronásledování jak se strany komunistických vietkongů tak často i sestrany svých budhistických souskmenovců.

// Svatý Otec Pavel VI. zřídil samostatnou církevní hierarchii v jižní Oceánii se třemi církevními provinciami: Pappete, Noumea a Suva. Jmenoval tři nové arcibiskupy a 8 biskupů. —

// Svatý Otec Pavel VI. dnes večer odejel na své letovisko v Castel Gandolfo, kde byl bouřlivě přivítán tamním obyvatelstvem. Po příjezdu požehnal ze zevnějšího balkonu papežské vily shromážděnému lidu. —

// Kardinál státní sekretář Amleto Giovanni Cicognani za účasti šestí kardinálů, prelatů a úředníků státního sekretariátu sloužil rekviem za náhle zemřelého biskupa Arnošta Camagni-ho. —

// Nedávno přijal Pavel VI. také členy sdružení esperantistů. Dnes uveřejňuje L'osservatore Romano dovolení, podle něhož se může užívat při mši svaté esperantského jazyka při liturgických čteních a při modlitbě věřících. —

// Pavel VI. přijal minulý týden členy řádové generální kapituly Minoritů s jejich nově potvrzeným generálním ministrem v. d. p. Otcem Basilem Heiserem. V promluvě ke kapitulárum poukázal na významné charakteristiky řeholního života a

na františkánské ideály.

II Pavel VI. poslal zvláštní list shromáždění katolických mezinárodních organizací, které se koná v Thickenhamu u Londýna. Konference je přípravou na světový pracovní sjezd laického apoštolátu v Římě. —

II Při generální audienci u svatého Petra minulou středu mluvil svatý Otec o poslání Církve. —

P O EKUMENICKÉM HNUTÍ - Kračuje světová konference Světové rady Církví v Ženevě. Zúčastní se jí 410 delegátů z celého světa. 2 třetiny jsou laici. Hlavní projednávané téma: Křesťané tváří v tvář technické a sociální revoluci dnešní doby. Na konferenci je 8 katolických pozorovatelů-poradců a 3 zvláště pozvaní hosté jako odborníci. Je naděje, že prvním konkrétním výsledkem konference bude společná sociální a charitativní práce katolíků a protestantů. —

II Kardinál Augustin Bea odletěl do svého rodiště Ried böhingen, kde slavnostně otevře školu, která ponese jeho jméno. Po obřadech bude v Donau-Exchingen mluvit o aktuálním stavu ekumenismu. —

II Otevření nového střediska panprorthodoxního v Chambassy ve Švýcarsku se zúčastnili zástupci katolické církve i církvi protestantských. —

- Z CELEHO SVĚTA. II V Německu se koná celomájdní sjezd katolíků tak zvaný Katholikentag v Bambergu. Zahájení sjezdu se zúčastnil také pražský arcibiskup Kardinál Josef Beran. —

II Pan kardinál Josef Beran ztráví několik týdnů letní zotavené v JIžním Tyrosku. Brixenský biskup mu nabídlo pohostinství na svém zámku v Bruneku. —

II V Caen ve Francii se koná sjezd bývalých salesiánských žáků z celé Francie. Zúčastní se ho také bývalí studenti salesiánští z Belgie, Itálie a Švýcarska. Organisace salesiánských exalumni ve Francii má přes 11 tisíc členů. —

II Katolické středisko pro výzkum apoštolátu ve spojených státech severoamerických začalo soustavné studium kněžských a řeholních povolání v Americe. Podobnou výzkumnou práci koná i Dílo pro kněžská povolání v Argentině. —

II Potěšitelné jsou výsledky podobného průzkumu na Filipínách, který konali misionáři Božího Slova. Podle nich od roku 1956 /tedy za deset let/ stouplo v 10. kongregacích počet seminaristů z 249 na 1.136. — M. m. —

Moto působí z Filipin 23 kněží, jako misionářů a rovněž v misiích je 240 sester. —

11 Šťavnostní korunovace milostného ohrazu Matky Boží ustavičné pomoci se zúčastnilo v Singapuru na 30 tisíc věřících&.

KONEC ZPRÁVODAJSKÉHO PŘEHLEDU: KATOLICKÉ OBZORY.

|| Následuje náš týdenní komentář.: Mohou katolíci ovlivňovat veřejné ménění? Zakončíme myšlenkou na neděli.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



**ústav pro studium
totalitních režimů**

Následuje náš týdenní komentář: Mohou katolíci ovlivňovat veřejné mínění?

/Na okraj 53. sociálního týdnů francouzských-katolíků.-----

Vážení přátelé, snad ta otázka není úplná. Měli bychom se tázat, zda nejen katolíci ve svědomí mohou, ale také zda mají povinnost veřejné mínění ovlivňovat. Vede mě k tomu především 53. Sociální týden francouzských katolíků, který končí v Nizze. Měl jako hlavní předmět studia právě veřejné mínění. Jak se pamatuje, svatý Otec prostřednictvím svého kardinála státního sekretáře poslal prezidentu sociálních týdnů francouzských profesori Alain Barrierovi zvláštní list, v němž upozorňuje na směrnice dané jeho bezprostředními předchůdci v této otázce! Mohli bychom snad podtrhnout dvě myšlenky z listu Státního sekretariátu: předně je to rostoucí socialisace veškerého veřejného mínění, což ohrožuje svobodu myšlení a rozhodování jednotlice! Už Pius XII. upozorňoval na to, že některé režimy využívají všech technických vymozností moderního umění a moderní vědy, aby tak oloupily občany o jejich svobodu myšlení, takže se často podobají 'tržinám kláticím se ve větru'. A druhá myšlenka je ta, kterou tolik zdůrazňoval nezapomenutelný papež Jan XXIII., zvláště ve své encyklijce 'Mír na zemi', že svoboda člověka, aby mohl hledat pravdu, vyjadřovat a rozšiřovat své myšlenky, patří mezi základní, obecná a nezbezpečitelná práva každého člověka! A Církev o tom slavnostně vyjádřila na II. vatikánském sněmu v dekretu o náboženské svobodě. - Jestliže se tedy mohlo právem vyčítat církvi, že v dějinách v některých zemích v praxi se vždy neřídila těmito zásadami, nemůže se to vyčítat církvi dnes. Jsou bohužel země, kde - i když jsou tato základní práva lidská zajištěna slovem ústavy - ve skutečnosti jsou pro různé skupiny občanů, a zvláště v ohledu svobody náboženské velmi omezena. - Ale francouzská sociální týdny nejdaly o těchto zásadních otázkách, které jsou u civilizovaných národů obecně přijímány. Ve výstavním paláci v Nizze za účasti 1500 osob, mezi nimiž mimo Francouze bylo zastoupeno 27 cizích národů, se jednalo o jiném nebezpečí pro moderního člověka a jeho svobodu myšlení: je to sám technický pokrok, televise, a ostatní tekomunikacní prostředky, které ohrožují svobodný úsudek jednotlivců, a mají nesmírný vliv na vytváření veřejného mínění. Člověk se

stává pasivním. Jenom trpně přijímá, co se mu dává. A přito přestává cítit odpovědnost za své osobní názory, které prostě přejímá a opakuje, a tím ~~xixxx~~ méně pociťuje odpovědnost za mínění veřejné. A proto hned v úvodní promluvě zdůzaznil předseda sociálních týdnů profesor Barrière: "My jsme odpovědní za své osobní názory, ale také za zvané veřejné mínění, zvláště za veřejné mínění Božího lidu." - Generální ředitel Společnosti pro ankety mluvil Nesmíme se vymlouvat na biskupy, kapitulní vikáře nebo i kněze. o nesmírném pokroku pomocí dokonalých elektronických přístrojů kombinovaných s různými lidskými vědami, které mohou předvídat s velikou přesností na př. výsledky voleb /jak to bylo při posledních volbách francouzského prezidenta republiky/. To s sebou přináší určitá rizika pro lidskou svobodu, ale ve společnosti opravdu demokratické, řekl referent, může to sloužit k lepšímu poznání skutečnosti jak pro lid tak pro vládu a může přispět k ~~uvědomění~~ ~~xxxxxx~~ volbě veřejných činitelů. - Veliká pozornost byla věnována tak zvaným masovým prostředkům společenským: tisku, rozhlasu, televizi, a obchodní a jiné propaganě. Mluvili odborníci, psychologové i žurnalisté a lidé od radia a televize. - Závěr referátů, které zde nemůžeme shrnout pro jejich obsáhlou, vyzněl, že všichni stojíme pod vlivem těchto prostředků a že vyžadují vzájemnou spolupráci spíše než nějaký konkurenční boj. - Jiní řečníci /zvláště Alain Gérard/ se zabývali sociálními strukturami /jako je rodina, prostředí, farnost atd./, které mají a mohou mít veliký vliv na veřejné mínění, především tím, že mohou být vhodnou brzdou, která zamezuje rychlé přeměny, které by mohly vést i k rozkladu společnosti. Profesor Etienne Bourne filosoficky zdůvodnil povinnost k pravdě a právo na svobodu. -

Vám by se mohlo zdát, vážení posluchači, že tyto debaty nemají pro vás žádný praktický význam, poněvadž nemáte možnost svobodně vyjádřit své mínění. Nemáte je v mnohých oblastech, ale zůstává vám široký akční okruh, v němž můžete a máte s plnou odpovědností a opravdostí vyvijet svůj vliv. Je to především rodina a Vaše farnost, je to vaše pracovní prostředí. Kolik katolických rodin dovedlo dobře vychovat řadu dětí a dobře vychovat! Stalo to mnoha obětí, matka musela zůstat často doma a vzdát se vedlejšího výdělku. Bylo třeba velké houževnatosti, aby pro své děti si vynutili ve škole vyu-

V dnešním pořadu, vážení posluchači, si můžete vyslechnout ZPRÁVY Z VATIKÁNU A Z KATOLICKÉHO SVĚTA - ~~Připojíme informační poznámku: KATOLÍCI V JIŽNÍM VIETNAMU A V JIŽNÍ OCEÁNI.~~ Tento pořad se opakuje v úterý odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.
-ö-

V neděli ~~skončil~~ 81. den německých katolíků v Bambergu papež Pavel VI. zvláštním rozhlašovým poselstvím. Poselství svatého Otce bylo vysíláno při závěrečné slavnosti před historickým dómem bamberským, kde bylo ~~asi~~ ^{nuš} 10 tisíc ~~věřících~~ katolíků. Celý závěrečný obřad kongresu byl vysílán také německou televizí.

Svatý Otec především zdůraznil v poselství nutnost, aby katolíci byli aktivně účastni ve veřejném ~~(životě)~~ náboženském, občanském i kulturním. Nejdříve pozdravil německé biskupy, kněze, řeholníky a všechny vedoucí katelické laiky. Připomněl slavnou křesťanskou historii města Bambergu; zmínil se i o tom, že bamberský dóm ~~obsahá~~ střeží hrob papeže Klimenta II. A potom se vrátil k sjezdovému heslu 'Na tvé slovo'. Vyzýval přítomné, aby následovali Kristovo volání s důvěrou a poslušně. Tento 'Katholikentag' je první po II. vatikánském koncilu. Koncil ohlásil ~~našemu~~ světu vůli Boží: mandát obnovy celé Církve, ~~aby instalo~~ pro růst bratrské lásky mezi všemi křesťany, pro otevřenější ~~dialog~~ setkání se všemi lidmi a pro větší službu ~~celému světu~~. Snažili jste se v těchto dnech - pokračoval papež - pochopit lépe ducha koncilu. Uvědomili jste si, že jeho uskutečnění narazí na mnoho překážek, že by mohlo být ~~za~~ pomenuto. Ale my se kojíme pevnou nadějí, že duch koncilu, duch obnovené náboženské horlivosti vzplene ve vatru víry a lásky. Církev vyšla z koncile-vých porad ~~jakoby~~ omládlá; především tím, že si plněji uvědomila svou vlastní podstatu, jak je to vidět ve všech koncile-vých dokumentech. Papež kladl veliký důraz na ducha komunity v Církvi, který plyně z Kristovy Láska. Pamatuje,-volal k německým katolíkům, že všechno co uráží nebo zraňuje ducha společenství a komunity, je mimo cestu, kterou naznačil koncil pro obnovu Církve. Na konec žádal papež německé katolíky, aby pomáhali také řešit těžké ~~problémy~~ dnešního světa, zvláště zachování a rozšíření Kristova míru ve světě.

Posloucháte vatikánský rozhlas.- Pokračujeme ve zprávách z katolického světa. -

Z Říma a z Vatikánu. - Svatý Otec Pavel VI. v sobotu ve večerních hodinách opustil Vatikán a odjel na svou letní vilu v Castel Gandolfo. Dopravzeli ho pouze Maestro di Camera, Mons. Nasalli-Rocca di Corneliano, jeho osobní sekretář a jeden ^epapžský komoří. V Castel Gandolfo ho uvítalo velmi srdečně tamní obyvatelstvo, klerus a místní spolky, v čele se starostou města. Dále albánský biskup kardinál Pizzardo se svým biskupem koadjutorem Mons. Macariem. - První cesta sv. Otce vedla do kaple, kde pozdravil Pána Ježíše pod svátostnými způsobami, a potom z balkonu vily pozdravil všechny, kdo ho přišli přivítat a udělil všem své požehnání. —

V neděli v poledne po prvé se modlil Anděl Páně s věřícími, kteří přišli do Castel Gandolfa. - Pavel VI. přál všem, aby využili letní zotavené nejenom pro osvěžení těla nýbrž i pro posilu ducha. Zvláštní pozdrav měl i pro všechny věřící, kteří byly v Římě na náměstí svatého Petra; ^{tři}kterí sice nemohli papeže vidět, ale alespoň slyšet jeho hlas, přenášený rozhlasem.

zpapežské vlivy. maxima Svatý Otec znovu vyzýval všechny, aby se modlili za vyřešení velkých problémů Církve i světa, a zvláště za světový mír. Zdálo by se, ^{že} že by se konflikt dal tak snadno vyřešit, a zatím naráží na stále nové a neočekávané překážky. - Na konec upozornil, že ani v této době dovolených a prázdnin nesmíme zapomínat na naše náboženské povinnosti. Také duše má svá práva. Budeme se proto také modlit - končil papež - aby děba zotavení a prázdnin byly prospěšné pro tělo i duši a abyste je ztrávili pod ochranou Mariinou. - Svatý Otec, dříve než dal požehnání, krátce opakoval svou promluvu francouzsky, anglicky, německy a španělsky //3

Z KATOLICKÉHO SVĚTA. - Ekumenický patriarcha bařihradský Athenagoras poslal jako svůj osobní dar 2.000 dolarů pro akci vatikánského deníku : na chléb pro hladovíci ve světě. - Tímto velkodušným darem, který je novým projevem spolupráce patriarchy s římskou církví, celková suma darů na tuto akci dovršila 4 miliardy 638 milionů 201.255 italských lir.

3/ Často mluvíme o ekumenických snahách, myslíme, že každá nová zpráva o pokroku v hledání jednoty mezi křesťanskými církvemi vás všechny vždy potěší a povzbudí k práci v témže duchu. - Tak dnes římský sekretariát pro jednotu křesťanů a světová rada metodistů vydali společné prohlášení. Říká se v něm, že byla ustavena smíšená komise, která má hledat cesty, jak by mohlo být usnažněno studium a činnost mezi církví katolickou a metodistickou světovou radou. Obě strany jsou přesvědčeny, že to může přispět k růstu ekumenického ducha, který byl navázán zvláště v posledních letech v bratrských stycích ^(obě naši učení se stávají) na druhém vatikánském sněmu, a že mohou jít společně za konečnou jednotou, kterou Ježíš Kristus stanovil pro svou Církev. - Ve světové radě metodistické je organizováno na 20 milionů věřících. Celkem se zúčastnilo všech čtyř zasedání II. vatikánského sněmu ^(mimořádné) pozorovatelů spolu s presidentem světové rady, biskupem, doktorem Fredem Pirecem Corsonem z Filadelfie. - XI. světového kongresu metodistického v Londýně se letos zúčastní dva pozorovatelé z katolické strany: anglický kanovník Anthony Hulme ^(biskupské) a člen americké komise pro dialog s metodistickou církví inženýr dr. Daniel Meaney. Jako host se zúčastní londýnského kongresu ^(také) P. Tomáš Stránský, za římský sekretariát pro jednotu křesťanů. - Předložené smíšené studijní komise byly už ustaveny se Světovou radou církví v Ženevě, se světovou federací luteránskou a připravuje se podobná komise se Společenstvím anglikánským. -

V Ženevě pokračují práce světové konference Světové rady církví. V sobotu byl velmi pozorně sledován a příznivě komentován referát katolického pozorovatele Monsignora Charlesa Moellera, podsekretáře posvátné kongregace pro nauku víry. Mluvil o posledních stadiích katolické sociální myšlenky, jak byla načrtnuta v obou encyklikách papeže Jana XXIII. a v pastorální konstituci Gaudium et spes. II. vatikánského koncilu. Vedle ^{vědomí} absolutní trance ^{den} Boží-zdůraznil, ~~že~~ musíme mít velikou důvěru v lidskou osobnost, která není zcela zkažena a může poznat dobro a pravdu. Protestantský profesor ze Štrasburgské univerzity Roger Mehl souhlasně s referentem zdůraznil nutnost ^{ky} hledat v každé době dobro člověka, jeho svobodu a důstojnost, jeho odpovědnost,

44. na světovém dění. —

K těmto ekumenickým zprávám můžeme připojit, že konference španělských biskupů, která skončila své porady minulou sobotu, zřídila také národní ekumenický sekretariát pro styky s nekatolíky, s nekřesťany a s agnostiky. Předsedou sekretariátu je saragozský arcibiskup Mons. Pedro Cantero Cuadado. — Viz str. 4.

115 : 14

^{/ KVAS II. VATIKÁNSKÉHO/ skončila}
 116 XXXXKVAKSKÉHO - Dnes konání v Twickenhamu u Londýna generální shromáždění Konference mezinárodních katolických organizací. — Byl připraven podrobný program pro třetí světový kongres laického apoštolátu, který se bude konat příští rok v Římě, a prodiskutován program činnosti na příštích pět let. Zvláště bude nutno prohloubit styky s velkými mezinárodními organizačemi jako je UNESCO v Paříži a FAO v Římě a ostatní organizace u Spojených národů v Novém Yorku; ^{důležit} sekretariátem pro jednotu křesťanů v Římě a se Světovou radou Církví v Ženevě. — Tato přítomnost katolických laiků ve světovém dění /jak si to přál koncil a často zdůrazňoval papež Pavel VI./
^{žádat od} ^{ých} ^ú bude ~~klasickou~~ katolické laiky ve všech zemích důkladnější znalost vlastního světového a životního názoru i aktuálních problémů dnešního světa, větší připravenost pro tyto úkoly a především opravdovější ^{osobní} svědectví křesťanského života. —

Rovněž i na poli sociálním a charitativním se projevuje duch koncilu. Na příklad jsme dostali z právu z Wamby z tak zvaného Vysokého Konga. 60 tisíc osob, které uprchly před vzbouřenci do pralesů, se vracejí do svých zpustošených domovů ve strašně zuboženém stavu. Biskupové z Niangara a Kisangani organisovali za pomocí katolických i protestantských misionářů a ~~pomoci~~ ústřední vlády konžské republiky rozsáhlou pomoc. Vojenská letadla dopravují životy, šatstvo a léky pro tamní obyvatelstvo. — ^{u Shneyer Slobod} Detroitská arcidiecéze po dohodě s pracovním úřadem organisovala pomocnou akci pro bývalé ženy trestankyně. Zjistilo se, že z každých deseti žen alespoň tři se vracejí k špatnému životu; často proto, že nemohou najít vhodné zaměstnání. Diecézní organizace se postará o práci pro tyto ženy a bude ^{o ně pe-} čovat, dokud se nezapojí do normálního života. Letos jde o 120 žen. Usku-

tečnění programu si vyžádá ~~nebo~~ nákladu 95 tisíc dolarů. V Malavi organizace katolické akce pomáhají lékařským střediskám v boji proti alkoholismu, zvláště proti pití omáčného nápoje vyráběného z kořínek indiánského konopí. Tento silný omamný nápoj má hrozné následky pro tělo, vůli i inteligenci. Pro ~~tyto~~ škodlivé účinky (tyto nápoje) jsou už léta zakázány v Kongu-Kinshasa a před dvěma měsíci byl podobný zákaz vydán i v Nigerii.

17. 1. 1966

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ústav pro studium
totalitních režimů

17
AB

XXVI. světový kongres Mezinárodního katolického hnutí Pax Romana se bude letos konat ve Francii, v Lyoně. Hlavní téma pracovního sjezdu: Svoboda a odpovědnost křesťanských intelektuálů a studentů v pokoncilové Církvi. Všechny hnutí Pax Romana jsou organizovány všechny národní organizace a hnutí katolického intelektuálního světa. Roku 1958 měli světový kongres ve Vídni a roku 1962 v Montevideo.

Na katolické univerzitě milánské Božského srdce Páně doktorovala první černoška: Pavlina Klára Mkalipe z Johannesburgu z Jihoafrické unie.

5// Kvas II. vatikánského koncilu se projevuje stále zřetelněji v nejrůznějších oborech katolického života a apoštolátu. Tak Milánská katolická universita Božského srdce organizačně ve svém kulturním středisku v průmyslu Mendola zvláštní liturgický kurs pro lepší porozumění liturgickému roku; v Kinshase v konžské republice čtyři domorodé sestry, jeden řeholní bratr a čtyři laici dosáhli zvláštního diplomu na mezikatedrálním vyšším ústavu pro náboženské vědy, pro katechésu; ve Spojených státech v Chicágu se v těchto dnech sešel k předběžné schůzi Komítát biskupů pro semináře a výchovu budoucích kněží. Rozhodli zřídit zvláštní ústřední úřad s koordinačním komitátem a tři zvláštní subkomitáty, které se budou zabývat otázkami administrativními a organizačními, problémy kněžských povolání a duchovního života v seminářích a z nich studiu z nich třetí se věnuje akcím ch probačního období pastoračním a jiným po skončeném studiu seminářním. //6
Hospodářská a sociální rada Spojených národů v Ženevě jednohlasně schválila resoluci, která žádá odstranění všech posledních forem otroctví. Komítátu předsedal Jorge Fernández z Peru. Byl přijat návrh textu, který společně předložily: Alžír, Kameroun, Gabon, Iran, Irak, Maroko a Tanzanie. Resoluce vyzývá všechny státy, aby se připojily k mezinárodní konvenci z roku 1926 proti otroctví a obchodu s otroky.

ústav pro studium
totalitních režimů

JIŽNÍ OCEÁNIE MÁ SVOU VLASTNÍ HIERARCHII. -

Pro mnohé z nás je to neznámý svět. Ale i v tomto světě máme bratry a sestry, kteří se hlásí do téže katolické rodiny. Tato část Oceánie tvoří především tři veliké skupiny ostrovů roztroušených na prostoru několika milionů čtverečních kilometrů. Jsou známy pod společnými jmény: Polynesie, Mikronesie a Melanesie. A těmto třem ostrovním skupinám odpovídají tři nové církevní provincie, každá s vlastním arcibiskupstvím. - Nejvíce obyvatel má arcidiecése Suva /dohromady asi půl milionu obyvatel/. Arcidiecése má 40.000 katolíků, sufragánní diecése Apia se 145.000 obyvateli 35 tisíc katolíků, a druhá diecése Tarawa má asi 25 tisíc katolíků, polovinu tamního obyvatelstva. Pracují tam Maristé a misionáři božského srdce. - Druhá provincie Papeete je známa v evropských zemích, poněvadž tam leží Tahiti. Ostrovy polynéské se těší skoro věčnému jaru a vynikají přírodními krásami a bohatou vegetací. Z 85 tisíc obyvatel je 25 tisíc katolíků, v sufragánní diecézi Taiohae žije asi 5.000 obyvatel, všichni jsou katolíci. - Působí tam misionáři kongregace svatých srdcí, známých pode jménem Picpus Noumea, třetí arcidiecése, má z 90 tisíc obyvatel asi 50.000 katolíků a její dvě podřízené diecéze Port Villa a Wallis Futuna celkem asi 65 tisíc obyvatel a 20 tisíc katolíků. Působí tam Maristé. - Mimoto tam byly zřízeny ještě dvě diecéze, jedna /kde je většina obyvatelstva protestantského vyznání/ Tonga, podřízená přímo svaté Štolici, a diecése Rarotonga připojená k církevní provincii Wellingtonské na Novém Zélandě. - Veliká rozříštěnost ostrovů, obrovské vzdálenosti, nedostatek dopravních prostředků velice ztěžují apoštolskou práci v této části světa. Zřízení samostatné hierarchie pro Oceániu je uznání pro obětavou práci tamních misionářů a zároveň otevření nových možností k urychlení civilisačního procesu a rozvoje tamních národů.



ústav pro studium
totalitních režimů

Naše úterní večerní pořady KRISTUS MEZI NÁMI. Hovory o náboženství - vysíláme každé úterý večer na obvyklé střední vlně vatikánské rozhlasové stanice 196 m a na krátkých vlnách v pásmu 48, 41 a 31 m. Pořad se opakuje ve středu odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

Chvála Kristu, milí přátelé! - Při naší poslední besedě jsme se snažili vyložit si pojem víry. Co vlastně chceme říci, když říkáme ta prostinká slova: Věřím v Boha. Nejsou to jen slova. Je to vyznání našeho nejhļubšího přesvědčení, je v tom závazek, zasvěcení života nekonečnému Bohu. Nestaci nechat mluvit ústa a rozum. V každém věřím Boha musí být místo i pro naše srdce. Když věříme, mluví celá naše osobnost. Neboť , jak jsme si řekli: Křesťansky věřit znamená přijímat rozumem i srdcem všechno, čemu nás Pán Ježíš učí a žít podle toho. -

Mluvili jsme o víře. Ale je tolik různých věr. Nejsou jenom křesťanské církve, jsou také různé křesťanské nebo i nekřesťanské sekty, a jsou konečně víry, které nemají s náboženstvím nic společného: jako když někdo věří na sny, nebo na různá znamení atd. To není víra, nýbrž pověra, která nemá žádný solidní základ ve svědectví druhého, ale vyrůstá z čistě subjektivních příčin. A mezi tyto různé víry a pověry mohli bychom přiřadit i nevěru. Neboť ať si říkají nevěrci, že jejich posice je budována na vědeckém základě, jejich postoj je především výsledkem svobodného rozhodnutí, které chtějí později vědecky zdůvodnit. Tedy nevěra , přes všechno zevnější zdání, je blížší víře nebo pověře, než vědě. Ale poměrem vry k vědě se budeme zabývat zvlášt v naší příští náboženské besedě. Dnes bych se chtěl dotknout jiné otázky, která může člověku, který přemýšlí dělat obtíže, a které se využívá v propagandě proti náboženství. Kolik je na světě náboženství, sekt a církví. Obrovské množství! A tyto víry - jsou nejenom různé, ale někdy si dokonce odporuší. Co si tedy máme vybrat? - Táže se se Arnošt Kolman v brožuře o víře v Boha kterou překladu z ruštiny roku 1961 vydalo státní nakladatelství politické literatury. Na tuto knížku vyšla tiskem odpověď z katolické strany v brožuře Josefa Ševčíka: s témž titulem: O VÍŘE V BOHA odpověď nevěřícímu. - Co si tedy máme vybrat? táže se ruský bezbožník v kapitole: Hodně věr a žádná věrohodná,

v citované brožuře. Místo dlouhého výkladu mohla byste nám, Maruško dnes přečíst odpověď našeho katolického autora. Ale čtěte pomalu a zřetelně, aby všichni dobře rozuměli.

MAR.- Většině případů je otázka docela zbytečná. Velká masa lidí si víru nevybírá. Rodí se a jsou vychvávání v určitém prostředí, přejímají zvyky, názory i náboženství svých předků. Vypadá to sice velmi pesimisticky. Ale musíme si přiznat, že se tak děje ve všem, i ve vědě. Já sám jsem si nikdy neověřil, že žiji na severní polokouli, naučil jsem se tomu ve škole. I obyčejný sedlák už dnes ví, že se země točí okolo slunce, ani nikdy by to nedokázal ani sobě ani jiným. Tak se přednáší pravda, ale tak se přednáší i omyly - přírodovědecké, politické i náboženské.

Křesťanství se nikdy nesnažilo zakrývat nebo zmenšovat tento fakt. Katolické příručky dogmatiky mluví o tom, že každý člověk, který je schopen správně myslit, je také schopen dojít k základním správným pojmem o Bohu a mravnosti. Dosvědšuje to vlastně i skutečnost samá, že velcí duchové nejrůznějších náboženství vyznání jsou si v mnoha základních pravidlích až nápadně blízcí. Z druhé strany však křesťané, více než ostatní, kladou důraz na slabost člověka. Nedělá každý to, ceho by mohl být schopen. Nežijeme tak, jak bychom měli žít podle zdravých mravních zásad a nemyslíme vždy tak, jak by to zadal logika. Jinými slovy, uznáváme, že je ve světě špatnost, hřích, že jsou ve světě mylné názory a bludy.

VAFE.: To stačí, Maruško! - Pan Ševčík nám tu také pěkně potvrdil, co jsem tvrdil před chvílí, že nevěra je mnohem bližší víře než vědě! ^{Kolik} Který z nevěřících se snaží rozumově dokazovat, že Bůh nesexistuje? - Velmi často jen pouškují to, co slyšeli nebo četli. Věří druhým. Ovšem pan Kolman plete koše s baňama, hází všechno do jednoho pytle: pověry a pohádky s náboženskou vírou! Mluví na příklad o víře ve vodníka, že prý byla rozšířena po celém světě, povadž se lidé báli utopení... To nedokazuje nerozumnost víry v Boha, nýbrž jen lidskou slabost a nemohoucnost. My katolíci rozeznáváme náboženství přirozené, k němuž člověk může dojít pouhým rozumovým poznáním a logikou, a náboženství zjevené, které přijímáme vírou v osobu, která nám je zjevila. Věříme

Ježíši Kristus, který nám zjevil svého Otce i cestu k němu. - Můžeme poznat Boha rozumem i vírou. Bude se později podrobnejší zabývat těmito cestami k poznání Boha. Ale dnes si odpovíme ještě na jednu otázku: Proč je třeba zjevení, když člověk může dojít rozumem k poznání Boha? A co s tím má co dělat množství náboženství. Na to nám dává jasnou odpověď citovaná Ševčíkova brožurka. Přečteme si ještě kousek z ní. Čtěte, Maruško na straně podepsaté dole:

MAR.:


RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

VAFE: A právě dnes v celém světě vidíme, jak lidé tíhnou k jednotě. Je to jedna z přirozených pohnutek moderního ekumenického hnutí mezi křesťany, vidíme to ve slučování velkých celků hospodářských, kulturních, politických. Je to sama přirozenost v člověku, která touží po pravdě a jednotě. A věda není nikterak v rozporu s touto základní věrou lidstva ani s věrou

křesťanů. To si však řekneme v příští úterní besedě. -

Chvála Kristu, drazí přátelé.- Tento pořad KRISTUS MEZI NÁMI. Hovory o náboženství se opakuje ve středu odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

Připojujeme přehled zpráv z katolického světa:

V Římě se sešla dnes ráno posvátná kongregace obřadů a pojednávala o hradišských ctnostech služebnice Boží Filomeny Genovese, z třetího řádu sv. Františka.

Kardinál Agustin Bea posvětil minulou neděli ve svém rodišti Riedböhringen v Německu školu, která nese jeho jméno. Při té příležitosti v promluvě zdůraznil nesmírný význam vzdělání, jež dává základní škola. Vzdělání, která má tím větší význam dnes, kdy katolickým laikům II.vatikánský koncil přiřkl tak významné poslání v tajemném Kristově těle. Včera mluvil kardinál v Donau-Eichingen, kde měl řeč o aktuálním stavu ekumenického hnutí.

Národní rada církví, v něž je organizována většina protestantských a pravoslavných církví v SEveroamerických Spojených státech, povolala jako viceřediteli ~~xx~~ sekce pro problémy theologické a liturgické jesuitu P.Davida Bwmana, profesora katolické university ve Washingtoně.

V Belgii probíhají letní kurzy na Université míru v Tihangeles - Huy. Universitu založil nositel Nobelovy ceny míru dominikán Pater Pire roku 1960. Kursy se dřívají německy, anglicky, francouzsky a holandsky. Psluchači pocházejí z 26 různých zemí. Kursy jsou věnovány posílení bratrství duše i srdcí mezi všemi národy.

Na dublinském letišti P. John Fenelon, neoficiální kaplan tamních pilotů, vykonal už tradiční obřad svěcení letadel linky Aer Lingus. První irské letadlo bylo posvěceno na letišti Seattle tamním arcibiskupem před mnoha lety.

Arcibiskup seoulský v Korei Mons. Pavel Maria Kìnam Ro sloužil první mši svatou na místě mučednického místa korejských katolíků, kteří tam zemřeli v letech 1866 až 1868. Nová svatyně bude dokončena v září tohoto roku, kdy připadá památka korejských mučedníků. Při této příležitosti tam byly vystaveny jejich ostatky

~~U~~ Češní pořad ~~m~~ věnujeme, vážení posluchači, jako obyčejně každou první a třetí středu v měsíci, našim kněžím. - Tento pořad se opakuje ve čtvrtek odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

-ö-

Chvála Kristu, důstojné a milí spolubratří! - Bez dlouhých úvodů rád bych řekl několik upřímných slov o liturgické reformě. Docházejí totiž zprávy, že ~~češských a moravských diecézích~~, a zvláště v některých farnostech - jak na Moravě, tak v Čechách - je v liturgickém ohledu situace velmi smutná. Nemůžeme kontrolovat správnost oněch zpráv. Proto se omezíme jen na několik základních zásad, které by však měly být všude uvedeny v praxi a přizpůsobeny místním potřebám a okolnostem. - Přesné a podrobné směrnice pro jednotlivé diecéze, závazné pro faráře i věřící, mohou v té věci dát pouze ordináři jednotlivých diecézí. - Předně jsou stížnosti na velikou nejednotnost, s kterou se provádí nebo neprovádí liturgická reforma. V jedné farnosti mají oltář čelem k lidu a konají vše, jak si to přeje II. vatikánský koncil, a jak to bylo teoreticky i prakticky vysvětleno, na příklad na liturgickém kněžském dni v Praze v kostele Matky Boží v Týně. Kdežto hned v sousední farnosti dělají všechno po starém a i při mešní liturgii ~~pokračují ve zpěvu písni~~^{zpírají}, které nemají vůbec žádný vztah ke mši svaté. - Někde faráři narazili na veliký odpor zvláště starších věřících; ~~ale~~ jsou prý případy, kdy veliká část pravidelných návštěvníků bohoslužeb přestala chodit do kostela. Jinde ~~zase~~^a byla reforma, zvláště u mladší generace, přijata s nadšením a je radost být přítomen ~~na~~ při nedělní bohoslužbě, kde lidé mají v rukou příslušné texty, kde jsou přesně přiděleny úkoly čtenářů, kde všichni ~~mohou sledovat obřady~~ sborově odpovídají, případně zpívají vhodné vložky zpěvní.
~~nůjce~~ Obtíže jsou i v jiných zemích. ~~A~~ jsou většinou mladé katolické obce, kde našla nová reforma největší ohlas, a kde nese opravdu požehnaný užitek. Vzpomínám tu na slovo montrealského arcibiskupa kardinála Legera, když se vrátil ze své cesty po Africe; 'My V Africe jsou co se liturgického života týká deset let před námi!' - Kardinálova otevřená řeč pohoršila některé tradiční

~~všechny~~ katolíky ~~laiky~~ i kněze. Ale měl pravdu. Všude tam, kde byli věřící dobře připraveni a reforma se děla postupně, přinesla veliký užitek pro prohloubení náboženského života ve farnosti, pro častější přijímání svátostí i pro sjednocení všech věřících, kteří si tak plněji uvědomili, že jsou opravdu Božím lidem, jednou duchovní rodinou kolem Kristova oltáře. - Všechno záleží především na nás kněžích: Předně musíme být přesvědčeni, že liturgické reformy zavedené koncilovou konstitucí o liturgii ~~uměleckých~~ jsou nejdůležitější ~~harmonických~~ pastoračním prostředkem pro náboženskou obnovu Církve. A proto sami musíme dříve prostudovat církevní dokumenty o liturgii a především pochopit jejich ducha. Musíme rozeznávat podstatné a vedlejší. Podstatnou věcí je duch. Účelem reformy je především usnadnit lidu, aby rozuměl liturgii a aby se na ní aktivně podílel. Nesmějí být pouhými diváky. Musí se společně modlit a společně obětovat. Ostatní věci jsou druhotné a vedlejší a zavedou se postupně, podle místních okolností, po dobré přípravě věřících. Každá taková změna musí být provedena důstojně a v duchu našich tradic náboženských. Ani církev ani věřící nechtějí, abychom vyhazovali oltáře, obrazy, sochy z kostela ~~- uměleckých~~ často veliké umělecké ceny - a dělali z našich kostelů modlitebnu náboženské obce kalvínské nebo českých bratří. A nepřejí si to ani věřící jiných křesťanských církví. Naše kostely musejí si zachovat katolický ráz ~~umělecký~~ nové kostely budeme stavět ve slohu moderním a podle nových liturgických předpisů, ale ve starých se musí dělat úpravy tak, aby nerušila harmonický soulad. A jistě by velmi prospělo, kdyby se při kněžských konferencích tyto věci projednaly a kněží postupovali pak jednotně, alespoň v jednotlivých vikariátech a děkanátech. Sdílte si vzájemně své zkušenosti. Určité experimentování je nevyhnutelné jako při každé nové věci. Ale nejdůležitější je připravit své farníky na každou změnu; jít postupně; vychovat si několik mladých lidí, kteří by činně pomáhali při novém liturgickém pořádku; nediktovat nové úpravy jakoby ex katedra bez předchozí přípravy, a po případě i dohody. Velmi důležité je dát věřícím do rukou potřebné texty. Vím, že nemáte tištěných textů, ale snad je všude možno obstarat si alespoň texty rozmnožené na cyklostilu. Zde by

bratrská spolupráce sousedních farností mohla udělat kus dobré práce. Pamatujme především na jednu věc: provedení liturgické reformy není nějaký nadbytečný luxus. Jde o věc podstatnou a v zemích, kde kněz nemůže vyučovat náboženství ve škole, kde nemá možnost působit ve spolkách mládeže, kde má jako hlavní pole působnosti jenom kostel, těžiště celé jeho kněžské činnosti musí být právě v liturgické činnosti: ta mu pomůže naplnit prázdný kostel, ta mu dá příležitost, aby mohl svému lidu soustavně vykládat Boží slovo a s ním se společně modlit, ta udělá z jeho farnosti živou farnost, kde se Kristova přítomnost nebude jenom věřit, nýbrž hmatatelně cítit. Nemůžeme dát přesvědčivější svědectví o životnosti Církve nevěřícím a jinověrcům, než právě plně a nově prožívanou liturgií mešní oběti.

K témtoto neoficiálnímu, ale upřímně myšleným radám připojuji několik zásad z listu kardinála Jakuba Lercara, bolognského arcibiskupa a předsedy Rady pro provádění liturgické reformy. Poslal je 25. ledna t.r. předsedům národních biskupských konferencí. Ale teprve poslední číslo "Notitia sum", které vyšlo koncem června přináší jeho úplný text. V listu se mluví nejdříve dlouze o poměru mezi hierarchií a liturgickými středisky a liturgickými časopisy. Dále se zmiňuje o celebrování mše svaté v latině. Je sice přání koncilu, praví se v listu, aby se užívalo v liturgii řeči lidové, ale přitom je třeba dbát místních okolností. Kde jsou větší skupiny věřících /zvláště ve velkých městech/ kteří dávají přednost latině nebo v městech navštěvovaných turisty, je radno v některých kostelích nebo některé mše svaté celebrovat latinsky. Totéž se radí pro kraje, kde se mluví více jazyky, alespoň pro některé mše svaté. Je třeba mít ohled, aby se neumenšila návštěva mše svaté, anebo aby se neporušila vzájemná láska a shoda v církevních obcích. Dále se upozorňuje, že chrámové sbory podržují i při liturgické reformě svůj význam a že mají řídit účast věřících liturgickým zpěvem při bohoslužbách. Co se týká kostelní hudby je třeba vždy dbát jejího posvátného rázu, při všem přizpůsobení místním kulturám a zvykům. Zvláště důležitý pro diecése v Československu je šestá část dopisu : o oltáři. Kardinál píše: Je jisté, že oltář postavený tváří tvář k lidu, velmi přispívá k aktivní účasti lidu při slavení mše

svaté, ale je třeba postupovat s rozvahou. Pro aktivní účast lidu není však nevyhnutelně nutný: liturgie slova se koná od ambony nebo pulpitu a kněz je při ní obrácen k lidu. Při eucharistické liturgii od obětování to není třeba; skoro všude mají rozhlasové zařízení a věřící mohou snadno sledovat modlitby kněze u oltáře, i když k nim není obrácen tváří. Při úpravách kostelů a hlavního oltáře je třeba mít ohled na architekturu a umělecké hodnoty kostela / a někde i předpisů památkového úřadu/. Provisorní oltáře nebo stoly tváří k lidu mají být opravdu jen provisorní, to je přechodné, a kněžiště má být upraveno opravdu důstojně a především dbát na důstojné umístění svatostánku s nejsvětější svatostí. Jestliže někde chtějí umístit svatostánek mimo oltář, tak v každém případě je třeba výslovného schválení místního ordináře. Tak to stojí v Instrukci o správné provádění Konstituce o posvátné liturgii pod číslem 95.- Co se týká přísluhování žen nebo dívek při liturgických funkcích u oltáře platí dosavadní předpisy. Článek 14. Konstituce o liturgii jen říká, že tato otázka, jakou účast mohou mít ženy přímo na liturgických úkonech, bude studována, ale zatím Církev jim nedala v tomto ohledu žádné pověření.

To byly naše poznámky o liturgické reformě pro naše kněze.-

Připojujeme přehled zpráv:

Nejdříve ještě něco z liturgického oboru: Pořad feriálních čtení, který navrhla konference německých biskupů a který byl schválen ad experimentum Radou pro provedení liturgické reformy pro Německo, Rakousko a Švýcarsko přijaty také na zkoušku /a dostali už z Říma povolení/ v Anglii, v Jugoslavii, na Slovensku, v Lucemburku a v Itálii. - Francouzská biskupská konference připravila jiný návrh, který byl také schálen ad experimentum, se stejnými podmínkami jako návrh německý.

* Svatý Otec Pavel VI. promluvil při první generální audienci v Castel Gandolfo k tisícům poutníků o významu modlitby. Při té příležitosti obnovil svou výzvu k míru ke všem vělčicím stranám a výslově se obrací s prosbou k Severnímu Vietnamu, ~~zde~~ ^{í otázce} severoamerických pilotů, aby se s nimi jednalo podle zásad zaručených mezinárodním právem vojenským zajatcům. Papež

výslovně praví, že to dělá jen a jen z lásky k míru bez nějaké stranickosti a aby se zabránilo ještě těžším následkům, které by z toho mohly vzniknout.

Došla zpráva z Barcelony, že zemřel kardinál Jakub Anselm ^{alle} Breda z řádu benediktinského, který byl 30 let prefektem Vatikánské knihovny. Jeho smrtí počet členů kardinálského sboru se snížil na 97.

Po prvé v dějinách německých zemí byl jmenován notářem církevního metropolitního tribunálu ve Vídni laik, dr. Alois Fellner.

Skupina exegetů a theologů katolických, pravoslavných a protestantských připravuje společný - ekumenický překlad bible. Letos na podzim má být hotov překlad listu Římanů a kniha proroka Ozeáše. Je to jeden z výsledků setkání katolických biskupů a protestantských pozorovatelů v Rímě na vatikánském koncilu.

Kolumbovi rytíři, katolická organisace mužů ve Spojených státech severoamerických, která má přes 1 milion 200 tisíc členů, dají darem po exempláři nového zákona všem nově vstupujícím aspirantům do Námořní akademie v New Haven v severoamerickém státě Connecticut.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Pořad Po koncilové aktuality vysíláme každý čtvrttek večer na střední vlně 196 m a na krátkých vlnách v pásmu 48,41 a 31 m. Tento pořad se opakuje v pátek odpoledne o půl druhé ma krátkých vlnách v pásmu 31 m a 25 m.

-ö-

Chvála Kristu, vážení posluchači. - Poznali jste v cyklu o Pier Teilhard de Chardinovi Dr. Karla Vránu. Doufám, že když ne všichni, alespoň mnozí účastníci našich čtvrtičních besed měli užitek z jeho rozhovoru. - Od příštího čtvrtku 28. července bude mít příležitost sledovat pravidelně každý čtvrttek až do konce srpna jiný jeho cyklus: BIBLE A VĚDA. Bude se v něm zabývat především otázkou stvoření světa a prvního člověka. V pěti rozhovorech probere biblickou zprávu o stvoření ve světle moderních věd biblických i přírodních. Je to otázka, kterou jsme se zabývali už vícekrát v českých pořadech vatikánského rozhlasu. Ale je to nám ji ukáže v otázka stále aktuální a dr Vrána novém světle. Tento cyklus je vhodným doplňkem, zvláště pro inteligenci, našich úterních náboženských besed, kde vykládáme Kredo. Upozorněte na tento nový cyklus laskavě ty, kdo se o tyto otázky zajímají. -

Dálko! Různí příručky

Dnešní pořad věnujeme docela jinému oboru. - Křesťanská akademie vydala a rozesílá novou knížku Jana Čepa: Poutník na zemi. V jednoduché ale pěkné úpravě, 192 stran, úvah sestavených do kapitol: Rodný úžas, Souvislost lidského svědomí, Já a můj bližní, S druhého světa. Knihu zakončují útržky z deníku a nádherná křesťanská modlitba, která celou krásnou, pokornou, věřící duši katolického spisovatele, kterému se násilné vytržení z jeho rodného kraje a rodné půdy stalo dlouhou křížovou cestou, po níž se výtězně protrpívá k Bohu. - Přečtěme si dnes pro změnu několik ukázk z knížky, která je z velké části ohlasem jeho promluv k domovu.



ústav pro studium
totalitních režimů

Knezska povolani v dnesnim svete.

Sireni Boziho kralovstvi na zemi je zalozeno z vule Kristova na spolupraci lidi. Jezis Kristus, který ve sve vsemohoucnosti muze uskutechnit sve zamery v jenom okamziku a jedinym konem sve vule, uznal za vhodne sverit osudy sve Cirkve do rukou apostolu a jejich nastupcu. Proto tez je pro nas zcela prirozené, ze spasa, kterou nam Kristus prinesl, prechazi od neho potupem casu na jednotlive duse ne primo, ale skrze zvlastni prostredniky: biskupy a kneze. Nynejsi rad spasy je tedy zalozen na prostrednictvi knezi. U vlastniho korene knezstvi vsak stoji zvlastni akt Bozi milosti, kteremu rikame "povolani". "Nikdo totiz - pravi sv. Pavel v liste k Zidum - si nesmi osobovat tuto dustojnost, nybrz musi byt k ni od Boha povolan jako Aaron" (Zid. 5,4).

Knezstvi tedy - a presneji receno - povolani ke knezstvi je pro Cirkev veci zakladni: s nim sireni Boziho kralovstvi na zemi stoji a pada. Mame-li proto mit opravdovy zajem o Cirkev, musime mit v prve rade zajem zivy zajem o knezska povolani. Jejich existence v Cirkvi je neklamou znamkou pritomnosti Kristovy. Jejich rozkvet je pro Cirkev nejlepsi a nejspolehlivejsi zarukou slibne budoucnosti.

Je samozrejme, ze kazdy z nasich posluchacu ma zajem o budouci osudy Cirkve a proto se ptame: Jak se to ma dnes s knezky mi

povolanimi ve svete? Jsou dnesni pomery v tomto ohledu opravdu známou zivotnosti Cirkve? Jsou pro nas opravdu radostnym prislibem dalsiho vzestupneho vyvoje?

Odpoved na tyto otazky není samozrejme jednoducha a snadna, protoze podminky pro nabozensky zivot Cirkve nejsou vsude na svete stejne. Je jiste rozdíl mezi zememi s tisiciletou krestanskou tradici a tesici se uplne nabozenske svobode a mezi zememi, ktere byly teprve nedavno obraceny na ~~xixu~~ krestanstvi, anebo mezi zememi, v nichz jsou katolici vystaveni nabozenskemu utlaku. Tak tedy podle ruznych zivotnich okolnosti, v nichz Cirkev pusbí, mame dnes zeme, ktere maji knezskych povolani nadbytek; zeme, ktere jsou si co do knezskych povolani sobestacne a konecne zeme, kde je knezskych povolani nedostatek a ktere jsou proto odkazany na pomoc druhych narodu.

Dobrym zdrojem knezskych povolani pro Cirkev je dnes stale jeste Belgie, Irsko, Holandsko a Svycarsko. Tyto zeme, ktere predstavuji necela 4% vsech katoliku na svete, dodavaji misijnim zemim na 50% vsech misionaru. Tam Cirkev opravdu zije: katolici si vazi sve viry, obetuje se pro ni, a jsou schopni dat ji i druhym. Hned za temito zememi nasleduje Spaniensko. Tato zeme, ktera utrpela za komunistickeho pronasledovani hluboke rany, velmi rychle doplnuje utrpene ztraty a predstavuje dnes jednu z nejvetsich nadeji Cirkve. Spanielske seminare jsou velmi cetne a jsou plne. Pres vsechny vnitri potize, se kterymi musely az do nedavna zapasit nektere spanel-

ske dieceze, bylo vyslano do ciziny na vypomoc, hlavne do Latinske Ameriky, na 3.000 knezi. Hned po Spanelsku prichazi na radu Kanada, Spojene Staty Severoamerické a pak nektere casti Italie a Francie. I tyto zeme, jevi veliky smysl pro knezska povolani; jsou v mnohem ohledu nejen sobestacne, nybrz se tez horlive ucastni na misijnim dile svetove Cirkve.

Mezi zeme jakz takz sobestacne muzeeme pocitat i Nemecko, Rakousko a Portugalsko. Nektere jejich dieceze vsak maji nedostatek knezi a jsou proto velmi vdecne za kazdou pomoc z venci. V povalecne dobe se dostalo napr. videnske arcidiecezi vydatne pomoci z Holandska.

Velikym problemem jsou vsak dnes pro Cirkev zeme s nedostatkem knezskych povolani: mezi tyto zeme patri veskera misijni uzemi a hlavne Stredni a Jizni Amerika. Je znamo, ze Latinska Amerika, ktera se povazuje vseobecne za katolickou, je velmi bolavym mistem Cirkve. Zivot nabozensky je tam v upadku, jevi se misty katastrofalni nedostatek knezskych a reholnich povolani. Vime vsichni, ze tyto zeme byly teprve pred nekolika malo stoletimi obraceny na krestanstvi. Misijni prace byla kolikrat velmi spesna a malo dukladna. Dbalo sezejmena velmi malo na ziskavani knezskych povolani z rad domorodeho obyvatelstva. Proto tez po odchodu Spanelu v minulem stoleti zustala tam cirkevni organizace jen velmi nedokonala a neuplna. Pres tyto vsechny potize vsak ani tam není situace beznadejna. V nekterych narodech, jako napr. v Mexiku, v Columbii, v Paraguay a v nekterych castech Brasylie

se projevuje slibne probuzeni nabozenskeho zivota: mnozi se nove seminare, mnozi se také knezska a reholni povolani. V mnohych zemich, jako napr. v Chile, v Columbii a jinde je dost povolani i z rad universitni mladeze. Tu a tam jsou zakladany i seminare pro tzv. pozdni knezska povolani. Da se celkem rici, ze behem nejakych 15 - 20 let, pujde-li nynejsi reorganizacni prace stejnym tempem kupredu, tyto zeme s vydatnou pomoci ostatnich narodu prekonaji dnesni potize a budou se moci po vzoru jinych podilet na misijnim zivote Cirkve.

Knezska povolani jsou tedy a kvetou v Cirkvi i nyni ve 20. stoleti. Knezske povolani je stale krasne a aktualni. Vykonava stale pritazlivy, podmanujici vliv na mladez. My vime, ze jsou krasna knezska povolani i u nas a v jinych zemich, ktere trpi pronasledovanim. Bratiske Polsko ma napr. hojnosc bohoslovci, stejne tak i Jugoslavie. A jsme presvedceni, ze kdyby jen trochu povolila pouta, ktera nas sviraji, bylo by tomu podobne i u nas. My vime, ze ne vsechna povolani, ktera probouzi u nas Kristus svou milosti, se mohou plne rozvinout.

Mnoho mladych dusi po knezstvi touzi a ceka. Modleme se, aby tato milost v nasich zemich neochabovala a aby to cekani cetnych idealnich dusi v nasich diecezích nebylo nadmerne dlouhe. Modleme se a vazme si také teckto mladiku! Oni nam velmi zive pripominaji Krista; oni jsou zivym dukazem toho, ze Bozsky Spasitel je stale s nami a ze jsme pri vsem utrpeni velmi blizci jeho srdci.

ustav pro studium
totalitních režimů

Připojujeme přehled zpráv z Vatikánu a z katolického světa.

XL Svatý Otec přijal dnes ve zvláštní audienci v Castel Gandolfo 2 tisíce dělníků členů belgického křesťanského dělnického hnutí. Ve své promluvě vzpomněl velkolepé oslavě 75 výročí sociální encykliky *Rerum Novarum* 4. června v Bruselu na stadionu Heysel. Upozornil na krizi ideologií dnešní doby a řekl, že právě v Římě v pevných křesťanských zásadách mohou načerpat posilu pro svou víru. A na základě této víry i solidní sociální učení. Za druhé, pokračoval papež, Řím vám nabízí lásku, Řím učí lásce mezi jednotlivými sociálními třídami, národy i rasami. Stačí jenom vzít do ruky pastoraální konstituci *Gaudium et spes*. - A konečně z tohovšeho pro vás bude pramenit opravdová životní radost.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu vám podáme přehled Zpráv z Říma a z katolického světa
~~APOštola poznámkou: Nový ekumenický Institut v Jeruzaleme.~~ - Tento pořad
 se opakuje v sobotu odpoledne na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

-ö-

Z Říma.- Svatý Otec Pavel VI. poslal generálnímu vikáři řádu sv. Františka Otci Konstantonu Kōserovi zvláštní list k 750tému výročí udělení známého plnomocného odpustku, zvaného „Porciunkula“. - Pavel VI. nejdříve připomíná historickou událost, kdy papež Honorius III. udělil toto privilegium svatému Františkovi z Assisi, které pak bylo potvrzeno od mnoha jiných papežů. Svatý Otec upozorňuje, že ~~že~~ tento odpustek časných trestů za hříchy byl udělen pouze těm věřícím, kteří ~~se~~ upřímně litují svých hříchů a chtějí za ně konat pokání. Potom vykládá význam slova řeckého názvu pokání ~~mēta-~~
 noia“, což znamená „změnu myslí“, změnu celého člověka a připojuje, že odpustky samy v sobě nedělají pokání lehčím: bez pokání není odpuštění. Ale odpustky mají věřícím, kteří si jsou vědomi své slabosti a nedostatečnosti, pomoci najít ve společenství tajemného Kristova těla oporu a důvěru. Nakonec svatý Otec vzpomíná na svatého Františka, který sám dal zářný příklad života přísného pokání a kajícnosti, ~~na~~ pouti Porciunkuly přispěly nesmírně k obnově energií křesťanského života a zmiňuje se též o poutníku na papežském trůnu, svém předchůdci Janu XXIII., který putoval do Assisi v onen památný den živé víry. —

Odpustky po~~ci~~unkuly, které byly výhradou kostelů svěřeným řeholníkům řádu sv. Františka, se mohou dnes získat ve všech farních kostelích. Slavnost porciunkule se koná 2. srpna. —

V Římě mezi katakombami sv. Kalixta a sv. Domitilly na cestě Ardeatinské odkryli ~~š~~ pozemní schodiště pocházející z poloviny 4. století, ~~klad~~ je nejdelší z dosud odkrytých a ve velmi dobrém stavu. Sestává z 92 schodů, měří 35 m a sestupuje do hloubky dvaceti metrů. —

Včera skončil v Aricci u Říma pracovní sjezd františkánských vychovatelů mládeže. Zúčastnilo se jej na 200 členů ~~řádu~~ ze všech čtyř větví řádu sv. Františka. Hlavní téma pojednávalo o řeholním a náboženském životě františ-

kánském ve světle II. vatikánského koncilu. —

~~VÝKLADEK~~ Z KATOLICKÉHO SVĚTA. — 15 tisíc poutníků z Belgie z ^{výkla} výalonských diecésí, připutovalo do Lurd, aby tam modlitbou oslavili národní svátek své vlasti.

Z Londýna došla zpráva, která potvrzuje, že stále roste i mezi anglikány duch křesťanského ekumenismu. Skupina anglikánů, na popud dr. Huberta Boxe, vikáře anglikánského kostela sv. Barnabáše v Bexhill-u, věnovala sumu peněz na umístění pamětních desek pro kapli mučedníků v karmelitánském klášteře v Aylesfordu u Kentu. Dárcové chtěli tak symbolicky odčinit utrpení, které museli snášet katolíci za vlády královny Alžběty. Už dříve jiná skupina anglikánská věnovala ~~kalich a ciborium~~ ^{katolickému} klášteru, který je vybudován na místě mučednictví mnoha katolíku, pověstné šibenice Tyburnské. —

Maďarští biskupové v minulých dnech konali společné porady v Budapešti. Jedenali především o praktické aplikaci koncilových usnesení a nové úpravě svěcení neděle a svátků, postu a změn liturgických. —

V Ugandě v městě Rubaga se sešly sociální pracovnice katolické, aby studovaly klavní sociální problémy země: především základní sociální formaci ženy, otázku manželství a situaci katolických organizací žen. V zemi je na 600 ženských sdružení, ve kterých je organizaováno na 12. 000 katolických žen. —

V hlavním městě konžské republiky Kinshasa se sešlo třicet vedoucích hnutí zvaného „xaverové“, aby studovali program další činnosti. Hnutí mládeže „xaverové“ je hnutí čistě africké. Bylo založeno roku 1952 paterem Defourem; dnes má v Africe ~~na~~ 90 tisíc členů ve 12. afrických státech. 48 tisíc ^{jich} je v Kongu-Kinshala. Hnutí se začíná šířit i mezi katolickou mládeží ve Vietnamu. —

V Bolívii se začíná stále více uplatňovat charitativně-sociální hnutí pod jménem „Víra a štěstí“. Starají se především o chudé děti. V příštích pěti letech chtějí vybudoval výchovná střediska pro 30 tisíc dětí. Hnutí založil P. Jose Maria Velaz.

President Sarvapalli Radhakrishnan
 V Indii udělil nejvyšší sportovní vyznamenání - (první Arjuna) dvěma mladým athletům katolického vyznání. První z nich je vítězný běžec Kenneth Powell. Má 26 let. A druhou je kapitánka ženského hokejového souboru ze státu Mysore, Elvera Britto. —

V Paříži zemřel dominikán Pater Ibis Josef Lebret ve věku 66 let. Byl zemým odborníkem v sociálních vědách. Založil společnost 'Economie et Humanisme', 'Národohospodářství a humanismus', organismus, který se velmi zasloužil o řešení problémů moderního národohospodářství. Mezinárodní centrum pro průzkum harmonického rozvoje, které vzniklo u této společnosti, zásluhou otce Lebreta, získalo velký vliv. Otec Lebret také spolupracoval se Spojenými národy a na světové konferenci pro obchod, jako zástupce svaté Stolice. Během II. vatikánského koncilu se zúčastnil prací při redakci pastorální konference 'Gaudium et Spes' o Církvi v dnešním světě.

V těchto dnech dlí v Rímě salesiánský misionář Otec Orfeo Mantovani, který už 35 let se věnuje péči o malomocné ~~na~~ v Madrasu v Indii. Svatý Otec ho přijal včera ve zvláštní audienci. Pater Mantovani také organisoval pomocnou akci pro hladovějící a nemocné v kraji madrasském. Dílo, které založil za tím účelem, se denně stará o 1500 lidí. V nemocnici v posledních třech měsících bylo ošetřeno na 17 tisíc nemocných, v jedné škole umístnil na 600 dětí. V ústavu pro malomocné má ~~na~~ několik set nemocných. Vedle tohoto střediska založil druhé, kde mimo péči o děti, se také stará o uprchlíky z Birmanské, pro něž dal postavit na 700 chat. Pomáhámu v této sociální práci na 50 laiků, někteří jsou zaměstnáni po celý den, jiní alespoň několik hodin denně. V únoru vznikla zvláštní kolonie, která má jméno "Ježíš přítel malomocných". V této kolonii je pečováno o případy opravdu zoufalé a beznadějně. — Je to veliké dílo. P. Montanari Prišel do Itálie vyžebrat 100 milionů lir na rozšíření díla pro nejubožejší. Dalších devadesát milionů lir potřebuje na udržování děl, které už vybudoval. — Včera dříve než se rozloučil se svatým Otcem Pavlem VI. věnoval křížek a obraz v rámcu ze slonoviny, nároky ~~na~~ jeho malomocných. —

Na památku II. vatikánského koncilu budují kostel ke cti Ducha svatého.

(V Penclinu v Meklenburku) Osnabrückský světící biskup posvětil základní kámen.

V dnešním pořadu "Od soboty do soboty" uslyšíte týdenní přehled zpráv z Vatikánu a z katolického světa. - Závěrem myšlenka na neděli. - Tento pořad se opakuje v neděli o úl druhé odpoledne na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m. -

Z Vatikánu. - Svatý Otec posal westminsterskému arcibiskupovi kardinálovi Heenanovi a arcibiskupovi Edimburgskému list k 700. výročí narození ctihodného Jana Duns Scotia. Obsah a komentář přineseme v našem příštím středešním vysílání. ~ X XX

Včerejší l'Osservatore Romano přinesl článek tajemníka Sekretariátu pro jednotu křesťanů Msgra Willibrandse o výsledcích smíšené ekumenické komise katolické církve a Světové rady luteránských církví, která sdružuje 59 luteránských církví a 50 milionů věřících, z celkového počtu 80 milionů luteránů. Obsah článku i komentář k publikované relaci obou církví si můžete poslechnout v pondělí 25. července v obvyklém večerním vysílání.

V Lyonu ve Francii probíhá XXVI. světový kongres katolických intelektuálů Pax Romana. Zahájení se zúčastnilo přes 600 delegátů. Byl překláněn čten dopis svatého Otce Pavla VI. Vykládá v něm hlavní téma kongresu Svoboda a odpovědnost intelektuálů a studentstva v době pokoncilové. Svatý Otec znova zdůrazňuje, že svědectví křesťanského života se musí projevit i uprostřed denního všedního života. - Poslední čtyři světové kongresy katolických intelektuálů se konaly roku 1950 v Holandsku v Amsterdamě, 1955 v Nottinghamu ve Velké Británii, 1958 ve Vídni v Rakousku a roku 1962 v Montevideo v Uruguayi. Tento kongres má mimořádnou důležitost, poněvadž je první po II. vatikánském koncilu a zabývá se problémy, které mají zcela zvláštní důležitost v moderním světě. —

X

To byl náš přehled zpráv z Vatikánu a z katolického světa. - Přeji všem posluchačům českého vysílání vatikánského rozhlasu ochranu boží a dobré zotavení na duchu i na těle a těším se, že se shledáme nebo uslyšíme zase při sobotních večerních programech v září. Při této příležitosti vám oznamujím, že od první neděle v září bude české vysílání také v neděli večer a bude se

opakovat v pondělí odpoledne o P_1 druhé na obvyklých krátkých vlnách
a střední vlně 196 m.

následuje myšlenka na neděli!

V dnešním pořadu přinášíme obsah článku o katolické církvi a světové federaci luteránské, kterou přinesl sobotní L'Osservatore Romano z pera sekretáře Sekretariátu pro jednotu křesťanů msgra Willebrndse. - Následují zprávy z katolických misií. - Tento pořad se opakuje v úterý odpoledne na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m. - Upozorňujeme, že v úterý večer o půl deváté budeme pokračovat v našich náboženských rozhovorech: Kristus mezi námi ve výkladu: Věřím v Boha.

-ö-

Už jsme přinesli stručnou zprávu o vztazích mezi katolickou Církví a luteránskou světovou federací a o ustavení smíšené theologické komise obou náboženských společností. - Mons. Willebrands se rozepsal šířeji o dosavadní práci této komise a vatikánský deník přinesl jeho článek na první straně. - Začátky těchto oficiálních styků - píše msgr. Willebrands - musíme hledat na II. vatikánském sněmu, kde se luteránští pozorovatelé setkali s tolika katolickými biskupy a měli příležitost k pravidelným výměnám názorů s členy římského Sekretariátu pro křesťanskou jednotu. V této světové federaci je organováno celkem 59 luteránských církví s 50 miliony věřících. Všech luteránů na celém světě je asi 80 milionů. Světová luteránská federace vyslala své pozorovatele na všechna čtyři sedení II. vatikánského koncilu. Abychom si uvědomili význam tohoto faktu musíme vzpomenout, že od koncilu tridentského roztržka mezi katolickou a luteránskou církví se stala definitivní. A že teprve II. vatikánský koncil navázal nový rozhovor s evangelíky. Od 30. července do 11. srpna 1963 se konalo generální shromázdění luteránské světové federace v Helsinkách. A na tomto kongresu byli také pozorovatelé katoličtí. Tyto první styky se postupně vyvíjely a staly se hlubšími. Obě strany se zavázaly ke společnému theologickému studiu, ke spolupráci, ke společné modlitbě, aby postupně uskutečnili jednotu všech křesťanů, kteří v Pána Ježíše Krista, Syna Božího, Spasitele lidí a jsou pokřtěni v jeho jménu.

Koncil sám byl stálou výzvou k navázání dialogu už svým duchem a svými diskusemi i vydanými prohlášeními. Když vykonné výbor Světové federace

luteránské na svém zasedání v Reykjaviku na Islandě v září roku 1964 vyslechl zprávu o koncilu svých pozorovatelů, rozhodl požádat katolickou církev, aby byl zahájen oficiální dialog. Tento návrh sdělil římskému sekretariátu pro jednotu křesťanů generální sekretář luteránské světové federace dr. Kurt Schmidt Claußen 8. listopadu 1964. Po různých přípravných poradách byla stanovena smíšená komise katolických a luteránských theologů. Komise se sešla dvakrát ve Štrasburku, kde je Luteránské středisko pro ekumenické studie. Prvním účelem těchto porad a studií bylo zkoumat možnost styků v budoucnu a stanovení programu oficiálního dialogu mezi církvemi. V liké theologické a pastorální problémy, které na začátku reformy rozdělily obě církve, nás stále provázejí, na jedné i na druhé straně. Ale způsob, jak se dnes jeví, a především duch a metoda, s nimiž je můžeme studovat, jsou odlišné od těch v minulosti. Záli jsme navzájem v tak veliké odloučenosti a tak daleko jedni od druhých, že bylo i pro theology dobré vůle a konciliantního ducha nemožné vyhnout se falešným výkladům a vzájemným nedorozuměním. Jediný prostředek vyhnout se tomu je osobní styk, přímý rozhovor. A díky Bohu toto přímé setkání se podařilo uskutečnit.

Moto - píše dále msgr. Willebrands - klasické problémy - dnes se nám jeví v docela jiné souvislosti, než tomu bylo v minulosti. Vývoj věd přírodních, historických, biblických často změnil základní basi problémů. Za starých sporů se bojovalo, a nezřídka, ke škodě víry ve světě, ale při vzájemném dialogu se naopak setkáváme, abychom vydávali společné svědectví křesťanské víře.

Zpráva o práci smíšené komise Církve katolické a Světové luteránské federace byla předložen příslušným církevním autoritám. Výkonný výbor Federace měl své poslední zasedání v Bělehradě od 17. do 22. července t.r. Zpráva bude společně uveřejněna. A tento dokument bude základem pro další rozhovory, které s Boží milostí nás povedou dále na cestě k jednotě všech, kdo jsou pokřtěni a věří v Kristovo jméno. - Tolik Msgr. Willebrands v článku, který přinesl L'Osservatore Romano 23. července. -

Totéž číslo vatikánského deníku přináší v dokumentaci na páté straně francouzský text relace smíšené pracovní komise.- NeMůžeme tu přinést celý dlouhý text relace.Předáme alespoň obsah a zmíníme se o některých zvlášť zajímavých aspektech. - V relaci se podává seznam všech členů pracovní komise se stran obou církví i pozvaných pozorovatelů a hostí. Katoličtí členové dostali výslovné dovolení od svaté Stolice 7. července roku 1965. Hlavní problémy, které chtějí studovat se týkají slova Božího: a to autority a výkladu svatých písem, Písma a tradice, božího zjevení a vyznání víry.,2.- Přítomnosti Krista v Církvi :křest, eucharistie, kněžství věřících, autorita a ministerium Církve, čistota evangelia a plnost Církve. -3 problémy christologické: funkce soteriologická kristova člověčenství.Jediný Kristus a Spolupráce, kristologické implikace theologie mariánské, antropologické a kosmické implikace Kristologie -4. skupina otázek pojednává o Duchu svatém a jeho místu v Církvi. -Pátá skupina o ospravedlnění a posvěcení:zákon a evangelium význam hříchu, křestní víra a ospravedlnění, svátosti jako prostředky milosti 6za 6. se studuje obnova a reforma - jaký je význam a smysl reformy/mohou se katolíci něčemu naučit od Lutera a na druhé straně autokritika v luteránské tradici - Prvky ~~krátké~~ a prvky, které se mění v církvi.- A konečně v sedmé skupině jsou zařazeny problémy misionářské a pastorační :Co můžeme dělat společně v misích před světem?- theologie manželství. Smíšená manželství a náboženská svoboda. - Vidíte už jen z tohoto výčtu , jak obrovský je to studijní program a už on sám ukazuje, s jakou opravdovostí se přistupuje s obou stran ke studiu těchto základních thesí, kde se katolíci a luteráni rozcházejí.

Ale ještě více nám mohou říci pravidla tohoto dialodu, duch s jakým se má konat. Obě delegace chtějí společně hledat pravdu, zachovat při tom vzájemnou úctu jednoho ke druhému, mluvit jako rovný s rovným.Ale tento dialog musí být veden v poslušnosti vůči Duchu pravdy. - Je třeba se odhodlat k tomuto dialogu přes místní a historické řekážky , třeba hledat, aby se odstranila nedorozumění. Některé zvláštní komise se mají ustavit na mezinárodní

základně /na příklad o evangeliu a církvi, o theologii msnželství /- Je třeba při různých příležitostech častou výměnu pozorovatelů. A tyto styky se mají stále rozširovat a být častější, zvláště na poli charity a sociální spolupráce. - Všem důležité jsou zásady metodologie při studiu problémů: Nesmějí se zavírat oči před obtížemi, před velikými a podstatnými rozdíly, je třeba je čestně přiznat a zachovat při tom vzájemnou úctu, nemá se zjednodušovat, dělat apologetiky, hledáme pravdu v poslušnosti k Duchu svatému Ale tento dialog nemá být jen předmět studia a diskusí akademických a theologických. Je třeba dát čas modlitbě, mlčení, meditaci, je třeba se navzájem otvěřít v duchu lásky a ekumenismus duchovní má přednost před theologickou diskusí, jak o tom mluví také dekret o ekumenismu II. vatikánského koncilu. V duchu pokání a víry jsme vděčni za tento nový začátek, je třeba se modlit, aby církve dávaly autentičtější svědectví evangeliu Krista Pána. v tomoto světě, kde tolik lidí není schopno věřit Kristovu evangeliu ani přijmout existenci osobního a živého Boha. A konečně se obě strany zavazují, že výsledky porad budou uveřejněny jen podle vzájemné dohody.

Musíme za to děkovat Bohu. Je to začátek. Ale krásný začátek, A je to příklad pro všechny křesťany v jakém duchu musíme i my všichni spolupracovat. -

To byl náš referát o postupu práce studijní smíšené komise mezi

církví luteránskou a katolickou.



ústav pro studium
totalitních režimů

V naší úterní náboženské besedě: KRISTUS MEZI NÁMI. Hovory o náboženství pokračujeme ve výkladu Věřím v Boha. - Tento pořad se vysílá každé úterý večer o půl deváté na střední vlně 196 m a na krátkých vlnách v pásmu 48, 41 a 31 m a opakuje se ve středu odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

-ö-

Chvála Kristu, milí přátelé! - Slíbil jsem vám posledně, že si dnes po-hovoříme o poměru víry k vědě. Pan Arnošt Kolman v brožuře : O víře v Boha, kterou jsme uvedli posledně a také jsme si z ní přečetli několik úryvků věnuje této otázce velmi dlouhou kapitolu, celých sedm stránek. Jde opravdu o věc velmi důležitou a proto věnujeme i my této otázce více času. A nebojte se zeptat se, nebude-li vám něco dosti jasné.

Maruško, přečtěte nám - alespoň pro chuť - několik základních vět cito-vané kapitoly o vědě a víře. Na stránce 28. a 29!

MAR.: Náboženská víra vysvětluje svá dogmata jako daná od boha a jednou provždy správná. Tato dogmata se nesmějí měnit... Ale ve světě se vše mění, vyvíjí... Lidstvo stále důkladněji chápe svět, přírodu a život. Není proto divu, že zkostnatělá dogmata víry jsou v rozporu s výsledky vědy. - Nemůžeme se divit ani tomu, že v minulosti, když církev, ta věrná spojenkyně panovníků a mocipánů, měla velkou moc, pronásledovala krutě vědu. Týrala vědce, aby je přinutila zříci se svého učení, pálila na hranicích jejich spisy i je samé, prohlašovala je za kacíře a čaroděje, kteří upsalí svou duši ďáblu. - Ale v dnešní době musí církev počítat s velikou silou vědy. Nemůže jen tak popřít její úspěchy, jichž lidé využívají doslova na každém kroku.... Obhájcové náboženství si proto dnes netroufají tvrdit, že věda a víra jsou neslučitelné, že se havzájem vylučují. Nyní je pro ně výhodnější říkat, že věda a víra mohou být v souladu....

VAFE: Vidíme v těchto několika řádcích, že autor nedělá rozdílu mezi vírou a pověrou a opravdu podivné názory na víru a vědu. Půdle něj hlavní známka vědeckosti a pravdy je stálá proměnlivost tvrzení a naopak, co platí už ti-

síci letí jako pravdivé, to je při nejmenším podezřelé nebo nesprávné. Církev příy z taktických důvodů změnila svůj středověký názor o neslučitelnosti vědy s vírou a dnes tvrdí, že věda a víra mohou být v souladu. - Nevím, proti které Církvi autor útočí, ale myslím, že II. vatikánský koncil před celým světem jasně dokázal, že Církev definitivně vyšla ze středověku a zbgvila se jeho posledních následků, zvláště svým dekretem o náboženské svobodě a svou pastorální konstitucí o Církvi v dnešním světě. Církev si jasněji uvědomila, že její podstata není závislá ani na určité historické době ani na určité lidské kultuře, ale musí se vždy projevovat v určitém dějinném nebo kulturním prostředí, užívat lidí a působit na lidi určitého prostředí a proto v tomto ohledu je podrobena omylem a slabostem, které sama ráda a pokorně přiznává. Proto stále reformuje svá zřízení i své členy. Ale je si vědoma i věčného, neměnného, božského principu, který v ní stále působí. Podle Kolmana se zdá, že to jsou dnes spíše marxité, kteří by chtěli svět znova vrátit do 'temného středověku', který Církev opustila, když přejímají do svého kreda tvrzení o neslučitelnosti vědy a víry, a když se tolik brání aby tam měly místo svoboda badání a uměleckého vyjadřování, svoboda náboženství a osobního přesvědčení... Dnes disputovat s lidmi, kteří předhazují Církvi Galilea Galilei, upálení Húsa a pálení čarodějníc, by byla ztráta času. To jsou věci dávno odbyté. My jsme dnes dále. Je však pro naši otázku velmi důležité dobře rozlišovat a mít jasné pojmy.

MAR.- No tak, Otče, můžeme nebo nemůžeme čistě vědeckou cestou dokázat existenci Boha?

VAFE,: - Jak jsem řekl. Musíme rozlišovat vědu a vědu. Marxité považují za vědecké jedině to ,co zjištěno experimentálním způsobem. Pro ně jsou vědy matematika, fysika, biologie, astronomie i historie, ale vylučují filosofii, metafysiku. A přece denní zkušenosť nás přesvědčuje na každém kroku, že život je mnohem širší pole, než aby mohl být zvládnut experimentálními vědami a vyjádřen nějakou matematickou nebo chemickou formulí. Je zde celá duševní oblast, kde věda stojí před problémy a musí se spoko-

jit jen s dohadům a domněnkami.- My nemůžeme dokázat existenci Boha ,právě tak jako nemůžeme dokázat ,že Bůh neexistuje, nějakým vědeckým experimentem. Prostě proto,poněvadž Bůh, aby byl opravdu Bohem,Stvořitelem, Původcem světa nemůže být uzavřen v tomto světě, musí být mimo. Filosofie mluví o první příčině všeho - Bohu a o sekundárních příčinách,které se projevují v přírodních procesech. Toto středověké, chcete-li,rozlišení je velmi důležité. Bůh není téhož rádu jako stvořené věci, jako svět, v němž můžeme experimentovat. Proto nemůžeme dokázat existenci Boha metodou přírodních nebo experimentálních věd. A po této stránce poznání Boha není vědecké....

MAR.: Ale, Otče nejste v rozporu s naším katechismem? A netvrdil to také I. vatikánský sněm, že můžeme pouhým rozumem ~~z~~ poznat Boha ze stvořeného světa? Či není toto rozumové poznání také vědecké?

VAFE.: Škoda, že tu dnes nemáme Jaroslava. To je filosof! On by vám to vysvětlil! Ale můžeme to říci stručně takto: Naše poznání, a řekněme vědecké poznání, se nevyčerpává jen poznáním experimentálním. My s naprostou jistotou a jasností poznáváme základní principy, které jsou základem všech zákonů matematických a fysických a převyšují je svou obecnou platností a evidencí. Tyto základní principy se nedají zdůvodnit experimentálněvědecky, ale dají se zdůvodnit filosoficky. Filosofie je věda prvních příčin a základních vztahů, jen ona nám může dát ucelený světový a životní názor. Bez ní by bstatní vědy byly jakoby bez duše, neměly by vztah k životu jako celku. Jedině na této basi se mohou věda a život spojit harmonicky v kosmos: každá experimentální věda pozná své hranice, lidský duch se nemůže uzavřít do tohoto omezeného konečného prostoru, těhne za jeho hranice, k nekonečnému. Tato filosofická metoda ~~je~~ není méně vědecká než metoda experimentálních věd. A proto poznání Boha pod tímto zorným úhlem patří také do našeho vědeckého poznání. Neboť toto poznání, jak to uvidíme později podrobně: vychází ze stejných předpokladů našeho lidského myšlení, řídí jej tytéž zákony zkušenosti a myšlenky. Mezi náboženským životem a životem exaktní vědy není žádná čínská, neproniknutelná zed. Máme toho jasný doklad

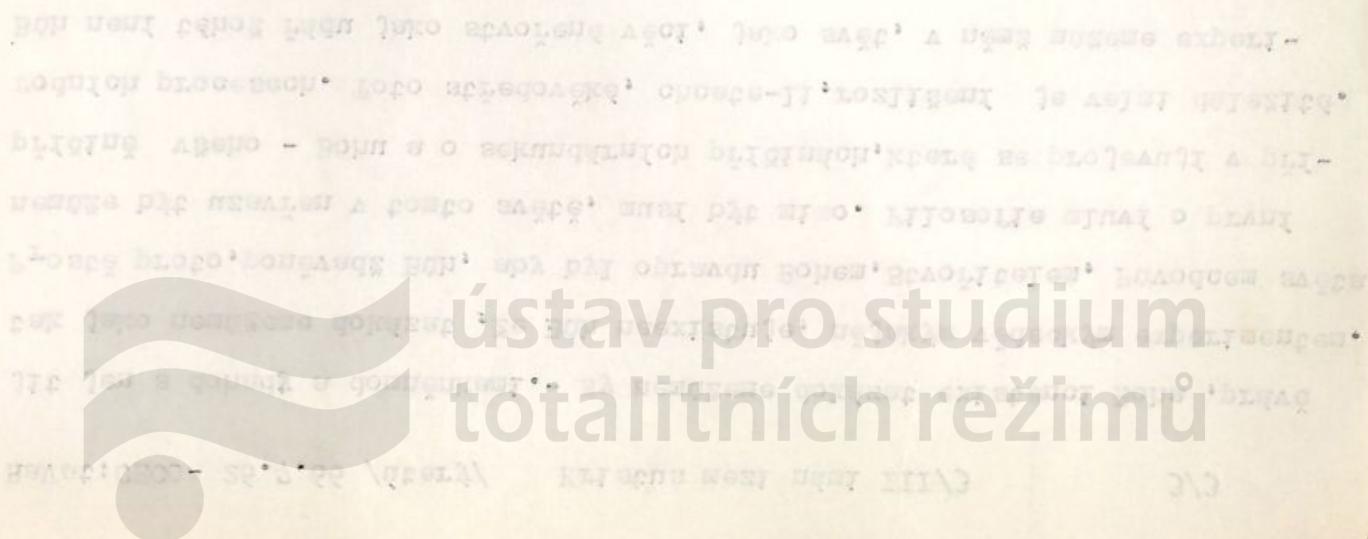
na francouzském anthropologovi a mysliteli Pier Thellard de Chardinovi, typický abych uvedl jeden příklad z poslední doby. Nemusíme zapomenout na Boha, když vstupujeme do universitních posluchářem nebo chemických laboratoří, jako nezapomněl na Boha ani americký astronaut Cernan, při svém letu vesmírem psal kardinálovi Béranovi ve svém děkovném dopise! -

Tedy Církev nic neměnila ve svém názoru na poměr vědy a víry. Problém neodkryli teprve marxisté. Je starý jako Církev sama. A musela jej řešit hned v prvních stoletích, když byla malíčkým stádcem uprostřed pohanského světa. Ale Církev věděla, že pravda může být jen jedna. Jsou různé druhy lidského poznání. Všechny se navzájem doplňují. Jenom nepravá věda se neshodne s vírou, jenom falešná víra je v rozporu s vědou. Pravda však, jestli opravdu pravdou, tak jí je na věky. Ta se nemění. A v tom se rozcházíme s marxisty a s jejich relativismem. Pravda se nemění: ale vždy se může měnit poznání pravdy: může se s naší strany prohlubovat, stávat se jasnější a zřetelnější. A to platí o všech pravdách: o vědách přírodních, o filosofii, o theologii, o samých dogmatech. Poslední koncil je toho důkazem, na příklad konstituce o Božím zjevení. Je pokrok ve fysice, ve filosofii i v bohosloví.

Odpusťte, že jsem se příliš rozpoval. - Na shledanou nebo na slyšenou příští úterek. Chvála Kristu, milí přátelé. -

Tento pořad: KRISTUS MEZI NÁMI. Hovory o náboženství se opakuje ve středu odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



V dnešním pořadě si můžete, vážení posluchači, poslechnout několik náboženských aktualit: 700 let od narození Duns Skoa - Nová česká studie o zázračích. - Tento pořad se opakuje ve čtvrtek odpoledne o půl druhé na krátkých vlnách v pásmu 31 a 25 m.

-ö-

Apoštolský list Alma Parens k sedmištěmu výročí narození Jana Duns Skota.

To byl obsah a poznámky k apoštolskému listu Pavla VI. k sedmištěmu výročí narození Jana Duns Skota.

-ö-

Otázka zázraků stále zajíma myslí lidi. Proto Brožura Věřit v zázraky? od Karla Kulhánka, kterou vydala křesťanská akademie v Římě. Přichází vhod. Neveliký sešit o 64 stranách pojednává ve čtyřech kapitolách o pojmu a rozdělení zázraků, o možnosti zázraku, o jeho poznatelnosti a zvláštní kapitola je věnována Zmrtvýchstání Páně. Je připojena bibliografie, v níž se uvádí především příslušná cizojazyčná literatura.

Poslechněte si několik úryvků z autorova úvodu, který vám nejlépe ukáže, jak je knížka psána, a jaký sleduje účel.

RadioVaticana.cz
Česká sekce Vatikánského rozhlasu

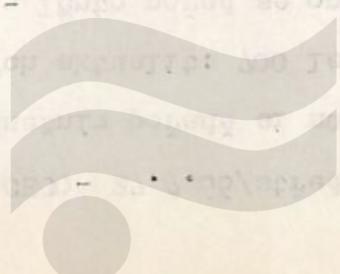
ústav pro studium
totalitních režimů

V dnešním pořadu ,drazí posluchači, si můžete uvidět apoštolského listu Pavla VI. k 700tému výročí narození Jana Duns Skota a referát o nové náboženské brožuře o zázracích.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

27. 7. 66. (Sholz)

DS

21

Apoštolský list "Alma Parens" k 700^{mu} výročí narození
Jana Duns Skota

volens

Jan Duns Skotus se narodil v Duns (Skotsku) pravděpodobně v 1266. Vstoupil do františkánského řádu, studoval v Northamptonu, Oxfordě a Paříži, stal se známým jak Subtilní Učitel bystrostí svých úvah a stkvělou dialektikou a jako Mariánský Učitel svým theologickým bádáním o Panně Marii. Přednášel v Paříži, Oxfordě, Cambridži a konečně v Kolíně, kde zemřel 1308 ve věku 42 let. Letos se připomíná na celém světě 700 let od jeho narození, zvláštním způsobem pak druhým mezinárodním scholastickým sjezdem v Oxfordě a Edimburku ve dnech 11 až 17 září t.r.

Papěž Pavel VI adresoval k tomuto výročí apoštolský list "Alma Mater" (Slavná matka) arcib. westminsterskému kardinálu Heenanu a arcib. edimburkskému Grayi.

Pochvalně se zmiňuje o anglické vlastnosti připomínat a veřejně ctít své velké syny. Vyslovuje radost nad okolností, že na sjezdě se setkají tak četní vědci oboru filosofického a theologického, zástupci různých universit, katolíci i anglikáni. Zvlášť zdůrazňuje jako klad sjezdového programu jeho vyrovnanou atmosféru. Sjezd chce nechat stranou pře a předsudky minulosti a chce studovat Skota a jeho dílo důkladně a objektivně a vymezit mu tím přesněji jeho místo a význam ve veliké škole středověkých myslitelů. O místě a významu sv. Tomáše Akvinského v tomto prostředí nikdo nepochybuje. Jan Duns Skotus patří plným právem mezi veliké a originální scholastiky té doby. Chronologicky je téměř poslední z veliké řady františkánských učitelů, obsahem a formou své theologie je však první z nich, prakticky zakladatel školy, po něm zvané skotistické.

V theologickém systému Skotově se ~~zmí~~ plně ukazuje duchovní náplň jeho řádového otce a zakladatele Františka z Assisi. Jak on prakticky od začátku svého řádu se dal do služeb Církve, tak Skotus i myšlenkově i svou učitelskou činností se nesmlouvavě držel a hájil učitelské poslání Církve.



ústav pro studium
totalitních režimů

V theologii Skotově jsou mnohé cenné prvky jichž možno použít jak v boji proti atheismu, tak i v přípravě a rozvoji ekumenického rozhovoru mezi katolíky a anglikány.

Tuto vlastnost a její možné použití papež zvlášt připomíná, když odkazuje na Společné prohlášení z 24 března t.r. podepsané spolu s anglikánským arcibiskupem z Canterbury. Ekumenický rozhovor, začatý na společném podkladě Písma a starodávných společných tradic, může vést ke slibným a touženým výsledkům pravdy a jednoty v duchu Kristovy modlitby.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

28.7.66

Pokoncilové aktuality /čtvrtek/

/1

Začínáme nový cyklus dr Vrány: BIBLE A VĚDA.



RadioVaticana.cz

Ceská sekce Vatikánského rozhlasu



ústav pro studium
totalitních režimů

Ravat 29-7-66

U. f. Vat. a dřt. měs.

11

Svatý Otec poslal list kard. Heenanovi a ostatním arcibiskupům a biskupům Anglie a Skotska; ~~k 2. mezinárodnímu sjezdu o scholastice, tento sjezd je~~
~~vezka~~ ohlášen na nastávající měsíc září a bude sekcionat v Oxfordu a Edinburgu
v rámci slavnosti 700. výročí narození ctnodného Jana Duns Skota; Duns
Scotus, františkánský kněz, patří k nejslavnějším filosofům a teologům
středověké scholastiky. Narodil se kolem r. 1266 ve Skotsku, přednášel na un-
versitách v Oxfordu, Cambridgi, v Paříži a Kolíně, kde r. 1308 zemřel. Je znán
doctor subtilis, proslul svou kritikou ffie sv. Tomáše Aquinského a Aristote-
la; ve svých výkladech přijal za svého učitele sv. Augustina. List sv.
Otce začíná slovy Alma Mater; sv. Otec vyslovuje naději, že výročí narození
kterého i filosofa a teologa, vypomene jak katolíci tak i anglikáni; muž těší ho, že
dnes už jsou překonány dávné diskuse, že před nimi dnes všude dávají před-
nost historickokritické metodě. Musíme si přát, aby celistvá scholastická
ffie zase zářila ve svém plném lesku; jejím vrchol tvorí nauka sv. Tomáše,
nesmíme ale přehlížet ani přínos jiných scholastických učenců, jako sv. Anse-
lma, sv. Bonaventury a Duns Scota; II. vat. sněm odporoučí, aby se na církevních
ustavech přednášela nauka stojící na římskokatolickém dědictví Církve. Spisy
Duns Scota pokračuje sv. Otec poskytuje zbraně k boji proti ateismu. Jsem
přesvědčen, že z intelektuálního pokladu Duns skota lze čerpat
abychom bojovali a vzdalovali od nás černá mračna ateismu, (jenž zatmňuje
náš věk) Teoretičtí a praktičtí popěrači Boha se často klanějí modlám a
v myslí, které si sami vytvořili." Spisy Duns Scota dále mohou tvořit
základnu k dialogu mezi katolíky a anglikány, protože Duns Scotus v nich
dává přední místo lásce a všude klade důraz na uctivou poslušnost vůči
učitelskému úřadu Církve. "Nové naděje před námi vyvstávají. Ve společném
prohlášení z 24. března, podepsaném v bazilice sv. Pavla, se vyslovuje prá-
ní, aby mezi římskokatolickou Církví a anglikánským společenstvím byl
nastolen upřímný dialog, který by byl budován na evangeliu a na společných
tradicích a který by mohl jednou vést k oné jednotě v pravdě, za niž se
modlil K.P. Možná právě nauka Dunse Skota může říspět k navázání a upevnění
ní klidných rozhovorů mezi těmito dvěma společenstvími. Tato nauka se totiž
přednášela na vysokých školách Anglie po 3 století až do rozdělení; nebyla
přivezena zevně, ale vykvétla na plodném rodině půdě přičiněním muže, který
se ve Velké Británii narodil a zde byl vychován a jenž je její okrasou.
S. Dnešní život je nestavěný jen o vzdoru jemu. Ovšem jež
o dnu terčeji a mohutně zbleští, ale tím urazí horizont a č. světa.

29.7.66

12

Tento týden skončila v Ženevě světová konference na téma Církev a společnost. Konferencie svolala Světová rada církví; bylo přítomno na 400 teologů a laiků, kteří zastupovali 214 církví protestantských, pravoslavných a anglikánských. Svatá stolice byla přítomna osmi svými oficiálními pozorovateli. V závěrečném usnesení se praví, že Církev si musí více uvědomit velké otázky které klade dnešní doba. Všichni křesťané dobré vůle mají stanovit, jak technického pokroku bude lze využít a její kontrolovat, tak aby sloužil co nejvíce k osvobození člověka, k jeho hospodářskému blahobytu a k nastolení opravdové sociální spravedlnosti. Je povinností Církví změnit vztahy zemí průmyslově vyvinutých se zeměmi rozvojovými; tím přispějí k uskutečnění spravedlivého a trvanlivého míru ve světě. Na konferenci několikrát zasáhli do diskuse i přítomní katoličtí pozorovatelé: podali výklad o nejposlednějším rozvoji katolické sociální nauky, jak k němu dávají podnět encykliky Jana 23. Matka a učitelka a Mír na zemi a pastorační konstituce Radost a naděje o Církvi v dnešním světě. V diskusi o hospodářském a sociálním rozvoji se přiznává významný přínos, který na tomto poli může poskytnout katolická Církev. Světová rada církví zve církve, které jsou jejími členy, aby splupracovaly s římskou církví, aby došlo k co nejspravedlivějším vztahům na poli hospodářském a sociálním, aby na pozvednutí životní úrovně rozvoje vých zemí byly vynaloženy obnosy, určené dnes na zborjení, aby byl zřízen jakýsud světový fond pro rozvoj. Po zřízení takového fondu, do nějž by státy daly vše co ušetří na zborjení volal sv. Otec za Svět. euc. sjezdu v Bombaji.

n. 1964

Ženevská konference probíhala v duchu ekumenickém; práce byly vedeny odhadnou vůlí obrodit kvasem evangelia dnešní společnost atomového věku. Světový sjezd konal se v Lyonu ve Francii. Pax Romana, hnutí katolických intelektuálů a universitních studentů. Mezinárodním předsedou byl zvolen prof. fie a práva na universitě v Madridu Joaquin Ruiz Jimenez Cortes, býv. posluchač na II. vat. sněmu, někdejší velvyslanec Španělska při Sv. stolici, ministr školství. Místopředsedou byl zvolen Indi Hubert Monteiro. Na sjezdu bylo rozhodnuto konat světové sjezdy každé dva roky, ne každé čtyři, jak tomu bylo dosud. Skezdu měl xx téma: Svoboda odpovědnost křesťanů, intelktuálů a studentů, v Církvi pokonci. V listu, který studentům poslal, sv. Otec je zval, aby diskoueni si lépe uvědomili svou povinnost pomáhat v apoštolátě a podávat svědectví o své víře ve svém denním životě. Téma sjezdu rozvedl známý domníkán P. Congar. Pax Romana seskupuje Wathana národní hnutí a spolky katolické

intelektuálů a studentů. Vzniklo r. 1921; jehož členy byla sdružení českých i každých slovenských studentů; toto členství udržuje sdružení, která si po r. 1948 vytvořili katoličtí studenti a intelektuálové čeští i slovenští v zahraničí. České ligy akademické, oblasti existují, kde jsou ještě celé.

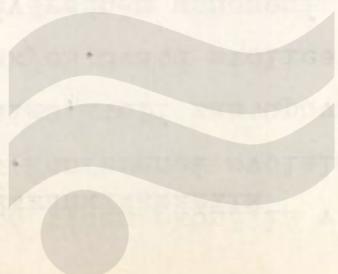
Tat

1. 1918 na něm v Šternberku.



RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



**ústav pro studium
totalitních režimů**

Biskupové Jižní Afriky konali své plenární zasedání v Pretorii. Na pořadu jednání byla diskuse o náboženské situaci v zemi ve světle II.vat.sněmu. V závěrečném prohlášení biskupové odsuzují rasové odlučování, protože odpore je Božímu zákonu. Zabranovat komukoliv zdůvodněnou rasových nebo národnostních zvolit si svůj způsob života a místo pobytu znamená porušení vážné práv lidské osoby. Biskupové odsuzují rovněž násilné přemístování dělníků, které nese s sebou dlouhé odloučení otce od manželky a rodiny. Tento systém působí velké škody celému společenství. Biskupové nabádají, aby se hledalo spravedlivé řešení rasové otázky, a to spoluprací všech křesťanských církví a všech křesťanů. Několik zpráv o ekumenické spolupráci katolické církve:

V Holandsku se bude konat v listopadu Katolická národní synoda. Utrechtský arcibiskup kard-Alfrink vyzval představitele křesťanských církví, aby zaslali své poznámky a návrhy, které by podle jejich názoru přispely k účinné obnově katolické církve. - V protestantském klášteře v Taizé se konaly oslavu 50. výročí tragické smrti P. Karla de Foucaulda. Bylo přítomno několik set členů řeholních společností, které mž Karla de Foucaulda považují za svého zakladatele a duchovního otce: Malých bratří a sester Ježíšových, Malých bratří a sester evangelia, členů Kněžské jednoty, Rodinného a mládežnického bratrství. O významu rozjímavého života v dnešním světě mluvil k nim arc. z Aix-en-Provence mons. De Provencheres; byl přítomen prior prot.kláštera Roger Schutz. V kostele smíření, který slouží k bohoslužbám všem hlavním křesťanským církvím, konala se závěrem adorační hodina. ✓

Představitelé křesťanských církví na Nové Guineji zaslali australské poslanecké shromáždění prohlášení o kritické situaci v níž žijí několik kmeneů papuánských; zazpochy mezi těmito kmény vedou k opětovným krveprolitím. Žádá se, aby vláda dovolila na území objektivně ohněmi kmény vstup členů sdružení, která vedou kmény k pokojnému a civilizovanému soužití. Prohlášení podepsal kat.apoštolský vikář z Port Moresby, novoguinejský anglik.biskup, předseda luterské církve a jeden z předních funkcionářů Armády spisy.

Před taz. Katolického ústavu pro výchovu z Eisenstadt v Rakousku 8 knězů a 59 laiků vykonalo pouť do Polska. Vrcholné slavnosti se konaly v Krakově a Čenstochové.

Obvyklý kurs kritologických studií v Assisi se koná letos od 23. do 29. srpna. Na téma: Poslední cíl člověka a co člověka po smrti očekává. Bude přítomno na 2000 intelektuálů z celé Itálie. Loňskému kritologickému sjezdu byl přítomen náš pražský arc.kar.Beran. Mluvil o mučednictví Církve

v dnešní době.

Charles de Foucault ti ~~h. dle svých~~ ~~plánů~~ hrával ve městě Reuil. C. ~~zde~~ ^{zde}
~~(vzdálen od obce Marche)~~

do rodu trčků, stál u moci a byl i členem francouzského parlamentu.
Tuareg uprostřed Sahary. R. 1916 byl ravností mohutný. Byl tehdy ještě
přes Malmo.

RadioVaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu



**ústav pro studium
totalitních režimů**

20/7/66 ... Nat. Hist. Mus. New York ~~as per~~ ^{as per} ~~for~~ ^{for} 2%.

11

Svatý Otec Pavel VI. ohlásil své letní vily v C.G. od zářího 1964. Využívají se i pro svatého Otce dny ~~odpoledne~~^{dechu}; jsou odřeknutý všechny audience až na obvyklou středeční generální a pak na vložené středotudí s poutníky a turisty v neděli v poledne, když se svatý Otec z balkonu popožkává vily v idilli nedaleko Vatikánu. Jen občas se stane, že svatý Otec v noci o několika výjimkách nechává vstup do své vily; tak v minulosti když se tam uchovávala slavnostní mše svatá.

Clejich a reáduseč i hledených a pak skupinu japonských studentů, kteří konají cestu Evropou. Mílenné tedy o Šimoneci sv. Otce říci malo: je ohrožena na jmenování nových biskupů a vyřizování běžných záležitostí; podle deklarací novinářů v těchto směch klidu sv. Otce připravuje významné dokumenty.

Z katolického světa můžeme referovat jen o mezinárodních sjezdech. Zmíníme se alespoň o dvou: o sjezdu Pax Romana hnutí katolických intelektuálů a universitních studentů a o sjezdu ^{vedoucích} sdružení Coers Veillantes, katolického spojku dětí, rozšířeného především v zemích francouzských. Oba tyto sjezdy podobně jako již zmíněny, byly studiem situace Čechy v tom liberálně prestižním zangáblerství, jak co nejdůkladněji provért ve slavných ~~konferencích~~ konferencích řečnické obrany. Na počátku okupace opakující se mezinárodních sjezdů mohou mít vzniknout o návratu k původnímu názvu. Církev a mládež, ^{vydané}

Světovou radou církví; vystupují 216 církví dodekováním o tom, jak křesťanství církvě mohou dát pro křesťanství, aby se uchovávalo. Významným bodem byl i podpis na deklaraci o svobodě věštění, kterou konference sestavila početí církví přinášejících křesťanství, které se prohlašují za světově věštěcké, a kresťanů jak křesťanské církve vzdájenou spoluhradějící jimi také v deklaraci sice nevěří, ale že jsou zde spravedlivost a rovnost. Tato deklarace byla upozorněna na spravedlivého míru. Konferenci byli přítomni i oficiální pozorovatelé katolické Církve, kteří při vhodné příležitosti vyloukili, jak se katolická Církev na zmíněné otázky dívá a jak přispívá k jejich vyřešení. Jejich příspěvky byly přijaty s věděností a porozuměním. — Skupina anglikánů darovala obnos pro náhlavníkání katechese anglických mučedníků; kapitán Chirurg "Tak podat gesto svářku se utíkající", který byl upřímnou hrdinou.

Pro
Místo svážení úvahy mezi sobotou a nedělí nám poslouží proslov sv. Otce při
středeční generální audienci; na rozdíl od svých předchůdců Pia XII. a Jana
XXIII. jsem tyto proslovy rozvedení jednoho souvislého tématu; u Jana XXIII.
to bývaly prosté rozhovory s přítomnými, u Pia XII. spíše jen pozdrav a
přání Božího požehnání. Ve středu se Pavel VI. znova vrátil k II. vat. snemu,
k tomu co koncil učil o Církvi a k naší osobní odpovědnosti vůči Církvi po
konciliu."Co je Církev, jaké poslání má, v čem spočívá její činnost - ptal
se sv. Otec. Církev žije a pracuje, aby pokračovala poslání svého Krista,
svého zakladatele, jehož cílem je prodlužovat evangelium, starat se o jeho
rozvoj. Církev nese Krista v čase, ve staletích, v dějinách. Krátký výřec
vstříce poslednímu setkání s oslavěným Kristem. Toto pokračování v nečen není
pouze něco statického, nehybného. Církev není záříří, které je uzavřeno samo
v sebe, které se hledí jen brérit a udržet. Zrodila se, aby vydávala svědect
ví, má se rozšířit na celou zemi, je ustavena pro celé lidstvo, je všeobec
ná, tj. katolická. Kristus Pán viděl Církev jako sémě, které musí vzniknout,
rozzářit se a nést ovocí; jako kvas, který pronikne těstem, ^{přesobí, že} těsto vznikne, že dostane novou chut. Církev je apoštolská, misionářská,
neustále usiluje o to řídit poselství episky, své pojetí života a světové,
své evangelium. Toto základní poslání Církve znova vylemlil a potvrdil II.
vat. snm; současně též připomněl věřícím jejich povinnost spolupracovat
na tento poslání: i emi nají "řídit a bránit sloveni a sluchaj víru, jako
praví Kristoví svědci" - tak čteme v pastorační konstituci o Církvi v dneš
ním světě. V každém z nás Církev na koncilu chtěla probudit odhodlání pracovat
za vše Kristovu, ne z nějakého snu po noci, ale z lásky k lidem pro všecky
oslavu Boha na celém světě. Taký Otec pak ve středu při generální audienci
pokračoval otázkou k přítomným, které jistě platila všem katolíkům: Odpoví
dá můj osobní život tomu, co si Církev ^{ála} přejí, jsme opravdu Kristovými svědky
před lidmi; chválí nebeského Otce pro naše skutky, ti, kdo nás vidí? Vyko
nali jsme už na sobě ono aggiornamento, onu obnovu, jež má být cílem koncilu.
V životě Církve bychom našli dvojí postoj. Na jedné straně stojí ti, kdo
jako by byli unaveni, že jsou katolíci: pokoncilové doby, kdy pohlížíme a
znovu upravujeme praktický díl Církve, využívají k podporování o všem,
k systematickému kritizování církvejší ležně, k sledování smyslů články ke
křesťanství, ke křesťanství uzpůsobeném názorům druhých, mravní světa,
ke křesťanství, které nechádá oběti, neukládá články víry, které není klerikál
ní, jak říkají.

3077/66

Před kterými koncil odhalil

A na druhé straně najdeme katolíky, kteří dosud ne-

vídají bohatství a krásu toho věcho, co jim patřilo; teprve nyní odhalili co to znamená být katolíky, členy světové Církve, kteří nají bratry a sestry v Koreji, Vietnamu i Jižní Africe; jsou plni radosti nad tímto svým objevenem, a tato radost je všechna chut, odvahu a sílu k apoštolské činnosti. Koncil probudil novou generaci bědicích srdečí, která uslyšela volající a proselký hlas Církve, kteří se vymazali z masového smýšlení, z nečinnosti, z pohodlnosti, která zotročuje mnohých dnešních lidí; ulezli si oběti, a nejednou velké oběti, jen aby byli připraveni pracovat v Církvi a pro Církev. Svatý Otec uvedl tři příklady z této nové generace: někteří nabídlí Kristu celý svůj život - všude na světě roste počet povolání ke kněžskému řeholnímu životu u osob už dospělých; jiní, též laici, manželé, odjeli pracovat do misijních zemí; jiní konečně zůstali na svém místě ale odhoďli se k hluboké duchovní obnově, k obětavější práci v Církvi a pro Církev; zvolili si svatost, a každá svatost ~~je něčím pročí o posvěcení bližního.~~

Slova sv. Otce byla pro nás všechny pobídkou k zpívání svěcení: co pro nás znamenal koncil; často se tato téma ozývá v projevech sv. Otce. Bylo by mělo, kdyby evce koncilu mělo skrčit většini nebo menšini změnami při nedělní bohoslužbě a neplineslo změnu v našem srdečí. Proti miliardám lidstva jsme pusillus ex te, malé stádce, ale máme být jeho láska, světlem, které slomí světu, a dnes, kdy padají novomírné hodiny, ukazovaly mu správnou cestu. Pro své spravedlivých Boh většinu lidí všichni byli odčetení a vzdáni Bohu. Těžko věřit, že toto spravedliví i v našem mítinku a jeho životu, nečistotu, a oběti jejich učnová.

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

Svatý Otec poslal své poselství účastníkům poučí mimořádného koncilu do Izraele.

Poselství bylo čteno v sobotu při pobožnosti před zásluhou jednadvacátou.

Sv. Otec děkuje Izraelu za to, že se modlí a obětují své utopení za Církev;

a on se za ně modlí, aby ve svém utopení si zahajovaly ~~zahajovaly~~ ^{zahajovaly} svou činnost.

~~Modlili~~ s Kristem královskou cestou svatého Kříže.

~~Modlili~~ v západních misijních ^{římsko-svatobranických} 17 000 misionářů. Pracují ve všech světadílech, 4 000 z nich je knězů, 1 000 řeholníků a 1 000 řeholnic.

~~Modlili~~ Církev v Peru, kde je nejvíce poselkové rezidence v světě. Prostřednictvím Modlitebny našeho kněze a řeholníka jsou misionáři vyučováni a vyučování je všechno významné významné a vyučování a vyučování.

Radiovaticana.cz

Česká sekce Vatikánského rozhlasu

ustav pro studium

totalitních režimů